

České vydání

Právní předpisy

Ročník 65

27. června 2022

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/996 ze dne 14. června 2022 o pravidlech pro ověřování kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a kritérií nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy ⁽¹⁾** 1

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2022/997 ze dne 7. dubna 2022 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na desátém zasedání konference smluvních stran Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách, pokud jde o návrh změny přílohy A uvedené úmluvy** 63
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2022/998 ze dne 17. června 2022 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru EPA zřízeném na základě Prozatímní dohody o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, pokud jde o přijetí jednacího řádu pro řešení sporů** 65
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2022/999 ze dne 21. června 2022 o jmenování jedné náhradnice Výboru regionů, navržené Lotyšskou republikou** 77
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2022/1000 ze dne 21. června 2022 o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Rakouskou republikou** 78
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2022/1001 ze dne 21. června 2022 o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Nizozemským královstvím** 79

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

★ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/1002 ze dne 21. června 2022 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na mimořádném zasedání konference podle Smlouvy o energetické chartě dne 24. června 2022	80
★ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/1003 ze dne 17. června 2022, kterým se Polské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty	81
★ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/1004 ze dne 17. června 2022, kterým se Finsku v souladu s článkem 19 směrnice 2003/96/ES povoluje uplatňovat sníženou sazbu daně na elektřinu dodávanou některým tepelným čerpadlům, elektrickým kotlům pro ústřední topení a oběhovým vodním čerpadlům	84
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/1005 ze dne 23. června 2022 o nevyřešených námitkách týkajících se podmínek povolení kategorie biocidních přípravků Alphachloralose Grain předložených Francií a Švédskem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (oznámeno pod číslem C(2022)4193) ⁽¹⁾	86
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/1006 ze dne 24. června 2022 o nevyřešených námitkách týkajících se podmínek povolení kategorie biocidních přípravků Alphachloralose Pasta předložených Francií a Švédskem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (oznámeno pod číslem C(2022)4226) ⁽¹⁾	90

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2022/996

ze dne 14. června 2022

o pravidlech pro ověřování kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a kritérií nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 30 odst. 8 uvedené směrnice,

Vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice (EU) 2018/2001 rozšiřuje úlohu nepovinných režimů o certifikaci souladu paliv z biomasy s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a souladu obnovitelných kapalných a plyných paliv nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku s příslušnými kritérii úspor emisí skleníkových plynů. Kromě toho lze nepovinné režimy využít k certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.
- (2) Aby bylo možné stanovit, zda biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, obnovitelná plyná a kapalná paliva nebiologického původu používaná v odvětví dopravy a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku splňují požadavky směrnice (EU) 2018/2001, je nezbytné správné a harmonizované fungování nepovinných režimů. Proto by měla být zavedena harmonizovaná pravidla, která by platila v celém systému certifikace a která by zajistila nezbytnou právní jistotu, pokud jde o pravidla platná pro hospodářské subjekty a nepovinné režimy.
- (3) S cílem minimalizovat administrativní zátěž by prováděcí pravidla měla být přiměřená a omezená na to, co je nezbytné k zajištění toho, aby se soulad s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a dalšími požadavky ověřoval přiměřeným a harmonizovaným způsobem, který v co největší míře minimalizuje riziko podvodu. Prováděcí pravidla by tudíž neměla být považována za komplexní normu, ale spíše za minimální požadavky. Nepovinné režimy tak mohou tato pravidla vhodně doplňovat.
- (4) Hospodářské subjekty se mohou kdykoli rozhodnout pro účast v jiném nepovinném režimu. Aby se však zabránilo tomu, že hospodářský subjekt, který neuspěl při auditu v rámci jednoho režimu, okamžitě požádá o certifikaci v rámci jiného režimu, měly by všechny režimy, které obdrží jeho žádost, požadovat, aby poskytl informace o tom, zda v předchozích pěti letech neuspěl při auditu. To by se mělo vztahovat i na situace, kdy má hospodářský subjekt novou právní subjektivitu, ale jeho podstata zůstává stejná, takže drobné nebo čistě formální změny, například ve struktuře řízení nebo v rozsahu činností, nový hospodářský subjekt z tohoto pravidla nevylučují.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.

- (5) Cílem systému hmotnostní bilance je snížit administrativní zátěž při prokazování souladu s kritérii udržitelnosti a úspory skleníkových plynů tím, že umožňuje mísení surovin a paliv s rozdílnými parametry udržitelnosti a pružné opětovné přiřazování parametrů udržitelnosti dodávkám odebraným z takové směsi. Aby byla zajištěna transparentnost, je mísení v rámci systému hmotnostní bilance možné za předpokladu, že např. surovina patří do stejné skupiny produktů. Skupina produktů může zahrnovat například různé druhy nepotravinářských celulóзовých vláknovin s podobnými fyzikálními a chemickými vlastnostmi, výhřevností a/nebo konverzním faktorem nebo druhy lignocelulóзовých vláknovin, na které se vztahuje písmeno g) části A přílohy IX směrnice (EU) 2018/2001. Do stejné skupiny produktů mohou patřit i panenské rostlinné oleje používané k výrobě biopaliv a biokapalin. Suroviny, které lze použít k výrobě biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, podléhající různým pravidlům týkajícím se jejich přínosu k cílům v oblasti energie z obnovitelných zdrojů by však obecně neměly být považovány za součást stejné skupiny produktů, neboť by to mohlo ohrozit cíle směrnice (EU) 2018/2001, která uplatňuje diferencované zacházení s biopalivy, biokapalinami a palivy z biomasy na základě surovin, z nichž jsou vyráběny. V případě plyných paliv se propojená soustava EU považuje za jeden systém hmotnostní bilance. Plyná paliva vyráběná a spotřebovávaná mimo rozvodnou síť nebo prostřednictvím izolovaných místních distribučních sítí je třeba považovat za samostatné systémy hmotnostní bilance. Dále je třeba přijmout preventivní opatření k zajištění konzistentnosti nároků na udržitelnost při vývozu paliv do třetích zemí, které nepoužívají systém hmotnostní bilance. Za tímto účelem by měl systém hmotnostní bilance zahrnovat také informace o množstvích paliv, pro něž nebyly určeny žádné parametry udržitelnosti, a dodávky paliv necertifikovaným provozovatelům by měly být v systému hmotnostní bilance zohledněny na základě fyzikální povahy dodávaných paliv.
- (6) Při přípravě počátečního auditu na místě i při následných dozorových auditech nebo recertifikačních auditech by měl auditor provést odpovídající analýzu celkového rizikového profilu hospodářských subjektů. Na základě odborných znalostí auditora a informací předložených hospodářským subjektem by tato analýza měla zohlednit nejen úroveň rizika konkrétního hospodářského subjektu, ale také úroveň rizika dodavatelského řetězce (např. u hospodářských subjektů, které nakládají s materiály uvedenými v příloze IX směrnice (EU) 2018/2001). Intenzita auditu, jeho rozsah nebo obojí by měly být přizpůsobeny úrovni zjištěného celkového rizika, aby byla zajištěna přiměřená úroveň důvěry v pravdivost informací poskytovaných hospodářskými subjekty, která by snížila rizika zásadních nepřesností.
- (7) Při skupinových auditech, kdy jsou audity na místě nahrazeny kontrolou podkladů, by nepovinné režimy a certifikační orgány měly zajistit, aby tyto audity byly schopny poskytnout stejnou úroveň jistoty, jakou poskytuje audit na místě (např. dostupnost vysoce kvalitních satelitních snímků, údajů o chráněných oblastech a rašelinistích, které poskytují informace o příslušném časovém horizontu).
- (8) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ^(*) uznává, že za určitých okolností lze dopadu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy považovaných za paliva s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy na tuto změnu zabránit. Aby byly zajištěny rovné podmínky při provádění procesu certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy v rámci nepovinných režimů, je nutné stanovit konkrétní požadavky, které umožní certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Na certifikovaná biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy by se neměly vztahovat limity a postupné snižování stanovené pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, a to za předpokladu, že splňují příslušná kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001.
- (9) Hospodářské subjekty, které žádají o certifikaci nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy, možná již získaly certifikaci pro jiné aspekty v rámci nepovinného režimu nebo mohou požádat o certifikaci nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy současně s žádostí o certifikaci pro jiné aspekty, které lze zahrnout do nepovinného režimu. Žadatelem může být zemědělský podnik, skupina zemědělců nebo první sběrné místo nebo správce skupiny jednáající jménem skupiny zemědělců. V případě opatření uplatňovaných na trvalé kultury může být začátek desetiletého období platnosti certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy odložen z důvodu prodlevy mezi zavedením opatření a pozorovaným růstem výnosů.

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ze dne 13. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a o certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy (Úř. věst. L 133, 21.5.2019, s. 1).

- (10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro udržitelnost biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy zřízeného podle čl. 34 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVOD

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví prováděcí pravidla, která mají zajistit, aby bylo účinným a harmonizovaným způsobem ověřeno, že hospodářské subjekty:

- a) splňují kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 směrnice (EU) 2018/2001;
- b) poskytují přesné údaje o úsporách emisí skleníkových plynů pro účely čl. 25 odst. 2 a čl. 29 odst. 10 směrnice (EU) 2018/2001;
- c) splňují kritéria pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy stanovená nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2019/807.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „nepovinným režimem“ organizace, která osvědčuje soulad hospodářských subjektů s kritérii a pravidly, mimo jiné s kritérii udržitelnosti a úspory skleníkových plynů stanovenými ve směrnici (EU) 2018/2001 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807;
- 2) „uznaným nepovinným režimem“ nepovinný režim uznaný podle čl. 30 odst. 4 směrnice (EU) 2018/2001;
- 3) „uznaným vnitrostátním režimem“ vnitrostátní systém uznaný podle čl. 30 odst. 6 směrnice (EU) 2018/2001;
- 4) „certifikátem“ prohlášení o shodě vydané certifikačním orgánem v rámci nepovinného režimu, které osvědčuje, že hospodářský subjekt splňuje požadavky směrnice (EU) 2018/2001;
- 5) „pozastaveným certifikátem“ certifikát dočasně zneplatněný z důvodu případů nesouladu zjištěných certifikačním orgánem nebo na dobrovolnou žádost hospodářského subjektu;
- 6) „odňatým certifikátem“ certifikát, který certifikační orgán nebo nepovinný režim trvale zrušil;
- 7) „ukončeným certifikátem“ certifikát, který byl v době své platnosti dobrovolně zrušen;
- 8) „neplatným certifikátem“ certifikát, který již není platný;
- 9) „parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů“ soubor informací popisujících dodávku suroviny nebo paliva, které jsou nezbytné k prokázání souladu této dodávky s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy nebo s požadavky na úspory emisí skleníkových plynů platnými pro obnovitelná kapalná a plyná paliva nebiologického původu používaná v odvětví dopravy a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku;

- 10) „směsí surovin za účelem dalšího zpracování“ fyzické mísení surovin výhradně za účelem výroby biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy;
- 11) „hospodářským subjektem“ výrobce surovin, subjekt svážející odpad a zbytky, provozovatel zařízení zpracovávajících suroviny na konečná paliva nebo meziprodukty, provozovatel zařízení vyrábějících energii (elektřinu, teplo nebo chlad) nebo jakýkoli jiný provozovatel (i skladovacích zařízení) nebo obchodníci, kteří mají suroviny nebo paliva fyzicky v držení, pokud zpracovávají informace o parametrech těchto surovin nebo paliv z hlediska udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů;
- 12) „prvním sběrným místem“ skladovací nebo zpracovatelské zařízení spravované přímo hospodářským subjektem nebo jinou protistranou na základě smluvní dohody, které odebírá suroviny přímo od producentů zemědělské biomasy, lesní biomasy, odpadů a zbytků nebo v případě obnovitelných paliv nebiologického původu od závodu vyrábějícího tato paliva;
- 13) „certifikačním auditem“ počáteční audit před účastí v režimu za účelem vydání certifikátu v rámci nepovinného režimu;
- 14) „certifikačním orgánem“ nezávislý akreditovaný nebo uznaný subjekt posuzování shody, který uzavře dohodu s nepovinným režimem o poskytování certifikačních služeb pro suroviny nebo paliva tím, že provádí audity hospodářských subjektů a vydává certifikáty jménem nepovinných režimů s využitím certifikačního systému nepovinného režimu;
- 15) „nesouladem“ neplnění pravidel a postupů ze strany hospodářského subjektu nebo certifikačního orgánu, přičemž tato pravidla a postupy stanovil nepovinný režim, jehož jsou tento hospodářský subjekt nebo certifikační orgán členy nebo v jehož rámci působí;
- 16) „dozorovým auditem“ jakýkoli následný audit certifikátů vydaných certifikačním orgánem v rámci nepovinného režimu po certifikaci a před recertifikačním auditem, přičemž tento audit může být prováděn jednou za čtvrtletí, pololetí nebo rok;
- 17) „recertifikačním auditem“ audit za účelem obnovení certifikátu vydaného certifikačním orgánem v rámci nepovinného režimu;
- 18) „propojenou infrastrukturou“ systém infrastruktur, včetně potrubí, terminálů LNG a zásobníků, který přepravuje plyny, jež tvoří především metan a zahrnují bioplyn a plyn z biomasy, zejména biometan, nebo jiné druhy plynu, jež lze technicky a bezpečně vtlačet do plynárenské soustavy, vodíkových soustav, jakož i potrubních sítí a přepravních nebo distribučních infrastruktur pro kapalná paliva a prostřednictvím těchto soustav, sítí a infrastruktur je přepravovat;
- 19) „vodíkovou soustavou“ systém infrastruktury, včetně vodíkových sítí, vodíkových zásobníků a terminálů, který obsahuje vodík vysoké čistoty;
- 20) „právním předchůdcem“ hospodářský subjekt, který byl právně nahrazen novým, ale v němž nedošlo k žádným podstatným změnám nebo v něm došlo pouze k povrchným změnám týkajícím se jeho vlastnictví, složení vedení, pracovních metod nebo rozsahu činnosti;
- 21) „skupinou produktů“ suroviny, biopaliva, biokapaliny, neplnná paliva z biomasy s podobnými fyzikálními a chemickými vlastnostmi a podobnou výhřevností nebo plynná paliva z biomasy a LNG s podobnými chemickými vlastnostmi, které všechny podléhají stejným pravidlům stanoveným v člancích 7, 26 a 27 směrnice (EU) 2018/2001 pro určení přínosu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy k dosažení cílů pro energii z obnovitelných zdrojů;
- 22) „místem“ zeměpisná lokalita, logistická zařízení, přepravní nebo distribuční infrastruktura s přesně vymezenými hranicemi, v nichž lze produkty mísit;
- 23) „dokladem o udržitelnosti“ prohlášení hospodářského subjektu učiněné na základě certifikátu vydaného certifikačním orgánem v rámci nepovinného režimu osvědčujícího soulad konkrétního množství surovin nebo paliv s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 25 odst. 2 a článku 29 směrnice (EU) 2018/2001;

- 24) „surovinami“ látky, které ještě nebyly zpracovány na paliva, včetně meziproduktů;
- 25) „palivy“ paliva, která jsou připravena k dodání pro účely spotřeby, včetně biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy, obnovitelných kapalných a plyných paliv nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku;
- 26) „testem finanční atraktivity“ výpočet čisté současné hodnoty investice na základě opatření týkajících se adicionality v kontextu certifikace biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy;
- 27) „testem nefinančních překážek“ posouzení potenciálních dalších překážek, které by podle očekávání bránily hospodářskému subjektu v provádění opatření týkajících se adicionality v souvislosti s certifikací biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy;
- 28) „databází Unie“ databáze stanovená v čl. 28 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001;
- 29) „travním porostem“ travní porost ve smyslu čl. 1 bodu 1 nařízení Komise (EU) č. 1307/2014 ⁽³⁾.

KAPITOLA II.

OBEČNÁ PRAVIDLA PRO STRUKTURU ŘÍZENÍ, INTERNÍ SLEDOVÁNÍ, POSTUPY PRO PODÁVÁNÍ STÍŽNOSTÍ A TRANSPARENTNOST NEPOVINNÝCH REŽIMŮ

Článek 3

Struktura řízení nepovinného režimu

1. Nepovinné režimy vytvoří strukturu řízení, která zajistí, aby režim měl potřebnou právní a technickou kapacitu, nestrannost a nezávislost pro plnění svých povinností. V závislosti na rozsahu nepovinného režimu zřídí technický výbor nebo rovnocenný systém technické odborné podpory, který v konkrétních případech umožní také zapojení nezávislých externích odborníků, kteří budou poskytovat poradenství v technických otázkách.
2. Nepovinné režimy zahrnují do struktury řízení a rozhodování pokud možno širokou škálu zástupců různých příslušných skupin zúčastněných stran, jako jsou sdružení zemědělců nebo lesníků, nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí, domorodá a místní společenství, která mohou být režimem ovlivněna, akademická obec a výrobci paliv. Žádná jednotlivá zúčastněná strana nebo skupina zúčastněných stran nemá v rozhodovacím procesu dominantní postavení. Rozhodnutí se přijímají pouze tehdy, je-li dosaženo usnášeníschopnosti zúčastněných stran.
3. Nepovinné režimy stanoví pravidla a postupy, aby se zamezilo střetu zájmů při rozhodování. Jako minimální standard prosadí systém brzd a protivah, aby zajistily, že žádná jednotlivá zúčastněná strana, která má na výsledku rozhodnutí osobní zájem, nebude mít na dané rozhodnutí rozhodující vliv.
4. Certifikační orgány stanoví pravidla a postupy pro integritu, aby byla zajištěna jejich plná nezávislost na hospodářských subjektech, které se režimu účastní. Nepovinné režimy vyžadují, aby certifikační orgány, které pracují jejich jménem, byly akreditovány podle normy 17065 Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO).
5. Cílem systému řízení certifikačního orgánu je zajistit co nejvyšší míru nezávislosti úsudku auditorů uplatněním zásad rotace auditorů nebo jiných existujících osvědčených postupů v této oblasti.

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1307/2014 ze dne 8. prosince 2014, kterým se stanoví kritéria a zeměpisné oblasti k určení vysoce biologicky rozmanitých travních porostů pro účely čl. 7b odst. 3 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty a čl. 17 odst. 3 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 351, 9.12.2014, s. 3).

6. Osoby, u nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů, jsou z rozhodování vyloučeny jak v nepovinném režimu, tak v certifikačním orgánu. Nepovinné režimy zavedou vhodné postupy a auditní stopu pro identifikaci a dokumentaci takových případů a pravidelně je přezkoumává v rámci svých systémů interního sledování.

Článek 4

Případy nesouladu hospodářských subjektů v rámci režimu

1. Nepovinné režimy zavedou komplexní systém pro řešení případů nesouladu ze strany hospodářských subjektů. Tento systém zahrnuje alespoň jasnou klasifikaci případů nesouladu na základě míry jejich závažnosti podle požadavků článku 10. Pro každý typ nesouladu existuje transparentní soubor pravidel a postupů, které zajistí včasné vymáhání nápravných opatření a sankcí, včetně případného pozastavení. Tyto postupy vymáhání předpisů jsou zahájeny neprodleně v závislosti na závažnosti nesouladu a naléhavosti nápravných opatření.

2. Hospodářské subjekty, jejichž certifikáty jsou pozastaveny, nemohou vznášet nároky na udržitelnost, dokud není pozastavení zrušeno. Pozastavené hospodářské subjekty nemohou během tohoto období vstoupit do jiného nepovinného režimu. Pokud je účast hospodářského subjektu nebo jeho právního předchůdce v nepovinném režimu pozastavena nebo ukončena odnětím certifikátu v důsledku auditu, který potvrdil kritický nesoulad, mohou ostatní nepovinné režimy odmítnout účast tohoto hospodářského subjektu po dobu nejméně dvou let od pozastavení nebo ukončení účasti.

3. Pokud hospodářský subjekt, u něhož byl v minulosti zjištěn kritický nebo závažný nesoulad, žádá o recertifikaci, upozorní auditor na tuto skutečnost všechny nepovinné režimy, kterých se hospodářský subjekt v současné době účastní nebo u kterých podal žádost o opětovnou certifikaci.

Článek 5

Interní sledování, řízení o stížnostech a systém správy dokumentace

1. Nepovinné režimy zavedou systém interního sledování, aby mohly ověřovat, zda hospodářské subjekty dodržují pravidla a postupy uplatňované režimem, a aby zajistily kvalitu práce auditorů certifikačních orgánů. Interní sledování se provádí nejméně jednou ročně a odráží zeměpisné a surovinové pokrytí nepovinného režimu, jakož i úroveň rizika činností prováděných hospodářskými subjekty. V rámci procesu sledování nepovinné režimy vyžadují, aby certifikační orgány předkládaly všechny zprávy o auditu a případně výpočty skutečných hodnot emisí skleníkových plynů. Sledovací činnosti zahrnují náhodný vzorek zpráv o auditu každého certifikačního orgánu založený na hodnocení rizik.

2. Nepovinné režimy stanoví pravidla a postupy pro zajištění účinného postupu v návaznosti na výsledky interního sledování a v případě potřeby pro uplatnění sankcí. Na základě výsledků interního sledování se přijmou nápravná opatření na úrovni struktury řízení nebo procesu interního sledování nepovinného režimu s cílem zlepšit jeho fungování v budoucnosti. Výsledky každoročních sledovacích činností nepovinného režimu se shrnou ve výroční zprávě o činnosti předložené Komisi.

3. Nepovinné režimy stanoví postupy pro podávání stížností na hospodářské subjekty nebo certifikační orgány. Řízení o stížnostech je přístupné na internetových stránkách nepovinného režimu a umožňuje zasílání stížností elektronicky nebo poštou. Řízení o stížnostech rovněž zajišťuje ochranu osob, které v souladu se směnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 (*) v dobré víře oznamují protiprávní jednání nebo zaznamenávají stěžovatele. Na internetových stránkách jsou uváděny přinejmenším všechny tyto informace:

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

- a) informace a důkazy, které je třeba předložit k podání stížnosti, jakož i poštovní nebo e-mailová adresa, na kterou má být stížnost zaslána;
- b) pokyny o tom, které stížnosti spadají do oblasti působnosti řízení;
- c) postupný přehled způsobu vyřizování stížností od přijetí první stížnosti až po její vyřešení a související časový rámec pro každý krok;
- d) proces rozhodování o stížnostech a proces pro odvolání se proti rozhodnutí;
- e) důsledky zjištění nesouladu v nepovinném režimu na základě stížnosti.

4. Nepovinné režimy vedou evidenci všech stížností a ve výroční zprávě o činnosti předkládají Komisi souhrn těchto stížností. Na žádost Komise nebo členského státu poskytnou veškeré dokumenty týkající se stížnosti a jejího vyřizování.

5. Nepovinné režimy a certifikační orgány zavedou systém správy dokumentace, který se zabývá všemi těmito prvky:

- a) obecná dokumentace systému hospodaření (např. příručky, zásady, definice povinností);
- b) kontrola dokumentů a záznamů;
- c) přezkoumání systému hospodaření ze strany vedení;
- d) interní audit/interní sledování;
- e) postupy pro identifikaci a řízení případů nesouladu a
- f) postupy pro přijímání preventivních opatření k odstranění příčin případného nesouladu.

Dokumentace se uchovává po dobu nejméně pěti let nebo déle, pokud to vyžaduje příslušný vnitrostátní orgán.

Článek 6

Zveřejňování informací nepovinnými režimy

Nepovinné režimy zpřístupňují volně na internetových stránkách tyto informace:

- a) svou strukturu řízení, popisující úlohy všech příslušných orgánů, podrobnosti o vlastnické struktuře, složení a praxi správní rady, sekretariátu a technického výboru nebo rovnocenného orgánu, případně seznam členů s hlasovacím právem nebo účastníků režimu;
- b) seznam hospodářských subjektů, které se účastní režimu, jejich stav certifikace s příslušným datem vydání, pozastavení, odnětí, ukončení nebo uplynutí platnosti certifikátu, jakož i certifikáty nebo souhrnné zprávy o auditu vypracované v souladu s přílohou II. Pokud audity zjistí kritické nebo závažné případy nesouladu, nepovinné režimy zveřejní souhrnný seznam těchto případů nesouladu spolu s příslušným akčním plánem a časovým rozvrhem jejich nápravy, jak bylo dohodnuto s dotčenými hospodářskými subjekty. Konkrétní informace na certifikátech nebo v souhrnných zprávách o auditu lze v souladu s právními předpisy o ochraně osobních údajů upravit. Hospodářské subjekty, jejichž certifikáty byly odňaty, ukončeny nebo pozbyly platnosti, jsou na internetových stránkách uvedeny nejméně 24 měsíců po datu odnětí, ukončení nebo skončení platnosti. Změny stavu certifikace hospodářských subjektů se neprodleně zveřejňují;
- c) nejnovější verze jejich dokumentace režimu a pokyny pro audity. Dokumenty obsahují datum a číslo verze a případně shrnutí všech změn oproti předchozí verzi dokumentu;
- d) kontaktní údaje režimu, včetně telefonního čísla, e-mailové adresy a korespondenční adresy;

- e) seznam certifikačních orgánů provádějících nezávislý audit v rámci režimu, přičemž u každého certifikačního orgánu uvede, který vnitrostátní orgán veřejné moci nebo subjekt jej akreditoval nebo uznal a který subjekt nebo vnitrostátní orgán veřejné moci členského státu nad ním vykonává dohled v souladu s čl. 30 odst. 9 druhým pododstavcem směrnice (EU) 2018/2001. Certifikační orgány, které již nejsou oprávněny provádět nezávislé audity v rámci režimu, jsou vedeny na seznamu nejméně dvanáct měsíců po posledním auditu s příslušným údajem;
- f) výsledky každoročních sledovacích činností nepovinného režimu shrnuté ve výroční zprávě o činnosti.

Článek 7

Změna režimu ze strany hospodářských subjektů

1. Nepovinné režimy vyžadují, aby hospodářské subjekty ve svých žádostech o certifikaci uváděly tyto informace:
 - a) zda se žádající hospodářský subjekt, nebo jeho právní předchůdce v současné době účastní jiného nepovinného režimu nebo zda se jiného nepovinného režimu účastnili v posledních pěti letech;
 - b) všechny relevantní informace, včetně údajů o hmotnostní bilanci a zpráv o auditu a případně všech rozhodnutí o pozastavení nebo odnětí certifikátů v posledních pěti letech;
 - c) zda z režimu vystoupily před prvním dozorovým auditem.
2. Nepovinné režimy vyloučí hospodářské subjekty z režimu v těchto případech:
 - a) nezveřejňují informace uvedené v odst. 1 písm. a) a b);
 - b) hospodářské subjekty nebo jejich právní předchůdci neuspěli při počátečním auditu v rámci jiného režimu, pokud tento počáteční audit neproběhl více než tři roky před podáním žádosti nebo pokud tento jiný režim mezitím ukončil své certifikační činnosti, což hospodářskému subjektu znemožnilo podat novou žádost. Pokud nepovinný režim přijme odůvodnění hospodářských subjektů a rozhodne se posoudit jejich žádost, upraví se rozsah počátečního auditu tak, aby zahrnoval všechny relevantní otázky a zaměřil se konkrétně na nedostatky zjištěné při počátečním auditu, které se jim v jiném režimu nepodařilo odstranit;
 - c) hospodářské subjekty nebo jejich právní předchůdci odstoupili z jiného režimu před provedením prvního dozorového auditu, pokud hospodářský subjekt nemůže prokázat, že k tomu měl závažný důvod. Pokud nepovinný režim přijme odůvodnění poskytnuté hospodářským subjektem, rozsah počátečního auditu se upraví tak, aby zahrnoval všechny relevantní otázky dozorového auditu.

Článek 8

Uznávání jiných nepovinných režimů

Pokud se část dodavatelského řetězce spoléhá na jiné nepovinné režimy, přijme doklady o nepovinných režimech uznaných v souladu s čl. 30 odst. 4 směrnice (EU) 2018/2001 pouze v rozsahu jejich uznání.

Článek 9

Uznávání vnitrostátních režimů

Nepovinné režimy nesmí odmítnout uznání uznaných vnitrostátních režimů, pokud jde o ověření souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 směrnice (EU) 2018/2001, s minimálními hodnotami úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 25 odst. 2 uvedené směrnice a s kritérii pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy stanovenými v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807.

KAPITOLA III.

PROCES AUDITU, ROZSAH AUDITU, KVALIFIKACE AUDITORŮ A DOHLED NAD AUDITEM

Článek 10

Proces auditu a úrovně jistoty

1. Nepovinné režimy vyžadují, aby hospodářské subjekty úspěšně prošly počátečním auditem, než jim bude umožněna účast v režimu. Počáteční audit nového účastníka režimu nebo recertifikace stávajícího účastníka režimu podle revidovaného regulačního rámce se vždy provádějí na místě a poskytují přinejmenším přiměřenou jistotu o účinnosti jeho vnitřních procesů. V závislosti na rizikovém profilu hospodářského subjektu lze na věrohodnost jeho výkazů uplatnit omezenou úroveň jistoty. Na základě výsledků počátečního auditu mohou být hospodářské subjekty, které jsou považovány za nízkorizikové, podrobeny následným auditům omezené jistoty.

2. Nepovinné režimy mohou pověřit certifikační orgán, aby v průběhu procesu auditu provedl ověření souladu s různými certifikačními rámci, pokud certifikační orgán osvědčí, že hospodářské subjekty splňují požadavky v souladu s článkem 1. Nepovinné režimy, které umožňují platnost certifikátu delší než jeden rok, zajistí provedení každoročního dozorového auditu všech hospodářských subjektů, které se režimu účastní. V případě skupinových auditů však může roční audit zahrnovat vzorek členů skupiny v souladu s článkem 12. Četnost dozorových auditů se zvyšuje na základě úrovně celkového rizika souvisejícího s profilem hospodářského subjektu, dodavatelského řetězce a výsledků předchozích auditů. Za ověřování výsledků dozorových auditů odpovídá technický kontrolor.

Nepovinné režimy zavedou podrobné postupy, které stanoví, jak se audity plánují a provádějí a jak se vypracovávají zprávy o auditu. Nepovinné režimy zajistí, aby certifikační orgány vykonávaly audity v souladu s normou ISO 19011 nebo její obdobou. Rovněž zajistí účinnou a včasnou výměnu informací o auditu mezi sebou, aby podpořily účinnou přípravu a provádění auditu. Audit obsahuje alespoň tyto prvky:

- a) určení činností prováděných hospodářským subjektem, které jsou relevantní pro kritéria režimu;
- b) určení příslušných systémů hospodářského subjektu a jeho celkové organizace s ohledem na kritéria režimu a kontroly účinného provádění příslušných kontrolních systémů;
- c) analýzu rizik, která by mohla vést k zásadní nesprávnosti a která se opírá o odborné znalosti auditora a informace předložené hospodářským subjektem. Tato analýza zohlední celkový rizikový profil činností v závislosti na úrovni rizika hospodářského subjektu a dodavatelského řetězce, především v bezprostředně předcházejících a navazujících fázích, například u hospodářských subjektů, které nakládají s materiálem uvedeným v příloze IX. Intenzita nebo rozsah auditu, případně obojí, se přizpůsobí zjištěné úrovni celkového rizika, a to i na základě kontrol věrohodnosti výrobní kapacity zařízení a uváděného množství vyrobených paliv;
- d) plán ověřování, který odpovídá analýze rizik a rozsahu a složitosti činností hospodářského subjektu a který definuje metody odběru vzorků, jež mají být použity s ohledem na činnosti tohoto subjektu;
- e) provádění plánu ověřování shromažďováním důkazů v souladu s definovanými metodami odběru vzorků a všech relevantních dalších důkazů, na nichž bude založen závěr ověřovatele;
- f) žádost, aby hospodářský subjekt poskytl jakékoli chybějící prvky auditních stop, vysvětlení odchylek nebo revizi nároků či výpočtů předtím, než se dospěje ke konečnému závěru o ověření;
- g) ověření správnosti údajů zaznamenaných hospodářskými subjekty nebo jejich zástupci v databázi Unie.

3. Případy nesouladu zjištěné během auditu se podle druhého, třetího a čtvrtého pododstavce klasifikují jako kritické, závažné a méně závažné.

Úmyslné porušení standardů nepovinného režimu, jako je podvod, nevratný nesoulad nebo porušení, které ohrožuje integritu nepovinného režimu, se považuje za kritický nesoulad. Mezi případy kritického nesouladu patří mimo jiné:

- a) nedodržení závazného požadavku směrnice (EU) 2018/2001, například přeměna půdy, která je v rozporu s čl. 29 odst. 3, 4 a 5 uvedené směrnice;
- b) podvodné vystavení dokladu o udržitelnosti nebo vlastního prohlášení, například úmyslné duplikování dokladu o udržitelnosti za účelem získání finančního prospěchu;
- c) úmyslné zkreslení popisu surovin, falšování hodnot skleníkových plynů nebo vstupních údajů, jakož i úmyslná výroba odpadů nebo zbytků, například úmyslná úprava výrobního procesu za účelem výroby dalších zbytkových materiálů nebo úmyslné znečištění materiálu se záměrem klasifikovat jej jako odpad.

Nesplnění povinného požadavku směrnice (EU) 2018/2001, pokud je nesoulad potenciálně vratný, opakuje se a odhaluje systematické problémy nebo aspekty, které samy o sobě nebo v kombinaci s dalšími případy nesouladu mohou vést k zásadnímu selhání systému, se považuje za závažný nesoulad. Mezi případy závažného nesouladu patří mimo jiné:

- a) systematické problémy s vykázanými údaji o hmotnostní bilanci nebo skleníkových plynech, například nesprávná dokumentace byla zjištěna u více než 10 % nároků zahrnutých do reprezentativního vzorku;
- b) opomenutí hospodářského subjektu oznámit během procesu certifikace svou účast v jiných nepovinných režimech;
- c) neposkytnutí relevantních informací auditorům, například údajů o hmotnostní bilanci a zpráv o auditu.

Nesoulad, který má omezený dopad, představuje ojedinělé nebo přechodné pochybení, není systematický a nemá za následek zásadní selhání, není-li napraven, se považuje za méně závažný nesoulad.

4. Nesoulad má pro hospodářské subjekty tyto důsledky:

- a) v případě případů kritického nesouladu se hospodářským subjektům žádajícím o certifikaci certifikát nevydává. Hospodářské subjekty mohou o certifikaci požádat opětovně, a to po uplynutí stanovené doby, kterou určí nepovinný režim. Případy kritického nesouladu zjištěné během dozorových auditů nebo recertifikačních auditů nebo v rámci interního sledování nepovinného režimu či procesu stížností vedou k okamžitému odebrání certifikátu hospodářského subjektu;
- b) v případě závažného nesouladu se hospodářským subjektům žádajícím o certifikaci certifikát nevydává. Případy závažného nesouladu zjištěné během dozorového auditu nebo recertifikačního auditu nebo v rámci interního sledování nepovinného režimu či procesu stížností vedou k okamžitému pozastavení platnosti certifikátu hospodářského subjektu. Pokud hospodářské subjekty nezajistí nápravu případů závažného nesouladu do 90 dnů od oznámení, certifikát se odejme;
- c) v případě méně závažného nesouladu mohou nepovinné režimy stanovit lhůtu pro jejich vyřešení, která nesmí překročit dvanáct měsíců od jejich oznámení a datum příštího dozorového auditu nebo recertifikačního auditu.

5. Nepovinné režimy vydávají certifikáty pouze hospodářským subjektům, které splňují všechny tyto požadavky:

- a) mají systém správy dokumentace;
- b) mají auditovatelný systém pro úschovu a kontrolu všech důkazů souvisejících s nároky, které vznášejí nebo o které se opírají;

- c) uchovávají veškeré důkazy potřebné k dodržení tohoto nařízení a směrnice (EU) 2018/2001 po dobu nejméně pěti let nebo déle, pokud to vyžaduje příslušný vnitrostátní orgán;
- d) přijmou odpovědnost za přípravu jakýchkoli informací souvisejících s auditem těchto důkazů.

6. Zprávy o auditu a souhrnné zprávy o auditu nebo certifikáty vypracované či vydané certifikačním orgánem v rámci nepovinného režimu obsahují alespoň prvky uvedené v příloze II.

Článek 11

Odborná způsobilost auditorů

1. Certifikační orgán provádějící audity jménem nepovinného režimu je akreditován podle normy ISO 17065 a podle normy ISO 14065, pokud provádí audity skutečných hodnot skleníkových plynů.

Certifikační orgány jsou rovněž akreditovány vnitrostátním akreditačním orgánem a v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 nebo uznány příslušným orgánem tak, aby pokrývaly oblast působnosti směrnice (EU) 2018/2001 nebo zvláštní oblast působnosti nepovinného režimu. Pokud se taková akreditace nebo uznání nevyužívají, mohou členské státy povolit, aby nepovinné režimy využívaly systém nezávislého dohledu, který zahrnuje oblast působnosti směrnice (EU) 2018/2001 nebo konkrétní oblast působnosti nepovinného režimu pro území daného členského státu. Komise přezkoumá účinnost systémů popsanych v tomto odstavci s ohledem na jejich vhodnost pro zajištění odpovídajícího dozoru a v případě potřeby vydá pokyny.

Certifikační orgán vybere a jmenuje v souladu s normou ISO 19011 auditorský tým s ohledem na odbornou způsobilost potřebnou k dosažení cílů auditu.

2. Auditorský tým má odbornou způsobilost, zkušenosti a obecné i specifické dovednosti nezbytné pro provedení auditu s ohledem na jeho rozsah. Pokud je auditor pouze jeden, musí mít rovněž způsobilost vykonávat povinnosti vedoucího auditorského týmu, které se vztahují na daný audit. Certifikační orgán zajistí, aby rozhodnutí o certifikaci učinil technický kontrolor, který nebyl součástí auditorského týmu.

3. Auditři:

- a) jsou nezávislí na činnosti, která je předmětem auditu, s výjimkou auditů týkajících se čl. 29 odst. 6 písm. a) a čl. 29 odst. 7 písm. a) směrnice (EU) 2018/2001, u nichž lze do prvního sběrného místa provádět audit první nebo druhou stranou;
- b) nejsou ve střetu zájmů;
- c) mají konkrétní dovednosti nezbytné k provádění auditu v souladu s kritérii režimu, a sice:
 - i) pro kritéria využití půdy stanovená v čl. 29 bodech 2 až 9 směrnice (EU) 2018/2001, jakož i pro metodiku certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy stanovenou v kapitole V a příloze VIII tohoto prováděcího nařízení: praxi v zemědělství, agronomii, ekologii, přírodních vědách, lesnictví, lesním hospodářství nebo příbuzném oboru, včetně specifických technických dovedností potřebných k ověření souladu s kritérii pro vysoce biologicky rozmanité travní porosty a vysoce biologicky rozmanité lesy;
 - ii) pro kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 10 směrnice (EU) 2018/2001 nebo při určování emisí skleníkových plynů recyklovaných uhlíkových paliv a obnovitelných paliv nebiologického původu v souladu s metodikou stanovenou v čl. 28 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001: minimálně dvouletou praxi v oblasti posuzování životního cyklu paliv a konkrétní zkušenosti s auditem výpočtů emisí skleníkových plynů v souladu s metodikou stanovenou v přílohách V a VI směrnice (EU) 2018/2001, která je relevantní pro typ auditů, které má jednotlivý auditor provádět. V závislosti na konkrétním rozsahu auditu je tato praxe doplněna praxí v zemědělství, agronomii, ekologii, lesnictví, přírodních vědách, lesním hospodářství, inženýrství, hospodaření s energií nebo v příbuzném oboru. Pokud je součástí auditu ověření úrovně organického uhlíku v půdě pro účely uplatnění kreditu na úspory emisí za nahromadění uhlíku v půdě, jsou vyžadovány také technické znalosti v oblasti půdoznalství;

iii) pro kritéria spotřebitelského řetězce stanovená v čl. 30 odst. 1 až 2 směrnice (EU) 2018/2001: zkušenosti v oblasti systémů hmotnostní bilance, logistiky dodavatelského řetězce, účetnictví, sledovatelnosti a zpracování dat nebo v příbuzném oboru;

iv) pro skupinový audit: zkušenosti s prováděním skupinových auditů.

4. Nepovinné režimy zavedou pro auditory kurzy odborné přípravy, které obsáhnou všechny aspekty související s oblastí působnosti režimu. Součástí kurzů je zkouška, která prokazuje, že účastníci splňují požadavky na odbornou přípravu v technické oblasti nebo oblastech, v nichž působí. Auditóři se před prováděním auditů jménem nepovinného režimu účastní kurzů odborné přípravy.

5. Auditóři se pravidelně účastní opakovacích kurzů odborné přípravy. Nepovinné režimy zavedou systém pro sledování stavu odborné přípravy aktivních auditorů režimu. Nepovinné režimy rovněž podle potřeby poskytují certifikačním orgánům pokyny týkající se aspektů, které jsou důležité pro certifikační proces. Tyto pokyny mohou zahrnovat aktualizace regulačního rámce nebo příslušná zjištění z interního sledovacího procesu nepovinného režimu.

Článek 12

Skupinový audit

1. Nepovinné režimy mohou provádět skupinové audity pouze v těchto případech:

- a) u výrobců surovin, zejména u drobných zemědělců, organizací výrobců a družstev, jakož i u subjektů svázejících odpad;
- b) u souladu s kritérii režimu týkajícími se půdy, pokud jsou dotyčné oblasti v blízkosti a mají podobné vlastnosti, jako jsou klimatické nebo půdní podmínky;
- c) pro účely výpočtu úspor skleníkových plynů, pokud mají jednotky podobné výrobní systémy a druhy plodin.

Hospodářské subjekty zahrnuté do skupinového auditu určí správce skupiny. Jako správci skupiny mohou rovněž působit první sběrná místa, organizace výrobců nebo družstva a mohou zastupovat hospodářské subjekty zahrnuté do skupinového auditu.

2. Skupinový audit může provést ověření všech dotčených jednotek na základě vzorku jednotek. Nepovinné režimy stanoví pokyny k provádění skupinového auditu, které zahrnují alespoň tyto prvky:

- a) úloha správce skupiny, zahrnující specifikace systému vnitřního řízení a postupy vnitřní kontroly skupiny;
- b) určení velikosti vzorku.

3. Vzorek sestávající z počtu členů skupiny, který se rovná druhé odmocnině celkového počtu členů skupiny, se podrobuje auditu jednotlivě alespoň jednou ročně. Tento počet se zvýší v případě vyšší úrovně rizika. Nepovinné režimy stanoví kritéria pro určení obecné úrovně rizika v daných oblastech a důsledky této úrovně rizika pro přístup auditu. Vzorek je reprezentativní pro celou skupinu a určuje se kombinací výběru na základě rizik a náhodného výběru. Náhodný výběr představuje nejméně 25 % vzorku. Výrobce surovin vybraný pro audit se v jednotlivých letech mění.

4. Skupinové audity se provádějí na místě, pokud se nepředpokládá, že kontrola podkladů může poskytnout stejnou úroveň jistoty jako audit na místě. Nepovinné režimy stanoví důkazy, které se vyžadují pro provádění kontroly podkladů. Vlastní prohlášení hospodářských subjektů se nepovažují za dostatečný důkaz. Audit správců skupiny se vždy provádějí na místě.

5. Případy kritického nebo závažného neplnění ze strany jednotlivých členů skupiny zjištěné během auditu se řeší postupem stanoveným v čl. 10 odst. 4 písm. a) a b). Pokud je v celém počátečním vzorku skupiny zjištěno kritické nebo závažné neplnění, provede se také audit dalšího vzorku členů skupiny stejné velikosti. Systémové neplnění ze strany většiny členů skupiny v celém vzorku vede k pozastavení nebo případně odebrání certifikace celé skupiny.

Článek 13

Audit odpadů a zbytků

1. Nepovinné režimy a certifikační orgány působící jejich jménem uplatňují požadavky na ověření dodavatelského řetězce biopaliv a biokapalin vyrobených z odpadů a zbytků stanovené v odstavcích 2 až 7 a v případě paliv z biomasy požadavky stanovené v odstavcích 2 až 5.
2. Je zahrnut celý dodavatelský řetězec počínaje jeho původem, tj. hospodářským subjektem, u kterého odpad nebo zbytkový materiál vzniká.
3. Všechny hospodářské subjekty se podrobují auditu jednotlivě. Skupinové audity však lze provádět i v místě původu dodavatelského řetězce, například v restauracích a u producentů odpadů nebo zbytků.
4. Četnost a intenzita postupu auditu musí odrážet celkovou úroveň rizika. Nepovinné režimy definují jasná pravidla úměrná úrovni konkrétního rizika spojeného s daným druhem zbytků nebo odpadů. V případě biopaliv a biokapalin se v místech původu dodávajících pět a více tun odpadů nebo zbytků uvedených v části A a B přílohy IX směrnice (EU) 2018/2001 provádí audit na místě. Je-li použit přístup skupinového auditu, může se audit na místě zakládat na vzorku.
5. Sběrná místa jsou povinna před svým auditem předložit auditorovi seznam všech míst původu, která podepsala vlastní prohlášení. Ve vlastním prohlášení je jasně uvedeno množství odpadu vyprodukovaného měsíčně nebo ročně. Doklady nebo dokumenty ke všem jednotlivým dodávkám jsou k dispozici ve sběrném místě a ověřeny auditorem, včetně smlouvy o likvidaci odpadu, dodacích listů a vlastních prohlášení.
6. Auditor ověří existenci takového počtu míst původu, který se rovná alespoň druhé odmocnině všech míst původu na seznamu. Ověření lze provést na dálku, pokud neexistují pochybnosti o existenci místa původu nebo pokud splňuje kritéria pro kontrolu na místě podle odstavce 4. Auditóři kontrolují dodávky udržitelného materiálu následným příjemcům tak, že na základě náhodně vybraného vzorku založeného na riziku ověří kopie prohlášení o udržitelnosti, které vydalo sběrné místo pro příjemce těchto dodávek.
7. Certifikační orgán provede do šesti měsíců po první certifikaci povinný dozorový audit. U sběrných míst a obchodníků, kteří obchodují jak s odpady a zbytky, tak s primárními materiály, jako jsou rostlinné oleje, se po třech měsících od prvního certifikačního auditu provede další dozorový audit, který zahrnuje první období hmotnostní bilance. Pokud má sběrné místo více skladovacích míst, provede auditor audit hmotnostní bilance každého skladovacího místa.
8. Pokud existují důvodné pochybnosti o povaze uvedeného odpadu a zbytků, je auditor oprávněn odebrat vzorky a nechat je analyzovat nezávislou laboratoří.

Článek 14

Audit výpočtů skutečných emisí skleníkových plynů

1. Nepovinné režimy požadují, aby hospodářské subjekty poskytly auditorům v předstihu před plánovaným auditem veškeré relevantní a aktuální informace týkající se výpočtu skutečných emisí skleníkových plynů. Tyto informace zahrnují vstupní údaje a veškeré další relevantní důkazy, informace o použitých emisních a konverzních faktorech a standardních hodnotách a jejich referenčních zdrojích, výpočty emisí skleníkových plynů a důkazy týkající se uplatnění kreditů za úspory emisí skleníkových plynů.
2. Auditor zaznamená emise vyskytující se v místě podrobeném auditu do zprávy o auditu. U zpracování konečných biopaliv auditor zaznamená emise po přidělení a dosažené úspory. Pokud se emise výrazně odchyľují od typických hodnot nebo jsou vypočtené skutečné hodnoty úspor emisí neobvykle vysoké, uvedou se ve zprávě důvody těchto odchylek. Nepovinné režimy stanoví postupy, které vyžadují, aby je certifikační orgány o takových odchylkách neprodleně informovaly.

3. Auditoři ověří, zda se odhad úspor emisí ze zachycování a nahrazování CO₂ omezuje na emise, kterým se zamezí zachycením CO₂, jehož uhlík pochází z biomasy a který se použije k nahrazení CO₂ pocházejícího z fosilních zdrojů. Toto ověření vyžaduje přístup k těmto informacím:

- a) účel použití zachyceného CO₂;
- b) původ nahrazovaného CO₂;
- c) původ zachyceného CO₂;
- d) informace o emisích v důsledku zachycování a zpracování CO₂.

Pro účely písmene b) mohou hospodářské subjekty využívající zachycený CO₂ uvést, jakým způsobem byl nahrazovaný CO₂ původně vyprodukován, a mohou písemně prohlásit, že v důsledku nahrazení se zamezí emisím odpovídajícím tomuto množství. Tyto důkazy se považují za dostatečné k ověření souladu s požadavky směrnice (EU) 2018/2001 a zamezení emisí.

4. Hospodářské subjekty mohou nárokovat skutečné hodnoty skleníkových plynů až poté, co je jejich schopnost provádět výpočty skutečných hodnot ověřena auditem.

5. Nepovinné režimy poskytnou Komisi a vnitrostátním orgánům odpovědným za dohled nad certifikačními orgány na žádost přístup k výpočtům skutečných emisí skleníkových plynů certifikovaným v rámci jejich nepovinného režimu spolu s příslušnými zprávami o auditu.

Článek 15

Audity systémů hmotnostní bilance

Nepovinné režimy zajistí, aby hospodářské subjekty poskytl auditorům před zahájením auditu veškeré údaje o hmotnostní bilanci.

Během počátečního auditu, který se provádí předtím, než je hospodářskému subjektu povolena účast v režimu, auditor ověří existenci a fungování systému hmotnostní bilance.

Při následných ročních auditech auditor kontroluje nejméně tyto prvky:

- a) seznam všech míst, která spadají do rozsahu certifikace. Každé místo musí mít vlastní záznamy o hmotnostní bilanci;
- b) seznam všech vstupů pro dané místo a popis zpracovávaného materiálu a údaje o všech dodavatelích;
- c) seznam všech výstupů pro dané místo a popis zpracovávaného materiálu a údaje o všech zákaznících;
- d) použité konverzní faktory, zejména v případě zařízení zpracovávajících odpady nebo zbytky, aby se zajistilo, že proces nebude upraven tak, aby produkoval více odpadu nebo zbytkového materiálu;
- e) případné nesrovnalosti mezi účetním systémem a vstupy, výstupy a zůstatky;
- f) přidělování parametrů udržitelnosti;
- g) rovnocennost údajů o udržitelnosti a fyzických zásob na konci období hmotnostní bilance.

Článek 16

Audit přírodních a nepřírodních vysoce biologicky rozmanitých travních porostů

1. Auditoři, kteří ověřují, zda je půda vysoce biologicky rozmanitým travním porostem podle čl. 29 odst. 3 písm. d) směrnice (EU) 2018/2001, ověří, zda půda je nebo byla vysoce biologicky rozmanitým travním porostem kdykoli od ledna 2008. Nepovinné režimy ve svých systémových dokumentech informují hospodářské subjekty o druhu důkazů, které mohou jejich certifikační orgány přijmout k prokázání historického statusu oblasti od ledna 2008.

2. Pokud půda zůstává travním porostem nebo by jím zůstala bez zásahu člověka a nachází se v některém ze zeměpisných oblastí uvedených v nařízení (EU) č. 1307/2014, považuje se za přirozený vysoce biologicky rozmanitý travní porost.

3. U půdy, která se nachází mimo oblasti uvedené v odstavci 2, auditor posoudí, zda si travní porosty zachovávají nebo by si zachovaly přirozené složení druhů a ekologické charakteristiky a procesy bez zásahu člověka. V takovém případě se má za to, že se jedná nebo jednalo o přirozený vysoce biologicky rozmanitý travní porost. Pokud již byl travní porost přeměněn na ornou půdu a není možné posoudit vlastnosti samotné půdy na základě informací dostupných od příslušných vnitrostátních orgánů nebo ze satelitních snímků, auditor považuje takovou půdu za půdu, která v okamžiku přeměny nebyla vysoce biologicky rozmanitým travním porostem.

4. Pokud půda přestala být nebo by bez zásahu člověka přestala být travním porostem, je druhově bohatá, není znehodnocená a byla příslušným orgánem označena za vysoce biologicky rozmanitou, považuje se za nepřirodní vysoce biologicky rozmanitý travní porost.

5. Jakákoli půda, která je nebo byla v lednu 2008 nebo později nepřirodním vysoce biologicky rozmanitým travním porostem, může být využívána k výrobě paliv za podmínky, že sklizeň suroviny je nezbytná pro zachování stavu travního porostu jako vysoce biologicky rozmanitého travního porostu a že současné postupy hospodaření nepředstavují riziko snížení biologické rozmanitosti travního porostu.

Hospodářské subjekty předloží důkazy, že sklizeň suroviny je nezbytná pro zachování stavu vysoce biologicky rozmanitých travních porostů a že postupy hospodaření nepředstavují riziko snížení biologické rozmanitosti travního porostu.

Pokud hospodářské subjekty nemohou předložit důkazy uvedené v druhém pododstavci, předloží důkaz, že jim příslušný orgán nebo určená agentura udělily povolení ke sklizni suroviny za účelem zachování stavu vysoce biologicky rozmanitého travního porostu.

Technické posouzení půdy provádí kvalifikovaný odborník, který je externí a nezávislý na činnosti podrobené auditu, není ve střetu zájmů a může být součástí auditorského týmu. Hodnocení a jeho výsledek se přezkoumají v rámci auditu.

Článek 17

Dohled členských států a Komise

1. Nepovinné režimy požadují, aby hospodářské subjekty, které se režimu účastní, jakož i certifikační orgány provádějící audity v rámci režimu spolupracovaly s Komisí a příslušnými orgány členských států, včetně umožnění přístupu do prostor hospodářských subjektů, pokud o to požádají, a aby Komisi a příslušným orgánům členských států poskytly veškeré informace potřebné k plnění jejich úkolů podle směrnice (EU) 2018/2001. Pro tyto účely jsou certifikační orgány rovněž povinny:

- a) poskytovat informace, které členské státy potřebují k dohledu nad činností certifikačních orgánů podle čl. 30 odst. 9 směrnice (EU) 2018/2001;
- b) poskytovat informace požadované Komisí za účelem dodržení čl. 30 odst. 10 směrnice (EU) 2018/2001;
- c) ověřovat správnost informací vložených do databáze Unie nebo příslušné vnitrostátní databáze podle čl. 28 odst. 4 směrnice (EU) 2018/2001.

2. V souvislosti s dohledem podle čl. 30 odst. 9 směrnice (EU) 2018/2001 členské státy stanoví postupy, které certifikačním orgánům umožní, aby se bez ohledu na to, zda se jejich ústředí nachází v členském státě nebo ve třetí zemi, zaregistrovaly pro účely dohledu a jeho provádění.

3. Členské státy si vyměňují informace a sdílejí osvědčené postupy, jak dohlížet na činnost certifikačních orgánů v kontextu rámce formální spolupráce. Pokud certifikační orgány provádějí certifikaci surovin, biopaliv, biokapalin, biomasy nebo jiných paliv ve více než jednom členském státě, vytvoří dotčené členské státy společný rámec pro dohled nad těmito certifikačními orgány, včetně určení jednoho členského státu jako hlavního orgánu dohledu nad auditem.

4. Hlavní orgán dohledu nad auditem odpovídá ve spolupráci s ostatními dotčenými členskými státy za konsolidaci a sdílení informací o výsledku dohledu certifikačních orgánů.

5. Členské státy v co největší míře zavedou rámce spolupráce se třetími zeměmi pro případný dohled nad auditem certifikačních orgánů na jejich území, aby byla zajištěna stejná úroveň toku informací a uplatňování norem dohledu nad auditem na certifikační orgány působící ve třetích zemích.

6. Pokud má členský stát důvodné pochybnosti o schopnosti určitého certifikačního orgánu se sídlem v Unii nebo ve třetí zemi provádět audit, sdělí tyto informace ostatním členským státům, Komisi a nepovinnému režimu, v jehož rámci certifikační orgán působí. Příslušný nepovinný režim případ neprodleně prošetří. Po ukončení šetření nepovinný režim informuje členské státy a Komisi o výsledku šetření a o přijatých nápravných opatřeních.

7. Hospodářské subjekty a certifikační orgány, které nesplňují nebo nejsou ochotny plnit požadavky stanovené v odstavcích 1 až 6 tohoto článku, jsou z účasti v nepovinných systémech a z provádění auditů v rámci těchto režimů vyloučeny. Nepovinné režimy předkládají Komisi výroční zprávy o činnosti podle čl. 30 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001. Struktura a obsah výročních zpráv o činnosti podle čl. 30 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001 se řídí minimálními požadavky stanovenými v příloze III tohoto nařízení. Hlavní zpráva neobsahuje důvěrné informace a zveřejňuje se v plném znění. Údaje se poskytují odděleně ve formátu, který určí Komise.

8. Nepovinné režimy neprodleně oznámí Komisi všechny podstatné změny obsahu režimu, které by mohly ovlivnit základ pro jeho uznání. Takové změny mohou zahrnovat:

- a) změny povinných kritérií udržitelnosti, které režim zahrnuje;
- b) rozšíření oblasti působnosti režimu nad rámec toho, co je popsáno v prováděcím aktu, a uznání režimu;
- c) rozšíření rozsahu surovin nebo biopaliv uvedených v původních dokumentech režimu, pokud se liší rizikový profil přidáných surovin, například zahrnutím odpadů nebo zbytků, nebo pokud se použijí zvláštní postupy;
- d) změny pravidel hmotnostní bilance;
- e) změny auditorských postupů nebo požadavků na auditory;
- f) změny nebo rozšíření metodiky výpočtu emisí skleníkových plynů;
- g) jakoukoli jinou změnu, která by mohla mít vliv na základ pro uznání režimu.

KAPITOLA IV.

ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA PRO PROVÁDĚNÍ SYSTÉMU HMOTNOSTNÍ BILANCE, DATABÁZI UNIE A STANOVENÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A BIOLOGICKÉHO PODÍLU PALIV

Článek 18

Sledovatelnost a databáze Unie

1. Parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a další informace popisující suroviny nebo paliva, které jsou vyžadovány pro účely směrnice (EU) 2018/2001, jsou spolu s údaji o transakcích důkladně zdokumentovány a předávány z hospodářského subjektu na hospodářský subjekt v rámci dodavatelského řetězce. Tyto informace zahrnují údaje, které mají být předávány v rámci celého dodavatelského řetězce, jakož i údaje specifické pro jednotlivé transakce, jak je popsáno v příloze I.
2. Informace, které mají být předávány v rámci dodavatelského řetězce, musí být uvedeny v průvodní dokumentaci k fyzickým dodávkám surovin nebo paliv. Bezprostředně po jejím spuštění se též zadávají do databáze Unie, a to v případě kapalných a plyných paliv používaných v oblasti dopravy, která jsou způsobilá pro započítání do čitatele uvedeného v čl. 27 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2018/2001 nebo která se zohledňují pro účely uvedené v čl. 29 odst. 1 písm. a), b) a c) prvním pododstavci uvedené směrnice.
3. Pro účely sledování dodávek kapalných nebo plyných paliv v propojené infrastruktuře a podléhajících stejnému systému hmotnostní bilance se parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a další informace popsané v odstavci 1 zaznamenávají do databáze Unie v prvním vstupním bodě a v místě konečné spotřeby se zaznamenávají jako spotřebované. Pokud jsou plyná paliva odebírána z propojené infrastruktury a dále přeměňována na plyná nebo kapalná paliva, považuje se za místo konečné spotřeby místo konečné spotřeby konečných plyných nebo kapalných paliv. V takovém případě musí být všechny mezistupně od odběru plyných paliv z propojené infrastruktury až do místa konečné spotřeby konečných plyných nebo kapalných paliv registrovány v databázi Unie.

Článek 19

Provádění systému hmotnostní bilance

1. Nepovinné režimy požadují, aby hospodářské subjekty, které se režimu účastní, používaly systém hmotnostní bilance v souladu s čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001, který umožňuje mísení surovin nebo paliv, které se liší svými parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů.
2. Nepovinné režimy uplatňují při provádění systému hmotnostní bilance tato pravidla:
 - a) suroviny nebo paliva se považují za součást směsi pouze tehdy, jsou-li smíseny v kontejneru, ve zpracovatelském nebo logistickém zařízení nebo v přepravní a distribuční infrastruktuře nebo místě;
 - b) různé suroviny se považují za součást směsi pouze tehdy, pokud patří do stejné skupiny produktů, s výjimkou případů, kdy se suroviny mísí za účelem dalšího zpracování;
 - c) suroviny nebo paliva se považují za součást směsi, pouze pokud jsou fyzicky smíseny, pokud nejsou fyzicky totožné nebo nepatří do stejné skupiny produktů. Pokud jsou suroviny nebo paliva fyzicky totožné nebo patří do stejné skupiny produktů, musí být uchovávány ve stejné propojené infrastruktuře, zpracovatelském nebo logistickém zařízení, přepravní a distribuční infrastruktuře nebo místě;
 - d) paliva zavedená do logistického zařízení nebo přepravní nebo distribuční infrastruktury, jako je plynárenská soustava nebo potrubní síť pro kapalná paliva, uchovávaná v zásobnících na zkapalněný zemní plyn nebo jiných zásobnících, se považují za součást směsi podle písmene c) pouze v případě, že je tato infrastruktura propojena;

- e) hospodářské subjekty jsou povinny vést oddělené hmotnostní bilance surovin a paliv, které nelze považovat za součást směsi. Předávání informací o udržitelnosti a parametrech a velikosti úspor emisí skleníkových plynů mezi různými hmotnostními bilancemi není povoleno. Podle písmen a) až c) se suroviny uvnitř zařízení na výrobu biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy považují za součást směsi. Proto se na tato zařízení nevztahuje požadavek na vedení oddělených hmotnostních bilancí a lze vést jedinou hmotnostní bilanci;
- f) systém hmotnostní bilance musí obsahovat informace o udržitelnosti a parametrech emisí skleníkových plynů a množství surovin a paliv, včetně informací o množství surovin a paliv, u nichž nebyly stanoveny žádné parametry udržitelnosti nebo skleníkových plynů;
- g) pokud je dodávka suroviny nebo paliva dodána hospodářskému subjektu, který se neúčastní nepovinného režimu nebo vnitrostátního režimu, musí být tato dodávka zohledněna v hmotnostní bilanci odebráním rovnocenného množství suroviny nebo paliva. Druh paliva, které má být odúčtováno, odpovídá fyzické povaze dodané suroviny nebo paliva;
- h) pokud je dodávka paliva použita ke splnění povinnosti uložené dodavateli paliva členským státem, považuje se za odebranou ze směsi hmotnostní bilance;
- i) jsou-li biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy smísená s fosilními palivy, odpovídá informace o parametrech udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů přiřazených směsi fyzickému podílu biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy ve směsi. U biopaliv a biokapalin mohou členské státy dále kontrolovat pravdivost těchto informací v souladu s článkem 23;
- j) parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů dodávky suroviny nebo paliva se považují za soubor. Pokud jsou dodávky odebrány ze směsi, lze jim přiřadit kterýkoli ze souborů parametrů udržitelnosti za předpokladu, že soubory parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů nejsou rozděleny a je dosaženo hmotnostní bilance za příslušné časové období;
- k) je-li to důležité z důvodu transparentnosti, systém hmotnostní bilance obsahuje informace o tom, zda byla pro výrobu paliva nebo prekurzoru paliva poskytnuta podpora, a pokud ano, o jaký druh podpory se jednalo;
- l) přiměřená lhůta pro dosažení hmotnostní bilance je dvanáct měsíců pro výrobce zemědělské a lesní biomasy a první sběrná místa, která odebírají pouze zemědělskou a lesní biomasu, a tři měsíce pro všechny ostatní hospodářské subjekty. Začátek a konec období musí být sladěn s kalendářním rokem nebo případně se čtyřmi čtvrtletími kalendářního roku. Jako alternativu ke kalendářnímu roku mohou hospodářské subjekty použít hospodářský rok, který používají pro účely účetnictví, nebo jiný výchozí bod pro období hmotnostní bilance, pokud je tato volba jasně uvedena a důsledně uplatňována. Na konci období hmotnostní bilance by se přenesené údaje o udržitelnosti měly rovnat fyzickým zásobám v kontejneru, zpracovatelském nebo logistickém zařízení, přepravní a distribuční infrastruktuře nebo na místě;
- m) nepovinné režimy upřesňují minimální soubor parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů v souladu s přílohou I, které musí být předávány v dodavatelském řetězci, jakož i další informace nezbytné ke sledování dodávek. V případě kapalných nebo plyných paliv zavedených do propojené infrastruktury a podléhajících stejnému systému hmotnostní bilance se dodávkám vstupujícím do propojené infrastruktury a vystupujícím z ní přiřadí příslušné parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů. Nepovinné režimy rovněž zajistí, aby hospodářské subjekty zadávaly správně všechny příslušné informace do databáze Unie.

Článek 20

Stanovení emisí skleníkových plynů biopaliv, paliv z biomasy a biokapalin

1. Nepovinné režimy požadují, aby hospodářské subjekty při určování emisí skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy používaly metodiku stanovenou v článku 31 směrnice (EU) 2018/2001.

2. Pro účely určení emisí skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy uvedených v odstavci 1 se použijí tato zvláštní pravidla:

- a) při zohledňování emisí skleníkových plynů ze vstupů, kde se používají standardní hodnoty emisních faktorů, se uplatní hodnoty uvedené v příloze IX;
- b) při určování emisí z těžby nebo pěstování surovin se použije metodika uvedená v příloze VII;
- c) při určování úspor emisí vyvolaných nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům (e_{sca}) se použije metodika uvedená v příloze V.

3. Členské státy EU mohou předložit aktualizované hodnoty emisních faktorů své vnitrostátní skladby zdrojů elektřiny, které Komise posoudí pro aktualizaci příslušných emisních faktorů v příloze IX. Po posouzení těchto aktualizovaných hodnot je Komise může přijmout, nebo případně může poskytnout dotyčnému členskému státu odůvodnění, proč tak neučinila. Přijaté aktualizované hodnoty budou zpřístupněny v části věnované nepovinným režimům a certifikaci na internetových stránkách Komise EUROPA.

4. Úspory emisí ze zachycování a geologického ukládání CO_2 (Eccs) lze zohlednit pouze v případě, že existují platné důkazy o tom, že CO_2 byl účinně zachycen a bezpečně uložen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES⁽⁹⁾ o geologickém ukládání oxidu uhličitého. Pokud je CO_2 ukládán geologicky, nepovinné režimy ověří předložené důkazy o neporušenosti úložiště a objemu uloženého CO_2 . Pokud přepravu nebo geologické ukládání provádí třetí strana, lze ukládání doložit příslušnými smlouvami s touto třetí stranou a jejími fakturami.

Článek 21

Zvláštní pravidla pro odpady a zbytky

1. Nepovinné režimy uplatňují zvláštní pravidla a výjimky pro odpady a zbytky stanovené ve směrnici (EU) 2018/2001 pouze v případě, že tyto suroviny spadají do oblasti působnosti příslušných definic v článku 2 uvedené směrnice.

2. To, zda se surovina považuje za odpad, nebo zbytek, se určí v místě dodavatelského řetězce, odkud surovina pochází. Suroviny se nepovažují za odpad nebo zbytek, pokud byly tyto suroviny nebo proces jejich produkce záměrně upraveny za účelem jejich prohlášení za odpad nebo zbytek.

3. Odpady a zbytky uvedené v příloze IV se nepovažují za odpady nebo zbytky, pokud byly úmyslně upraveny tak, aby byly prohlášeny za odpad nebo zbytek.

4. Nepovinné režimy poskytují hospodářským subjektům pokyny a podporu při posuzování toho, zda jsou suroviny považovány za odpad a zbytky. Hospodářské subjekty uchovávají a předkládají auditorům podklady pro svá hodnocení. Nepovinné režimy stanoví zvláštní pravidla pro audit těchto důkazů.

5. Pro účely splnění požadavků čl. 29 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001 nepovinné režimy ověří, zda sklizeň zemědělského odpadu a zbytků nemá negativní dopad na kvalitu půdy a zásoby uhlíku v půdě. Takové ověření zajistí, že se na půdě uplatňuje příslušný soubor základních postupů hospodaření s půdou nebo sledování půdy s cílem podpořit sekvenci uhlíku v půdě a kvalitu půdy v souladu s přílohou VI.

6. Uplatňování postupů uvedených v odstavci 5 může být požadováno a sledováno buď na vnitrostátní úrovni, nebo na úrovni hospodářských subjektů. Na vnitrostátní úrovni nepovinné režimy ověřují, zda země původu, ať už se jedná o členský stát nebo třetí zemi, požaduje uplatňování základních postupů hospodaření s půdou s cílem řešit možný dopad sklizně těchto zbytků na kvalitu půdy a uhlík v půdě a zda má zavedeny mechanismy pro sledování a prosazování provádění těchto postupů. Na úrovni hospodářských subjektů nepovinné režimy ověřují, zda jsou tyto postupy

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

hospodaření účinně uplatňovány a sledovány na úrovni zemědělských podniků dodávajících biomasu. Pokud se používá skupinový audit, nepovinné režimy ověřují, zda tyto postupy používají všechny hospodářské subjekty, na které se skupinový audit vztahuje.

Článek 22

Zvláštní pravidla pro recyklovaná uhlíková paliva a obnovitelná paliva nebiologického původu

Nepovinné režimy požadují, aby hospodářské subjekty účastníci se režimu při určování emisí skleníkových plynů z recyklovaných uhlíkových paliv a obnovitelných paliv nebiologického původu používaly metodiku stanovenou v čl. 28 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001.

Článek 23

Zvláštní pravidla pro společné zpracování

1. Nepovinné režimy požadují, aby hospodářské subjekty, které se jich účastní, při určování podílu biopaliv a bioplynu pro dopravu, který je výsledkem zpracování biomasy s fosilními palivy ve společném procesu, uplatňovaly metodiku stanovenou v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 28 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001.
2. Hospodářské subjekty jsou povinny důkladně dokumentovat množství a druhy biomasy vstupující do procesu, jakož i množství biopaliva a bioplynu, které se z této biomasy vyrábějí. Nároky musí být doloženy důkazy včetně výsledků kontrolních zkoušek.
3. Četnost provádění kontrolních zkoušek uvedených v odstavci 2 se stanoví s ohledem na složitost a proměnlivost klíčových parametrů společného zpracování tak, aby bylo zajištěno, že podíl nárokových biopaliv a bioplynu bude vždy odpovídat jejich skutečnému podílu.
4. Při provádění auditů se klade zvláštní důraz na ověřování souladu mezi množstvím biomasy vstupující do procesu a množstvím biopaliv a bioplynu, které jsou zaznamenány jako vyráběné z této biomasy. Za tímto účelem se důkazy předložené hospodářskými subjekty důkladně ověří a věrohodnost nároků se zkontroluje a porovná s odvětvovými normami. Při provádění tohoto posouzení je třeba věnovat zvláštní pozornost zkušební metodě použité hospodářským subjektem, zavedenému systému dodatečných kontrol a metodě výpočtu použité k zahrnutí výsledků všech zkoušek do výpočtu konečného podílu biopaliv a bioplynu. Auditóři považují za závažný nesoulad jakoukoli zjištěnou odchylku ve zkušební metodě nebo nepřesnost při zahrnutí výsledků těchto zkoušek do konečného výpočtu hospodářského subjektu.

KAPITOLA V.

ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA PRO DODRŽOVÁNÍ POŽADAVKŮ NA CERTIFIKACI NÍZKÉHO RIZIKA NEPŘÍMÉ ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY

Článek 24

Zvláštní požadavky na certifikaci nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy

1. Nepovinné režimy požadují, aby hospodářské subjekty, které chtějí získat certifikaci nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy, podaly žádost certifikačnímu orgánu, který je způsobilý takovou certifikaci vydávat. Po přijetí žádosti předloží hospodářský subjekt plán řízení obsahující minimální informace stanovené v příloze VIII. Pokud se použije více než jedno opatření týkající se adicionality, musí být všechna opatření týkající se adicionality zdokumentována v plánu řízení.

2. Certifikační orgán provede audit výchozího stavu na místě, aby ověřil obsah plánu řízení a stanovil a zdokumentoval dynamický výnosový základ.
3. V rámci auditu výchozího stavu certifikační orgán posoudí, zda se očekává, že opatření týkající se adicionality povedou ke zvýšení výnosů v souladu s čl. 2 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 a ke splnění kritérií udržitelnosti stanovených ve směrnici (EU) 2018/2001.
4. Auditři provádějící audit výchozího stavu jménem certifikačního orgánu uvedou ve zprávě o auditu výchozího stavu všechny problémy udržitelnosti vyplývající z provádění opatření týkajících se adicionality, které mohou potenciálně představovat porušení vnitrostátního nebo regionálního právního rámce nebo nejsou v souladu s místními specifickými podmínkami. Veškeré otázky udržitelnosti se zahrnou do ročních auditů.
5. Nepovinné režimy vydávají certifikáty pro nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy v souladu s požadavky na minimální obsah stanovenými v bodě 4 přílohy VIII a zveřejňují seznam těchto certifikátů na svých internetových stránkách.
6. V případě žádostí zahrnujících opatření týkající se adicionality, která mají být uplatněna po certifikaci, musí být audit výchozího stavu, výsledky testu adicionality a dynamický výnosový základ platné po dobu deseti let. V případě trvalých kultur se hospodářský subjekt může rozhodnout odložit začátek desetiletého období platnosti až o dva roky v případě provozních opatření týkajících se adicionality nebo až o pět let v případě opětovné výsadby.
7. Pokud byla opatření týkající se adicionality uplatněna již před certifikací, jsou audit výchozího stavu, výsledky testu adicionality a dynamický výnosový základ platné po dobu deseti let od počátečního roku zavedení opatření týkajících se adicionality. V takovém případě lze výchozí stav přijmout pro opatření týkající se adicionality učiněná před nejvýše deseti lety, pokud jsou k dispozici dostatečné údaje a doklady poskytující stejnou úroveň jistoty jako v situaci, kdy byl audit výchozího stavu proveden před provedením opatření týkajících se adicionality.
8. K prohlášení o nízkém riziku nepřímé změny ve využívání půdy je způsobilá pouze dodatečná biomasa, která byla vyprodukovaná po udělení certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy. Skutečné množství roční dodatečné biomasy vykázané hospodářským subjektem je předmětem každoročních auditů.
9. Provádění plánu řízení podléhá každoročním auditům, jejichž cílem je ověřit, zda je obsah plánu řízení prováděn správně a zda jsou množství dodatečně vyprodukované a nárokované biomasy pro účely certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy ve srovnání s dynamickým výnosovým základem správná.
10. Hospodářský subjekt může v průběhu let uplatnit více než jedno opatření týkající se adicionality. Pokud jsou v témže roce na stejném vymezeném pozemku uplatněna dvě nebo více opatření týkajících se adicionality, hodnotí se v důsledku toho vyprodukovaná dodatečná biomasa podle stejného dynamického výnosového základu. Dodatečná biomasa může být certifikována jako biomasa s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy v rámci téhož certifikátu.
11. Pokud se na stejném vymezeném pozemku uplatňují dvě nebo více opatření týkajících se adicionality v různých obdobích, může hospodářský subjekt zvolit jednu z těchto možností:
 - a) aktualizovat dynamický výnosový základ a test adicionality, aby se vytvořil nový základ platný po dobu dalších deseti let;
 - b) zachovat pro dynamický výnosový základ a test adicionality po prvním roce certifikace původní dobu platnosti deseti let.

Článek 25

Zvláštní požadavky na prokázání adicionality

1. Pro účely certifikace biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy jako paliv s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy nepovinné režimy a certifikační orgány pracující jejích jménem ověří, zda hospodářské subjekty použily opatření účinně zvyšující produktivitu surovin nad rámec scénáře bez opatření. Pokud jsou taková opatření uplatňována

na opuštěné nebo závažným způsobem znehodnocené půdě nebo drobnými zemědělci, ověří se v rámci auditu výchozího stavu, zda hospodářské subjekty splňují příslušné požadavky nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807. Ve všech ostatních situacích se adicionalita prokazuje provedením posouzení finanční atraktivity nebo analýzy překážek.

2. Aby byly splněny požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ohledně opatření týkajících se adicionality, musí navrhované investice projít buď testem finanční atraktivity, nebo testem nefinančních překážek v souladu s přílohou VIII.

3. Opatření jsou způsobilá pro účely certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy pouze tehdy, pokud je jejich test finanční atraktivity záporný, tj. záporná čistá současná hodnota investice bez zahrnutí tržní prémie, nebo pokud prokazují přítomnost nefinančních překážek, které lze překonat pouze díky tomu, že biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z dodatečných surovin lze započítat do cílů pro energii z obnovitelných zdrojů stanovených ve směrnici (EU) 2018/2001.

Článek 26

Výroba na nevyužité, opuštěné nebo závažným způsobem znehodnocené půdě

1. Pro účely splnění požadavků na výrobu na nevyužité nebo opuštěné půdě ve smyslu čl. 2 bodů 2 a 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807, doloží hospodářské subjekty, že nejméně pět po sobě následujících let před zahájením pěstování suroviny používané k výrobě biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy nebyly vymezené oblasti využívány k pěstování potravinářských a krmných plodin, jiných energetických plodin ani jakéhokoli významného objemu píce pro pasoucí se zvířata.

2. Aby mohla být půda kvalifikována jako opuštěná, předloží hospodářský subjekt další důkazy o tom, že se ve vymezené oblasti kdysi před souvislým obdobím uvedeným v odstavci 1 pěstovaly potravinářské nebo krmné plodiny. Tyto důkazy rovněž prokazují, že výroba byla ukončena z biofyzikálních nebo sociálně-ekonomických důvodů.

Biofyzikální změny, které nepříznivě ovlivňují pěstování potravinářských a krmných plodin, mohou mimo jiné zahrnovat tyto události:

- a) častější výskyt nepříznivých povětrnostních jevů, jako jsou sucha, bouře nebo povodně;
- b) změny modelů sezónních teplot, které ovlivňují fenologii rostlin;
- c) zvýšený výskyt škůdců a chorob;
- d) poškození zavlažovacích systémů;
- e) poškození půdy, jako je silné zasolení, vyčerpání organické hmoty a eroze, v důsledku čehož je „závažným způsobem znehodnocena“.

3. Mezi sociálně-ekonomické faktory, které nepříznivě ovlivňují ekonomickou životaschopnost produkce a vedou k opuštění půdy, mohou mimo jiné patřit tyto události:

- a) změny tržních cen: (například zvýšené náklady na vstupy nebo pracovní sílu, případně obojí, nebo snížení ceny hotových plodin);
- b) nedostupnost pracovní síly (například v důsledku migrace);
- c) selhání dodavatelského řetězce (například uzavřením místního trhu nebo dopravního spojení);
- d) spory o vlastnictví (například v souvislosti s dědictvím);
- e) politická nestabilita (například konfiskace nebo znárodnění půdy).

4. K žádosti o certifikaci suroviny jako suroviny vyprodukované na závažným způsobem znehodnocené půdě, definované v části C bodě 9 přílohy V směrnice (EU) 2018/2001, se případně přikládají tyto výsledky půdních testů:

- a) v případě zasolení výsledky zkoušek elektrické vodivosti půdy provedených kvalifikovaným agronomem metodou nasycené půdní pasty;

- b) v případě nízkého obsahu organické hmoty v půdě výsledky z vhodného počtu vzorků půdy z vymezeného pozemku, který určí kvalifikovaný agronom, metodou suchého spalování;
- c) v případě silné eroze musí být erodováno nejméně 25 % vymezeného pozemku, což určí kvalifikovaný agronom a doloží fotografiemi.

5. Pokud se vymezená plocha kvalifikuje jako nevyužitá půda, musí projít testem adicionality podle bodu 4 přílohy VIII, aby byla způsobilá pro certifikaci nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy. Vymezené oblasti, které se kvalifikují jako opuštěná nebo závažným způsobem znehodnocená půda, nemusí projít testem adicionality, aby byly způsobilé pro certifikaci nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy. V případě výroby na nevyužívané, opuštěné nebo znehodnocené půdě se dynamický výnosový základ nastaví na nulu bez trendové čáry.

Článek 27

Stanovení dodatečné biomasy pro opatření na zvýšení výnosů

1. „Dodatečná biomasa“ způsobilá pro certifikaci s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy je dodatečné množství suroviny vyprodukované ve vymezené oblasti ve srovnání s dynamickým výnosovým základem jako přímý výsledek použití opatření týkajícího se adicionality.
2. Dynamický výnosový základ se určí stanovením výchozího bodu na základě historického výnosu z vymezeného pozemku a trendové přímkou založené na celosvětových trendech výnosu suroviny určených v souladu se zásadami uvedenými v příloze VIII.
3. Skutečný výnos na vymezeném pozemku po provedení opatření týkajícího se adicionality se porovná s výchozí hodnotou uvedenou v odstavci 2. Rozdíl mezi skutečným výnosem a dynamickým výnosovým základem představuje dodatečnou surovinu, která může být nárokována jako surovina s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

KAPITOLA VI.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se po uplynutí 18 měsíců od vstupu v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. června 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA I

ÚDAJE, KTERÉ SE PŘEDÁVAJÍ V RÁMCI CELÉHO DODAVATELSKÉHO ŘETĚZCE, A ÚDAJE O TRANSAKCI

1. Údaje, které se předávají v rámci celého dodavatelského řetězce
 - a) název nepovinného nebo vnitrostátního režimu;
 - b) číslo dokladu o udržitelnosti;
 - c) parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů, včetně:
 - i) prohlášení o tom, zda surovina nebo palivo splňuje kritéria stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 směrnice (EU) 2018/2001;
 - ii) údajů o emisích skleníkových plynů vypočtených podle metodiky stanovené v přílohách V a VI směrnice (EU) 2018/2001 nebo nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807;
 - iii) popis, kdy bylo zařízení uvedeno do provozu (pouze u paliv);
 - d) název suroviny nebo název suroviny, ze které se palivo vyrábí;
 - e) číslo povolení k nakládání s odpady nebo vedlejšími živočišnými produkty (je-li to relevantní);
 - f) druh paliva (pouze u paliv);
 - g) země původu suroviny;
 - h) země výroby paliva;
 - i) prohlášení o tom, zda surovina nebo palivo splňuje kritéria stanovená pro biopaliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy;
 - j) informace o tom, zda byla na produkci této dodávky poskytnuta podpora, a pokud ano, jaký typ režimu podpory.
 2. Údaje o transakci
 - a) název a adresa dodavatelské společnosti;
 - b) název a adresa společnosti kupujícího;
 - c) datum (fyzické) nakládky;
 - d) místo (fyzické) nakládky nebo logistické zařízení nebo vstupní bod distribuční infrastruktury;
 - e) místo (fyzického) dodání nebo logistické zařízení nebo výstupní bod distribuční infrastruktury;
 - f) objem: U paliv je třeba zahrnout také množství energie paliva. Pro výpočet množství energie je třeba použít konverzní faktory uvedené v příloze III směrnice (EU) 2018/2001.
-

PŘÍLOHA II

MINIMÁLNÍ OBSAH ZPRÁV O AUDITU, SOUHRNNÝCH ZPRÁV O AUDITU NEBO CERTIFIKÁTŮ

A. Minimální obsah zprávy o auditu

1. Pokud jde o hospodářský subjekt:

- a) kontaktní údaje hlavního certifikovaného subjektu (název a adresa společnosti, údaje o určeném kontaktním místě);
- b) rozsah certifikace;
- c) souřadnice zeměpisné délky a šířky (u zemědělských podniků a plantáží certifikovaných jako jednotlivé subjekty);
- d) oblast certifikace (u prvních sběrných míst nebo individuálně certifikovaných zemědělských podniků a plantáží);
- e) odhadované množství udržitelného materiálu, který by mohl být ročně vytěžen (u zemědělských a lesnických dodavatelských řetězců);
- f) odhadované množství udržitelného materiálu, které lze ročně shromáždit (u sběrných míst odpadů a zbytků);
- g) seznam míst, na která se vztahuje certifikace (název a adresa);
- h) vstupní/výstupní materiály, s nimiž certifikovaná místa (fyzicky) nakládají – klasifikace musí být v souladu s požadavky stanovenými v příloze IX směrnice (EU) 2018/2001;
- i) odhadované množství ročně použitých udržitelných vstupních materiálů (pouze výrobci konečného produktu);
- j) odhadované množství udržitelného konečného produktu, které by mohlo být ročně vyrobeno (pouze výrobci konečného produktu).

2. Pokud jde o certifikační orgán:

- a) kontaktní údaje (jméno a adresa) a logo;
- b) složení auditorského týmu;
- c) akreditační orgán a rozsah a datum akreditace.

3. Pokud jde o proces auditu:

- a) datum auditu;
- b) itinerář a doba trvání auditu (případně rozdělená podle doby strávené na místě a na dálku);
- c) auditované/certifikované normy režimu (včetně čísla verze);
- d) místa podrobená auditu;
- e) metoda auditu (posouzení rizik a základ pro výběr vzorků, konzultace se zúčastněnými stranami);
- f) certifikace jiných nepovinných režimů nebo norem;
- g) druh údajů o skleníkových plynech (výchozí, NUTS2 nebo skutečné hodnoty – včetně informací o použití faktorů úspor emisí skleníkových plynů).

4. Pokud jde o výsledky auditu:

- a) místo a datum vydání;
- b) seznam zjištěných případů nesouladu.

B. Minimální obsah souhrnné zprávy o auditu nebo certifikátu

1. Pokud jde o hospodářský subjekt:
 - a) kontaktní údaje hlavního certifikovaného subjektu (název a adresa společnosti, údaje o určeném kontaktním místě);
 - b) rozsah certifikace;
 - c) souřadnice zeměpisné délky a šířky (u zemědělských podniků a plantáží certifikovaných jako jednotlivé subjekty);
 - d) nepovinné pro první sběrná místa, místa původu, obchodníky s úložištěm: seznam míst, na která se vztahuje certifikace (název a adresa);
 - e) vstupní/výstupní materiály, s nimiž certifikovaná místa (fyzicky) nakládají – klasifikace musí být v souladu s požadavky stanovenými v příloze IX směrnice (EU) 2018/2001 (u obchodníků s úložištěm/bez úložiště druh materiálu, s nímž se obchoduje).
 2. Pokud jde o certifikační orgán: kontaktní údaje (jméno a adresa) a logo.
 3. Pokud jde o proces auditu:
 - a) datum auditu;
 - b) auditované/certifikované normy režimu (včetně čísla verze);
 - c) místa podrobená auditu;
 - d) druh údajů o skleníkových plynech (výchozí, NUTS2 nebo skutečné hodnoty – včetně informací o použití faktorů úspor emisí skleníkových plynů).
 4. Pokud jde o výsledky auditu:
 - a) (jedinečné) číslo nebo kód certifikátu;
 - b) místo a datum vydání;
 - c) seznam zjištěných případů nesouladu;
 - d) datum platnosti certifikátu od/do (a případně datum certifikace);
 - e) razítko a/nebo podpis vydávající strany.
-

PŘÍLOHA III

SEZNAM INFORMACÍ, KTERÉ MAJÍ NEPOVINNÉ REŽIMY OZNAMOVAT KOMISI VE SVÝCH VÝROČNÍCH ZPRÁVÁCH O ČINNOSTI

Nepovinné režimy musí ve svých výročních zprávách o činnosti Komisi oznamovat následující informace:

- a) pravidla týkající se nezávislosti, metody a četnosti auditů, jak je schválila Komise při akreditaci nepovinného režimu, a jejich případné změny v průběhu času, aby odrážely pokyny Komise, upravený regulační rámec, zjištění z interního monitorování procesu auditů certifikačních orgánů a vyvíjející se osvědčené postupy v odvětví;
- b) pravidla a postupy pro zjišťování a řešení případů neplnění pravidel hospodářskými subjekty a členy režimu;
- c) důkazy o splnění právních požadavků na transparentnost a zveřejňování informací v souladu s článkem 6;
- d) zapojení zúčastněných stran, zejména do konzultace s původními národy a místními komunitami před přijetím rozhodnutí v průběhu vytváření a přezkumu režimu i v průběhu auditů a reakce na jejich příspěvky;
- e) přehled činností prováděných nepovinným režimem ve spolupráci s certifikačními orgány s cílem zlepšit celkový proces certifikace a kvalifikaci a nezávislost auditorů a příslušných orgánů režimu;
- f) aktualizace režimu v závislosti na trhu, množství certifikovaných surovin, biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a obnovitelných paliv nebiologického původu podle země původu a druhu a počet účastníků;
- g) přehled účinnosti prováděcího systému zavedeného řídicím orgánem nepovinného režimu za účelem sledování důkazů o souladu s kritérii udržitelnosti, které režim poskytuje svým členům. To zahrnuje zejména způsob, jakým systém účinně předchází podvodným činnostem tím, že zajišťuje včasné odhalení, řešení a návazná opatření v případě podezření na podvod a jiných nesrovnalostí, a případně počet zjištěných podvodů nebo nesrovnalostí;
- h) kritéria pro uznávání certifikačních orgánů;
- i) pravidla pro provádění systému interního sledování a výsledky jeho pravidelného přezkumu, konkrétně pro dohled nad prací certifikačních orgánů a jejich auditorů, jakož i pro systém vyřizování stížností na hospodářské subjekty a certifikační orgány;
- j) možnosti, jak usnadnit nebo zdokonalit prosazování osvědčených postupů;
- k) nepovinné režimy vydávající certifikaci pro lesní biomasu musí obsahovat informace o způsobu, jakým se provádí posouzení rizik požadované v čl. 29 odst. 6 a 7 směrnice (EU) 2018/2001.

PŘÍLOHA IV

**DEMONSTRATIVNÍ SEZNAM ODPADŮ A ZBYTKŮ, NA KTERÉ SE V SOUČASNOSTI VZTAHUJE
PŘÍLOHA IX SMĚRNICE (EU) 2018/2001**

Látky uvedené v této příloze se považují za látky spadající do kategorie surovin uvedené v příloze IX směrnice (EU) 2018/2001, aniž jsou výslovně uvedeny. Seznam není úplný a doplňuje stávající seznam materiálů v příloze IX směrnice (EU) 2018/2001.

Kategorie v příloze IX směrnice (EU) 2018/2001	Podkategorie/příklady surovin
Příloha IX část A písm. d)	Odpad z nápojů
Příloha IX část A písm. d)	Zbytky a odpad z ovoce/zeleniny (pouze konce, listy, stonky a slupky)
Příloha IX část A písm. d)	Slupky, blána a prach bobů: kakao, káva
Příloha IX část A písm. p)	Skořápky/slupky a deriváty: sójové slupky
Příloha IX část A písm. d)	Zbytky a odpad z výroby horkých nápojů: použitá kávová sedlina, použité čajové lístky
Příloha IX část A písm. d)	Mléčný odpad
Příloha IX část A písm. d)	Olej z potravinového odpadu: olej získaný z odpadních potravin z průmyslu
Příloha IX část A písm. d)	Nejedlé zbytky obilovin a odpad z mletí a zpracování obilí: pšenice, kukuřice, ječmen, rýže
Příloha IX část A písm. d)	Zbytky a odpad z extrakce olivového oleje: olivové pecky
Příloha IX část A písm. p)	Zbytky ze zemědělské sklizně
Příloha IX část A písm. q)	Listy palmy, kmen palmy
Příloha IX část A písm. q)	Poškozené stromy
Příloha IX část A písm. p)	Nevyužité krmivo/nevyužitá píče z pastvin
Příloha IX část B písm. b)	Odpadní rybí olej klasifikovaný jako kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009
Příloha IX část A písm. d)	Ostatní jateční odpad (zbytky živočišného původu (bez tuku) kat. 1)
Příloha IX část A písm. d)	Průmyslové odpadní vody a deriváty
Příloha IX část A písm. g)	Kal z palmového oleje
Příloha IX část A písm. d)	Průmyslová skladovací zařízení
Příloha IX část A písm. d)	Biogenní podíl pneumatik s ukončenou životností
Příloha IX část A písm. q)	Recyklované/odpadní dřevo
Příloha IX část A písm. d)	Humin
Příloha IX část A písm. d)	Použitá bělicí hlinka

PŘÍLOHA V

**METODIKA PRO URČENÍ ÚSPOR EMISÍ VYVOLANÝCH NAHROMADĚNÍM UHLÍKU V PŮDĚ
DÍKY ZDOKONALENÝM ZEMĚDĚLSKÝM POSTUPŮM**

Hospodářské subjekty, které se snaží nárokovat úspory emisí vyvolaných nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům (e_{sca}) v g CO₂ ekv./MJ, by měly pro výpočet svých skutečných hodnot použít následující vzorec:

$$e_{sca} = (CS_A - CS_R) \times 3.664 \times 10^6 \times \frac{1}{n} \times \frac{1}{P} - ef$$

Kde:

CS_R	je hmotnost zásoby uhlíku v půdě na jednotku plochy v Mg C na hektar v souvislosti s referenčními pěstitelskými postupy.
CS_A	je hmotnost odhadované zásoby uhlíku v půdě na jednotku plochy v Mg C na hektar v souvislosti se skutečnými pěstitelskými postupy po nejméně deseti letech uplatňování.
3.664	je kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO ₂ (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) v g CO _{2eq} /g C.
n	je doba (v letech) pěstování uvažované plodiny.
P	je produktivita plodiny (měřená jako MJ energie biopaliva nebo biokapaliny na hektar za rok).
ef	emise ze zvýšeného používání hnojiv nebo herbicidů

Zdokonalené zemědělské postupy, přijímané za účelem dosažení úspor emisí z nahromaděného uhlíku v půdě, zahrnují přechod na minimální orbu nebo bezorebné seti, pěstování lepších plodin či jejich střídání, používání krycích plodin, včetně hospodaření se zbytky plodin, a používání organických pomocných půdních látek (například kompostu, kvašení mrvy, digestátu, biouhlu apod.).

Výpočet skutečných hodnot CS_R a CS_A vychází z měření zásob uhlíku v půdě. Měření CS_R se provede na úrovni zemědělského podniku před změnou zemědělského postupu, aby se stanovil výchozí stav, a poté se CS_A měří v pravidelných, maximálně pětiletých intervalech.

Celá oblast, pro kterou se zásoby uhlíku v půdě počítají, má podobné klima a půdní typ, jakož i podobnou historii hospodaření, pokud jde o orbu a vstup uhlíku do půdy. Pokud se zdokonalené zemědělské postupy uplatňují pouze na části zemědělského podniku, lze nárokovat úspory emisí skleníkových plynů pouze na ploše, na kterou se vztahují. Pokud se v jednom zemědělském podniku uplatňují různé zdokonalené zemědělské postupy, vypočítá se nárok na úspory emisí skleníkových plynů a požádá se o ně pro každý postup e_{sca} zvlášť.

Aby se zajistilo snížení meziročních výkyvů v naměřených zásobách uhlíku v půdě a omezily se související chyby, lze seskupit pole, která mají stejné půdní a klimatické charakteristiky, podobnou historii hospodaření, pokud jde o orbu a vstup uhlíku do půdy, a která budou předmětem stejných zdokonalených zemědělských postupů, včetně polí patřících různým zemědělcům.

Po prvním měření výchozího stavu lze na základě reprezentativních experimentů nebo půdních modelů odhadnout přírůstek uhlíku v půdě a teprve poté provést druhé měření přírůstku zásoby uhlíku. Od dalšího druhého měření představují měření hlavní základ pro určení skutečných hodnot přírůstku zásob uhlíku v půdě.

Po druhém měření však může být modelování umožňující hospodářským subjektům odhadnout roční přírůstek zásob uhlíku v půdě povoleno až do dalšího měření, pokud byly použité modely kalibrovány na základě skutečných naměřených hodnot. Hospodářské subjekty jsou povinny používat pouze modely, které byly schváleny v rámci nepovinných režimů. Nepovinné režimy musí informovat hospodářské subjekty a certifikační orgány, které jejich jménem provádějí audity, o modelech, které pro takové použití ověřily.

Při simulaci dynamiky uhlíku v půdě musí použité modely zohledňovat rozdílnou historii půdy, klimatu a hospodaření na poli. Nepovinný režim musí vypracovat podrobnou zprávu, v níž uvede použitou ověřenou metodu modelování a její základní předpoklady. Související konečné skutečné hodnoty, které jsou stanoveny na základě výsledků měření půdy, se použijí k úpravě ročních nároků na úspory emisí z nahromaděného uhlíku v půdě díky zemědělským postupům (e_{sca}), které byly stanoveny na základě modelování.

Aby bylo možné nárokovat úspory emisí z nahromaděného uhlíku v půdě díky zemědělským postupům (e_{sca}), provádějí měření zásob uhlíku v půdě certifikované laboratoře a vzorky se pro účely auditu uchovávají po dobu nejméně pěti let.

Nepovinné režimy vyžadují dlouhodobý závazek zemědělce nebo hospodářského subjektu pokračovat v uplatňování zdokonaleného zemědělského postupu po dobu nejméně deseti let, aby bylo možné zohlednit úspory emisí skleníkových plynů. Tento závazek může být prováděn jako pětiletý závazek s možností obnovení.

Nesplnění tohoto kritéria povede k tomu, že všechny hodnoty e_{sca} za běžný rok budou pro zemědělce nebo hospodářský subjekt přičteny jako emise k celkovým emisím skleníkových plynů z dodané energetické plodiny, místo aby byly odečteny jako úspory emisí skleníkových plynů, a k zákazu zahrnout hodnotu e_{sca} do výpočtů emisí skleníkových plynů po dobu pěti let bez ohledu na použitý systém certifikace. Pokud byl závazek podepsán jménem hospodářského subjektu za několik zemědělců a jeden z těchto zemědělců předčasně odstoupí, vztahují se výše uvedené sankce pouze na dotýčeného zemědělce, nikoli na všechny závazky hospodářského subjektu. Nepovinný režim, který vydal certifikát, musí vymáhat sankce a řádně informovat všechny ostatní nepovinné režimy, jakož i zveřejnit tyto informace na svých internetových stránkách a zahrnout je do výročních zpráv o činnosti, které se zasílají Komisi.

Kromě toho se před vznesením nároku vyžaduje nepřetržité období minimálně tří let pro uplatňování zdokonaleného zemědělského postupu.

Maximální možná celková hodnota ročního nároku na úspory emisí z nahromaděného uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům (e_{sca}) je omezena na 45 g CO₂eq/MJ biopaliva nebo biokapaliny za celé období uplatňování postupů Esca, pokud se biouhel používá jako organická pomocná půdní látka samostatně nebo v kombinaci s jinými způsobilými postupy e_{sca} . Ve všech ostatních případech činí výše uvedený strop 25 g CO₂ ekv/MJ biopaliva nebo biokapaliny za celé období uplatňování postupů e_{sca} .

Prvovýrobci nebo hospodářské subjekty, které již provádějí způsobilé postupy e_{sca} a vznesly příslušné nároky Esca před vstupem tohoto prováděcího nařízení v platnost, mohou v přechodném období až do prvního měření přírůstku zásob uhlíku v pátém roce uplatňovat limit 45 g CO₂eq/MJ biopaliva nebo biokapaliny. V takovém případě se změřený přírůstek zásob uhlíku v pátém roce stane stropem pro roční nároky, které mají být podány v následujícím pětiletém období. Pokud první měření přírůstku zásob uhlíku v pátém roce ukáže vyšší celkový roční přírůstek zásob uhlíku ve srovnání se vznesenými ročními nároky, mohou prvovýrobci nebo hospodářské subjekty v následujících letech žádat o vyrovnání nižšího přírůstku zásob uhlíku. Pokud první měření přírůstku zásob uhlíku v pátém roce ukáže nižší celkový roční přírůstek zásob uhlíku v půdě ve srovnání se vznesenými ročními nároky, musí zemědělci nebo hospodářské subjekty v souladu s tím odečíst roční rozdíl od svých nároků v následujících pěti letech.

Pokud bylo v minulosti uplatňování způsobilých zdokonalených zemědělských postupů (e_{sca}) zahájeno, ale nebyly vzneseny žádné předchozí nároky Esca, lze vznést roční zpětné žádosti Esca, avšak nejdéle za tři roky před okamžikem certifikace e_{sca} . Hospodářský subjekt musí předložit odpovídající důkazy o zahájení používání zdokonalených zemědělských postupů. V takovém případě může být odhad hodnoty CS_R založen na srovnávacím měření sousedního nebo jiného pole s podobnými klimatickými a půdními podmínkami a podobnou historií hospodaření na poli. Pokud nejsou k dispozici žádné údaje z takového pole, lze hodnotu CS_R odhadnout na základě modelování. V takovém případě se první měření provede okamžitě, v okamžiku závazku. Další měření přírůstku zásob uhlíku bude muset být provedeno o pět let později.

Zohledňují se zvýšené emise v důsledku zvýšeného používání hnojiv nebo herbicidů z důvodu uplatňování zdokonalených zemědělských postupů. Za tímto účelem musí být předloženy odpovídající důkazy o historii používání hnojiv nebo herbicidů, které se počítají jako průměr za tři roky před uplatňováním nových zemědělských postupů. Ve výpočtech lze zohlednit příspěvek plodin vázajících dusík, které se používají ke snížení potřeby dalších hnojiv.

Pro odběr vzorků platí tato pravidla:

1. Metoda odběru reprezentativních vzorků:

- a) odběr vzorků se provádí pro každý pozemek nebo pole;
- b) odebere se alespoň jeden směsný vzorek o patnácti dobře rozmístěných prostých vzorcích na každých pět hektarů nebo na každé pole, a to podle toho, co je menší (s ohledem na heterogenitu obsahu uhlíku na pozemku);
- c) menší pole se stejnými klimatickými podmínkami, půdním typem, referenčními zemědělskými postupy a postupy e_{sca} lze seskupit;
- d) odběr vzorků se provádí buď na jaře před obděláním a hnojením půdy, nebo na podzim, nejdříve dva měsíce po sklizni;
- e) přímé měření změn zásob uhlíku v půdě se provádí v prvních 30 cm půdy;
- f) místa počátečního odběru vzorků pro měření výchozího stavu zásob uhlíku v půdě se použijí za stejných polních podmínek (zejména půdní vlhkosti);
- g) protokol o odběru vzorků je dobře zdokumentován.

2. Měření obsahu uhlíku v půdě:

- a) vzorky půdy se vysuší, prosejí a v případě potřeby rozmělní;
- b) pokud se použije spalovací metoda, anorganický uhlík se vyloučí.

3. Určení suché objemové hmotnosti:

- a) zohlední se změny objemové hmotnosti v průběhu času;
- b) objemová hmotnost by se měla měřit metodou vtlačování, tj. mechanickým zatlučením fyzikálního válečku do půdy, což výrazně snižuje chyby spojené s měřením objemové hmotnosti;
- c) pokud není možné použít metodu vtlačování, zejména u písčitých půd, použije se místo toho jiná spolehlivá metoda;
- d) vzorky by měly být před vážením vysušeny v peci.

Použití výše uvedené metodiky na e_{sca} a výpočet skutečných hodnot emisí skleníkových plynů musí být řádně ověřeny certifikačními orgány a zdokumentovány ve zprávách o auditu. Pro hospodářské subjekty a certifikační orgány musí nepovinné režimy vydat podrobné pokyny k používání této metodiky, včetně pokynů k používání svých ověřených modelů půdy, a musí také podporovat své auditory při jejich úkolech v oblasti ověřování. Rovněž musí zahrnout podrobné statistické informace a kvalitativní zpětnou vazbu o provádění metodiky e_{sca} do svých výročních zpráv o činnosti, které mají být předloženy Komisi.

Komise řádně sleduje provádění metodiky e_{sca} v rámci sledování činností, které vykonávají nepovinné režimy a které zahrnují mimo jiné:

- provádění projektů, které by mělo kromě jiného umožnit vyhodnocení vztahu výsledků modelování s terénními měřeními;
- porovnání nároků a výsledků s odhady nasycenosti půdním organickým uhlíkem s cílem odvodit kritéria a doporučení a případně požadavky na dlouhodobé udržení dané rovnováhy, aby byly výsledky dlouhodobě zajištěny;
- odvozování doporučení a požadavků na vhodný výběr a kalibraci modelu, jakož i spolehlivé ukazatele výsledků modelu.

Komise může metodický přístup popsany v této příloze, jakož i stropy uplatňované na roční nároky na nahromaděné zásoby uhlíku revidovat na základě výsledků tohoto sledování nebo s cílem sladit jej s vývojem poznatků nebo s novými právními předpisy v této oblasti v budoucnosti (např. iniciativa EU týkající se hospodaření s uhlíkem).

PŘÍLOHA VI

NEVYČERPÁVAJÍCÍ SEZNAMY PŘÍKLADŮ ZÁKLADNÍCH ZEMĚDĚLSKÝCH A SLEDOVACÍCH POSTUPŮ NA PODPORU A SLEDOVÁNÍ SEKVESTRACE UHLÍKU V PŮDĚ A KVALITY PŮDY

Tabulka 1

Příklady základních postupů hospodaření s půdou, které podporují sekvestraci uhlíku v půdě (vzhledem k absenci zbytků) a podporují kvalitu půdy

Požadavek	Parametr kvality půdy
Střídání alespoň tří plodin, včetně luštěnin nebo zeleného hnojení v pěstebním systému, s ohledem na agronomické požadavky na střídání plodin specifické pro jednotlivé pěstované plodiny a klimatické podmínky. Vícedruhovná krycí plodina mezi komerčními plodinami se počítá jako jedna.	Podpora úrodnosti půdy, uhlíku v půdě, omezení půdní eroze, půdní biologické rozmanitosti a podpora kontroly patogenů
Výsev krycích plodin/mezipločin/přechodných plodin s použitím místně vhodné směsi druhů s alespoň jednou luštěninou. Pěstitelské postupy by měly zajistit minimální pokrytí půdy, aby se zabránilo obnažení půdy v nejcitlivějších obdobích.	Podpora úrodnosti půdy, zadržování uhlíku v půdě, zamezení půdní eroze, biologické rozmanitosti půdy
Předcházení zhutňování půdy (četnost a načasování polních prací by měly být naplánovány tak, aby nedocházelo k pohybu na mokré půdě; na vlhkých půdách by se mělo zamezit orbě nebo by měla být výrazně omezena; lze využít plánování řízeného provozu).	Zachování struktury půdy, zamezení půdní eroze, zachování biologické rozmanitosti půdy
Zákaz pálení strnišť na orné půdě s výjimkou případů, kdy úřad udělil výjimku z rostlinolékařských důvodů.	Zadržování uhlíku v půdě, efektivnost zdrojů
Na kyselých půdách, kde se používá vápnění, kde jsou půdy znehodnocené a kde má acidifikace vliv na produktivitu plodin.	Zlepšená struktura půdy, biologická rozmanitost půdy, uhlík v půdě
Omezená orba/absence orby – řízení eroze – přidávání organických doplňků (biouhlu, kompostu, statkových hnojiv, zbytků plodin) – používání krycích plodin, zavodňování Obnova vegetace: výsadba (změna druhů, ochrana slámovým mulčem) – krajinné prvky – agrolesnictví	Zvýšení obsahu organického uhlíku v půdě

Tabulka 1

Příklady postupů monitorování kvality půdy a dopadů zmírňování emisí uhlíku

Postup sledování	Metoda ověření/předvedení
Posouzení rizik	Identifikace oblastí s vysokým rizikem zhoršení kvality půdy pomáhá těmto rizikům předcházet a soustředit se na oblasti s největším dopadem.
Analýza organické hmoty v půdě	Důsledný odběr vzorků půdní organické hmoty zlepšuje sledování, aby bylo možné tuto hmotu udržovat nebo zlepšovat.
Analýza organického uhlíku v půdě	Organický uhlík v půdě je považován za dobrý ukazatel širší kvality půdy.
Odběr vzorků pro index půdních podmínek	Kladná hodnota znamená, že se v systému očekává nárůst organické hmoty v půdě.
Posouzení eroze půdy	Zajišťuje, aby eroze byla pod přípustnou úrovní, např. úrovní „t“ Zemědělské výzkumné služby Ministerstva zemědělství Spojených států amerických (USDA).
Plán zásobování živinami	Plán nastiňující strategii výživy (zaměřenou především na N, P a K) a režimy hnojení mohou zabránit nerovnováze živin.
Pravidelná analýza pH půdy	Sledování pH pomáhá odhalit nerovnováhu pH.

PŘÍLOHA VII

METODIKA PRO STANOVENÍ EMISÍ Z TĚŽBY NEBO PĚSTOVÁNÍ SUROVIN

Pro výpočet emisí z těžby nebo pěstování surovin se v příloze V části C bodu 5 a příloze VI části B bodu 5 směrnice 2018/2001 (EU) uvádí, že výpočet zahrnuje součet všech emisí ze samotného procesu těžby nebo pěstování; ze sběru, sušení a skladování surovin; z odpadu a úniků a z výroby chemických látek nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování.

Zachycování CO₂ při pěstování surovin je vyloučeno. Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze použít odhady úrovně emisí z pěstování zemědělské biomasy, které je možno získat z používaných regionálních průměrných hodnot u emisí z pěstování zahrnutých do zpráv podle čl. 31 odst. 4 směrnice 2018/2001/EU nebo z informací o rozložených standardizovaných hodnotách pro pěstování obsažených v této příloze. Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze při neexistenci příslušných informací v těchto zprávách vypočítat průměrné hodnoty založené na místních zemědělských postupech, například na údajích o skupinách zemědělských podniků.

Emise ze samotného procesu těžby nebo pěstování

Emise ze samotného procesu těžby nebo pěstování zahrnují veškeré emise z i) dodávek paliv pro používané zemědělské stroje; ii) produkce osiva pro pěstování plodin; iii) výroby hnojiv a pesticidů; iv) okyselování hnojiv a vápnění a v) emisí do půdy z pěstování plodin.

1.1. Spotřeba paliva (motorová nafta, benzin, těžký topný olej, biopaliva nebo jiná paliva) pro zemědělské stroje

Emise skleníkových plynů z pěstování plodin (příprava pole, setí, aplikace hnojiv a pesticidů, sklizeň, sběr) zahrnují veškeré emise z používání paliv (např. motorové nafty, benzínu, těžkého topného oleje, biopaliv nebo jiných paliv) v zemědělských strojích. Množství spotřebovaného paliva v zemědělských strojích musí být řádně zdokumentováno. Musí být použity odpovídající emisní faktory paliv podle přílohy IX. Pokud se používají biopaliva, musí se použít standardizované emise skleníkových plynů stanovené ve směrnici 2018/2001.

1.2. Chemická hnojiva a pesticidy

Emise z používání chemických hnojiv a pesticidů⁽¹⁾ při pěstování surovin zahrnují všechny související emise z výroby chemických hnojiv a pesticidů. Množství chemických hnojiv a pesticidů v závislosti na plodině, místních podmínkách a zemědělských postupech musí být řádně zdokumentováno. K zohlednění emisí z výroby chemických hnojiv a pesticidů podle přílohy IX je třeba použít vhodné emisní faktory, včetně emisí z předchozích fází výroby. Pokud je hospodářskému subjektu známa továrna vyrábějící hnojiva a spadá pod systém EU pro obchodování s emisemi (ETS), pak může hospodářský subjekt použít výrobní emise vykázané v rámci ETS a přičíst k nim emise z výroby zemního plynu atd. Zahrnuje se také doprava hnojiv, přičemž se použijí emise z dopravních prostředků uvedených v příloze IX. Pokud hospodářský subjekt nezná továrnu dodávající hnojiva, měl by použít standardní hodnoty stanovené v příloze IX.

1.3. Osiva

Výpočet emisí z pěstování z výroby osiva pro pěstování plodin vychází ze skutečných údajů o použitém osivu. Emisní faktory pro výrobu a dodávky osiva lze použít k zohlednění emisí spojených s výrobou osiva. Musí se použít standardní hodnoty emisních faktorů uvedené v příloze IX. Pro ostatní osiva je třeba použít hodnoty uvedené v literatuře podle následující hierarchie.

- a) verze 5 zprávy JEC WTW;
- b) databáze ECOINVENT;
- c) „oficiální“ zdroje, jako je Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), Mezinárodní energetická agentura (IEA) nebo vlády;
- d) další revidované zdroje údajů, jako je databáze E3 či databáze GEMIS;

⁽¹⁾ „Pesticidy“ se rozumí všechny přípravky na ochranu rostlin, včetně herbicidů, insekticidů, fungicidů atd.

- e) recenzované publikace;
- f) řádně doložené vlastní odhady.

1.4. Emise z okyselování hnojiv a vápnění

Emise z neutralizace okyselování hnojiv a z použití zemědělského vápna se započítávají do emisí CO₂ z neutralizace kyselosti dusíkatých hnojiv nebo z reakcí vápna v půdě.

1.4.1. Emise z neutralizace okyselování hnojiv

Emise vyplývající z okyselování způsobeného používáním dusíkatých hnojiv na poli se započítají do výpočtu emisí na základě množství použitých dusíkatých hnojiv. U dusíkatých hnojiv činí emise z neutralizace dusíkatých hnojiv v půdě 0,783 kg CO₂/kg N; u močovinných hnojiv jsou neutralizační emise 0,806 kg CO₂/kg N.

1.4.2. Emise z vápnění půdy (zemědělské vápno)

Skutečné množství použitého zemědělského vápna musí být řádně zdokumentováno. Emise se vypočtou takto:

1. Na kyselých půdách, kde je pH nižší než 6,4, se zemědělské vápno rozpouští v půdních kyselinách za vzniku převážně CO₂, nikoli hydrogenuhlíčitanu, přičemž se téměř všechno CO₂ uvolňuje do zemědělského vápna (0,44 kg CO₂/kg ekvivalentu CaCO₃ zemědělského vápna).
2. Pokud je pH půdy vyšší nebo rovno 6,4, zohlední se při výpočtu kromě emisí způsobených neutralizací okyselení způsobeného hnojením také emisní faktor $0,98/12,44 = 0,079$ kg CO₂/(kg ekvivalentu CaCO₃) použitého zemědělského vápna.
3. Emise z vápnění vypočtené ze skutečného použití vápna, vypočtené v bodech 1 a 2 výše, mohou být vyšší než emise z neutralizace hnojiv vypočtené v bodě 1.4.1, pokud bylo okyselení hnojiv neutralizováno použitým vápnem. V takovém případě lze od vypočtených emisí z vápnění odečíst emise z neutralizace hnojiv (v bodě 1.4.1), aby se zabránilo dvojímu započtení emisí z vápnění.

Emise z okyselování hnojiv mohou být vyšší než emise způsobené vápněním. V takovém případě by odečtení vedlo ke zjevně záporným čistým emisím vápnění, protože ne všechna kyselost hnojiva je neutralizována zemědělským vápnem, ale částečně také přirozeně se vyskytujícími uhlíčitany. V tomto případě se čisté emise z vápnění počítají jako nulové, ale emise z okyselování hnojiv, které se i tak vyskytují, se zachovávají v souladu s oddílem 1.4.1.

Pokud nejsou k dispozici údaje o skutečném použití zemědělského vápna, předpokládá se použití zemědělského vápna doporučené Sdružením pro zemědělské vápno (Agricultural Lime Association). Tato hodnota závisí na typu plodiny, naměřeném pH půdy, typu půdy a typu vápníčního materiálu. Doprovodné emise CO₂ se vypočítají podle bodů 1 a 2 výše uvedeného postupu. Odečet uvedený v bodě 3 se však v tomto případě nepoužije, protože doporučené použití zemědělského vápna nezahrnuje zemědělské vápno použité k neutralizaci hnojiva použitého v témže roce, takže není možné dvojí započtení emisí z neutralizace hnojiva.

1.5. Emise do půdy (oxid dusný/N₂O) z pěstování plodin

Výpočet emisí N₂O z obhospodařované půdy se provádí podle metodiky IPCC. Pro výpočet emisí N₂O z pěstování plodin se použijí rozčleněné emisní faktory specifické pro jednotlivé plodiny pro různé environmentální podmínky (odpovídající úrovni 2 metodiky IPCC). Měly by být zohledněny specifické emisní faktory pro různé environmentální podmínky, půdní podmínky a různé plodiny. Hospodářské subjekty by mohly k výpočtu těchto emisních faktorů použít ověřené modely za předpokladu, že tyto modely zohledňují tyto aspekty. V souladu s pokyny IPCC ⁽²⁾ se zohledňují přímé i nepřímé emise N₂O. Používá se nástroj GNOC, který je založen na níže uvedených vzorcích, přičemž se dodržují názvy uvedené v pokynech IPCC z roku 2006:

$$N_2O_{\text{total}} - N = N_2O_{\text{direct}} - N + N_2O_{\text{indirect}} - N$$

⁽²⁾ Pokyny IPCC z roku 2006, svazek 4, kapitola 11: Emise N₂O z obhospodařované půdy a emise CO₂ z aplikace vápna a močoviny.

Kde:

Pro minerální půdy: $N_2O_{direct} - N = [(F_{SN} + F_{ON}) \cdot EF_{1ij}] + [F_{CR} \cdot EF_1]$

Pro organické půdy: $N_2O_{přímý} - N = [(F_{SN} + F_{ON}) \cdot EF_1] + [F_{CR} \cdot EF_1] + [(F_{OS,CG,Temp} \cdot EF_{2CG,Temp}) + [F_{CROS,CG,Trop} \cdot E_{2CG,Trop}]]$

Pro minerální i organické půdy: $N_2O_{přímý} - N = [(F_{SN} \cdot Frac_{GASF}) + (F_{ON} \cdot Erac_{GASM}) \cdot EF_4] + [(F_{SN} + F_{ON} + F_{CR}) \cdot Frac_{Leach-(H)} \cdot EF_5]$

1.5.1 Přísun dusíku z rostlinných zbytků

Musí se vypočítat u:

- a) cukrové řepy, cukrové třtiny podle pokynů IPCC z roku 2006, svazek 4, kapitola 11, rovnice 11.6, přičemž se neuvažují podzemní zbytky a v případě cukrové třtiny se přidává přísun N z vinázy a filtračních koláčů;

$$F_{CR} = \text{Yield} \cdot \text{DRY} \cdot (1 - \text{Frac}_{\text{Burnt}} \cdot C_f) \cdot [R_{AG} \cdot N_{AG} \cdot (1 - \text{Frac}_{\text{Remove}})] + F_{VF}$$

- b) kokosových plantáží a plantáží palmy olejné, které používají pevně daný přísun N na základě literatury, protože pokyny IPCC z roku 2006 neposkytují žádnou výchozí metodu výpočtu standardních emisních faktorů podle přílohy IX;

- c) všech ostatních plodin podle pokynů IPCC z roku 2006, svazek 4, kapitola 11, rovnice 11.7a 11,11, 11,12, jako

$$F_{CR} = (1 - \text{Frac}_{\text{Burnt}} \cdot C_f) \cdot AG_{DM} \cdot N_{AG} \cdot (1 - \text{Frac}_{\text{Remove}}) + (AG_{DM} + \text{Yield} \cdot \text{DRY}) \cdot R_{BG-BIO} \cdot N_{BG}$$

Kde:

$N_2O_{total} - N =$ přímé a nepřímé roční emise N_2O-N z obhospodařované půdy; $kg N_2O-N ha^{-1} a^{-1}$

$N_2O_{direct} - N =$ roční přímé emise N_2 z obhospodařované půdy; $kg N_2O-N ha^{-1} a^{-1}$

$N_2O_{indirect} - N =$ oční nepřímé emise N_2O-N (tj. roční množství N_2O-N vzniklé atmosférickou depozicí N odpařeného z obhospodařované půdy a roční množství N_2O-N vzniklé vyplavováním a odtokem přídatků dusíku do obhospodařované půdy v oblastech, kde dochází k vyplavování/odtoku); $kg N_2O-N ha^{-1} a^{-1}$

$F_{SN} =$ roční přísun syntetických dusíkatých hnojiv; $kg N ha^{-1} a^{-1}$

$F_{ON} =$ roční množství dusíku ze statkových hnojiv aplikované jako hnojivo; $kg N ha^{-1} a^{-1}$

$F_{CR} =$ roční množství dusíku v rostlinných zbytcích (nadzemních i podzemních); $kg N ha^{-1} a^{-1}$

$F_{OS,CG,Temp} =$ roční plocha obhospodařovaných/odvodněných organických půd pod ornou půdou v mírném klimatu; $ha^{-1} a^{-1}$

$F_{OS,CG,Trop} =$ roční plocha obhospodařovaných/odvodněných organických půd pod ornou půdou v tropickém klimatu; ha^{-1}

$Frac_{GASF} =$ 0,10 ($kg N NH_3-N + NOx-N$) (kg použitého N) $^{-1}$. Odpařování syntetických hnojiv

$Frac_{GASM} =$ 0,20 ($kg N NH_3-N + NOx-N$) (kg použitého N) $^{-1}$. Odpařování ze všech použitých organických dusíkatých hnojiv

$Frac_{Leach-(H)} =$ 0,30 $kg N$ (kg přídatků dusíku) $^{-1}$. Ztráty N vyplavováním/odtokem u regionů, kde dochází k vyplavování/odtoku.

$EF_{1ij} =$ emisní faktory specifické pro plodinu a lokalitu pro emise N_2O z aplikace syntetických hnojiv a organického dusíku do minerálních půd ($kg N_2O-N$ (kg přísunu N) $^{-1}$);

$EF_1 =$ 0,01 [$kg N_2O-N$ (kg přísunu N) $^{-1}$]

$EF_{2CG,Temp} =$ 8 $kg N ha^{-1} a^{-1}$ pro organické plodiny a travnaté půdy mírného pásma

$EF_{2CG,Trop} =$ 16 $kg N ha^{-1} a^{-1}$ pro organické plodiny a travnaté půdy tropického pásma

$EF_4 =$ 0,01 [$kg N_2O-N$ ($kg N NH_3-N + NOx$ -odpařený N) $^{-1}$]

$EF_5 =$	$0,0075 \text{ [kg N}_2\text{O-N (kg N při vyplavování/odtoku)}^{-1}\text{]}$
Výnos =	roční čerstvý výnos plodiny (kg ha^{-1})
DRY =	podíl sušiny sklizeného produktu [$\text{kg sušiny (kg čerstvé hmotnosti)}^{-1}$] (viz tabulka 1)
$\text{Frac}_{\text{Burnt}} =$	podíl ročně spálené plochy plodin [ha (ha)^{-1}]
$C_f =$	spalovací faktor [bezrozměrný] (viz tabulka 1)
$R_{\text{AG}} =$	poměr nadzemních zbytků, sušina k výnosu sklizené sušiny pro danou plodinu [$\text{kg sušiny (kg sušiny)}^{-1}$] (viz tabulka 3)
$N_{\text{AG}} =$	obsah N v nadzemních zbytcích [$\text{kg N (kg sušiny)}^{-1}$] (viz tabulka 1)
$\text{Frac}_{\text{Remove}} =$	podíl nadzemních zbytků odstraněných z pole [$\text{kg sušiny (kg AGDM)}^{-1}$]
$F_{\text{VF}} =$	roční množství N ve vináze z cukrové třtiny a filtračních koláčích vrácených na pole [kg N ha^{-1}], vypočteno jako výnos * 0,000508.
AG =	sušina nadzemních zbytků [$\text{kg sušiny na ha}^{-1}$]

1.5.2 Emisní faktory specifické pro plodinu a místo pro emisi N_2O ze syntetických hnojiv a aplikace organického dusíku

Emise N_2O ze zemědělsky využívaných půd na různých zemědělských polích za různých environmentálních podmínek a tříd využití zemědělské půdy lze stanovit podle statistického modelu Stehfesta a Bouwmana (2006) (dále jen „model S&B“):

$$E = \exp(-1.516 + \sum ev)$$

Kde:

$E =$	emise N_2O (v $\text{kg N}_2\text{O-N ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$)
$ev =$	hodnota účinku pro různé řidiče (viz tabulka 2)

EF_{1ij} pro plodinu i na biopalivo v lokalitě j se vypočítá (model S&B) jako:

$$EF_{1ij} = (E_{\text{fert},ij} - E_{\text{unfert},ij}) / N_{\text{appl},ij}$$

Faktor (EF_1) pokynů IPCC z roku 2006 pro přímé emise N_2O ze vstupů hnojiv založený na celosvětovém průměru se nahradí faktorem EF_{1ij} , specifickým pro danou plodinu a dané místo, pro přímé emise z přísunu N z minerálních hnojiv a statkových hnojiv na základě EF_{1ij} specifického pro danou plodinu a dané místo a použije se model S&B.

Kde:

$E_{\text{fert},ij} =$	emise N_2O (v $\text{kg N}_2\text{O-N ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$) na základě S&B, kde přísun hnojiv je skutečná míra použití N (minerální hnojiva a statková hnojiva) pro plodinu i v lokalitě j
$E_{\text{unfert},ij} =$	N_2O z plodiny i v lokalitě j (v $\text{kg N}_2\text{O-N ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$) na základě modelu S&B. Míra použití N je nastavena na 0, všechny ostatní parametry zůstávají stejné.
$N_{\text{appl},ij} =$	přísun N z minerálních hnojiv a statkových hnojiv (v $\text{kg N ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$) pro plodinu i v lokalitě j

Tabulka 1

Parametry specifické pro jednotlivé plodiny pro výpočet přísunu N z rostlinných zbytků ⁽³⁾

Crop	Calculation method	DRY	LHV	N _{eq}	slope	Intercept	R _{eq, bio}	N _{eq}	Cf	R _{eq}	Fixed amount of N in crop residues (kg N ha ⁻¹)	Data sources*
Barley	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.865	17	0.007	0.98	0.59	0.22	0.014	0.8			1, 2
Cassava	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.302	16.15	0.019	0.1	1.06	0.2	0.014	0.8			1, 2
Coconuts	Fixed N from crop residues	0.94	32.07								44	1, 3
Cotton	No inform. on crop residues	0.91	22.64									
Maize	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.86	17.3	0.006	1.03	0.61	0.22	0.007	0.8			1, 2
Oil palm fruit	Fixed N from crop residues	0.66	24								159	1, 4
Rapeseed	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.91	26.976	0.011	1.5	0	0.19	0.017	0.8			1, 5
Rye	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.86	17.1	0.005	1.09	0.88	0.22	0.011	0.8			1, 6
Safflower seed	No inform. on crop residues	0.91	25.9									
Sorghum (grain)	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.89	17.3	0.007	0.88	1.33	0.22	0.006	0.8			1, 7
Soybeans	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.87	23	0.008	0.93	1.35	0.19	0.087	0.8			1, 8
Sugar beets	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.6	0.25	16.3	0.004					0.8	0.5		1, 9
Sugar cane	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.6	0.275	19.6	0.004					0.8	0.43		1, 10
Sunflower seed	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.9	26.4	0.007	2.1	0	0.22	0.007	0.8			1, 11
Triticale	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.86	16.9	0.006	1.09	0.88	0.22	0.009	0.8			1, 2
Wheat	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.84	17	0.006	1.51	0.52	0.24	0.009	0.9			1, 2

Tabulka 2

Hodnoty konstant a účinku pro výpočet emisí N₂O ze zemědělských polí na základě modelu S&B

Constant value	-1.516	
Parameter	Parameter class or unit	Effect value (ev)
Fertilizer input		0.0038 * N application rate in kg N ha ⁻¹ a ⁻¹
Soil organic C content	<1 %	0
	1-3 %	0.0526
	>3 %	0.6334
pH	<5.5	0
	5.5-7.3	-0.0693
	>7.3	-0.4836
Soil texture	Coarse	0
	Medium	-0.1528
	Fine	0.4312
Climate	Subtropical climate	0.6117
	Temperate continental climate	0
	Temperate oceanic climate	0.0226
	Tropical climate	-0.3022
Vegetation	Cereals	0
	Grass	-0.3502
	Legume	0.3783
	None	0.5870
	Other	0.4420
	Wetland rice	-0.8850
Length of experiment	1 yr	1.9910

(³) Zdroj: Zpráva JRC „Definice vstupních údajů pro posouzení výchozích emisí skleníkových plynů z biopaliv v právních předpisech EU“ JRC 2019 (EUR 28349 CS). <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/7d6dd4ba-720a-11e9-9f05-01aa75ed71a1>.

Emise ze sběru, sušení a skladování surovin

Emise ze sběru, sušení a skladování surovin zahrnují všechny emise související s použitím paliv při sběru, sušení a skladování surovin.

Emise ze sběru

Emise ze sběru surovin zahrnují všechny emise vznikající při sběru surovin a jejich přepravě do skladu. Emise se vypočítají pomocí příslušných emisních faktorů pro typ použitého paliva (motorová nafta, benzín, těžký topný olej, biopaliva nebo jiná paliva).

Sušení biomasy

Emise z pěstování zahrnují emise ze sušení před skladováním, jakož i ze skladování a manipulace se surovinami z biomasy. Údaje o spotřebě energie na sušení před uskladněním zahrnují skutečné údaje o procesu sušení, který se používá pro splnění požadavků na skladování v závislosti na typu biomasy, velikosti částic, obsahu vlhkosti, povětrnostních podmínkách atd. Pro zohlednění emisí z používání paliv k výrobě tepla nebo elektřiny používaných k sušení se použijí příslušné emisní faktory, včetně emisí z předchozích fází. Emise ze sušení zahrnují pouze emise z procesu sušení, který je nutný k zajištění dostatečného skladování surovin, a nezahrnují sušení materiálů během zpracování.

Zohlednění emisí z elektřiny používané při zemědělských činnostech

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné palivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z vyrobené a distribuované elektřiny se rovná průměrné intenzitě emisí vyrobené a distribuované elektřiny v daném regionu, který může být na úrovni regionu NUTS2 ⁽⁴⁾ nebo celostátní úrovni. V případě použití vnitrostátních koeficientů elektrických emisí se použijí hodnoty z přílohy IX. Odchylně od tohoto pravidla mohou výrobci pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné síti a jsou k dispozici dostatečné informace k odvození emisního faktoru.

⁽⁴⁾ Klasifikace územních statistických jednotek

PŘÍLOHA VIII

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA POSTUP A METODU CERTIFIKACE BIOMASY S NÍZKÝM RIZIKEM NEPŘÍMÉ ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY**A. Proces certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy**

Aby mohl hospodářský subjekt zahájit proces certifikace, musí podat žádost k certifikačnímu orgánu uznanému nepovinným režimem pro certifikaci biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Žadatelem může být zemědělský podnik, první sběrné místo nebo správce skupiny jednající jménem skupiny zemědělců.

Žádost o certifikaci nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) jméno a kontaktní údaje žadatele nebo žadatelů, včetně případných členů skupiny pro skupinovou certifikaci ⁽¹⁾;
- b) popis plánovaných opatření týkajících se adicionality pro nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy, včetně:
 - i) podrobností o vymezeném pozemku, na kterém bude opatření týkající se adicionality provedeno, včetně současného využití půdy, současných zemědělských postupů, aktuálních údajů o výnosu z pozemku a případně prohlášení, zda je pozemek nevyužíván, opuštěný nebo závažným způsobem znehodnocený;
 - ii) popisu opatření týkajících se adicionality a odhad dodatečné biomasy, která bude vyprodukována po jeho uplatnění (buď zvýšením výnosu, nebo výrobě na nevyužívané, opuštěné nebo závažným způsobem znehodnocené půdě);
- c) informací o všech stávajících certifikacích nepovinných režimů uznaných Komisí (název nepovinného režimu, číslo certifikátu, stav a doba platnosti).

Pokud je žádost podána po provedení opatření týkajících se adicionality, lze jako nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy požadovat pouze dodatečnou biomasu vyprodukovanou po datu certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy.

1. Obsah plánu řízení

Jakmile je žádost o nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy přijata, hospodářský subjekt vypracuje plán řízení a předloží jej certifikačnímu orgánu. Plán řízení vychází z informací uvedených v žádosti o certifikaci a obsahuje:

- a) definici vymezeného pozemku;
- b) popis opatření týkajících se adicionality;
- c) kontrolu udržitelnosti opatření týkajícího se adicionality s ohledem na požadavky směrnice (EU) 2018/2001;
- d) případně doložení posouzení adicionality (buď finanční atraktivita, nebo test nefinančních překážek);
- e) určení dynamického výnosového základu, zahrnující:
 - i) u opatření na zvýšení výnosů: údaje o historických výnosech plodin za nejméně tři roky týkající se vymezeného pozemku;
 - ii) u pěstování na nevyužívané, opuštěné nebo závažným způsobem znehodnocené půdě: doklad o stavu půdy (základní výnos pro pěstování na nevyužívané, opuštěné nebo silně znehodnocené půdě se považuje za nulový);
- f) odhad výnosu dodatečné biomasy za rok s ohledem na dynamický výnosový základ pro vymezený pozemek.

Plán řízení musí umožnit srovnání využití vymezeného pozemku před provedením opatření týkajícího se adicionality a po něm.

⁽¹⁾ Pokud žádáte o skupinovou certifikaci, musí žádost obsahovat jméno a kontaktní údaje správce skupiny a jméno, kontaktní údaje a umístění zemědělských podniků/plantáží, které jsou součástí skupiny.

2. Demonstrativní seznam opatření týkajících se adicionality

Tabulka 1

Demonstrativní seznam opatření týkajících se adicionality ke zvýšení výnosů.

Kategorie adicionality	Opatření týkající se adicionality	Příklad
Mechanizace	Stroje	Zavedení strojů, které snižují nebo doplňují stávající vstupy pracovní síly, aby se zvýšila produkce nebo snížily ztráty. Mohou sem patřit sečí stroje, stroje pro přesné zemědělství, sklizňové stroje nebo stroje na snížení posklizňových ztrát.
Pěstování více plodin	Následné pěstování	Zavedení druhé plodiny na stejné půdě v témže roce.
Řízení	Hospodaření s půdou	Mulčování místo pluhování, mělká orba.
	Hnojení	Optimalizace režimu hnojení, využití přesného zemědělství.
	Ochrana rostlin	Změny v regulaci plevelu, škůdců a chorob.
	Opylení	Zlepšení opylovacích postupů.
	Jiné	Ponechává prostor pro inovace, kombinace opatření a nepředvídaný vývoj.
Přesazování (u trvalých kultur) ⁽¹⁾	Výběr odrůd plodin	Odrůda s vyšším výnosem, lepší přizpůsobení ekofyziologickým nebo klimatickým podmínkám.

⁽¹⁾ U trvalých kultur je vždy nutné přesazení na konci jejich životnosti. Aby se přesazování zohledňovalo jako opatření týkající se adicionality, musí hospodářský subjekt prokázat, že přesazování přesahuje rámec činností bez opatření.

Opatření týkající se adicionality jsou opatření, která jdou nad rámec běžných zemědělských postupů. Tabulka 1 obsahuje demonstrativní seznam druhů opatření týkajících se adicionality ke zvýšení výnosů, která mohou hospodářské subjekty použít. Opatření nebo kombinace opatření zvyšují produkci, aniž je ohrožena udržitelnost. Opatření týkající se adicionality neohroží budoucí pěstitelský potenciál tím, že vytvoří kompromis mezi krátkodobým zvýšením produkce a střednědobým/dlouhodobým zhoršením kvality půdy, vody a ovzduší a populací opylovačů. Opatření týkající se adicionality nevedou k homogenizaci zemědělské krajiny odstraněním krajinných prvků a stanovišť, jako jsou solitérní stromy, živé ploty, keře, okraje polí nebo květinové pásy.

Za nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy lze prohlásit pouze dodatečný výnos nad dynamický výnosový základ. Kromě toho může být opatření týkající se adicionality certifikováno pouze tehdy, pokud je jeho cílem dosáhnout dodatečných výnosů v důsledku zdokonalení zemědělského postupu. Pokud se použije opatření, jehož cílem je pouze zlepšit udržitelnost pozemku, aniž by se zlepšily výnosy, nepovažuje se za opatření týkající se adicionality. Jinak je tomu v případě obdělávání nevyužívané, opuštěné nebo závažným způsobem znehodnocené půdy, kdy je opatřením týkajícím se adicionality samotné obdělávání.

Hospodářský subjekt bude muset prokázat, že plán řízení stanoví přiměřená očekávání ohledně zvýšení výnosu, například odkazem na odbornou literaturu, zkušenosti z polních pokusů, informace od agronomických společností, vývojářů osiv/hnojiv nebo jednoduché výpočty. Pro certifikaci projektu je třeba uspokojivě doložit očekávané zvýšení výnosů použitého opatření týkajícího se adicionality.

V případě zemědělských zlepšení se v rámci plánu řízení podrobně zdokumentují použité zemědělské postupy, stroje a prostředky před uplatněním opatření týkajícího se adicionality a po něm. To umožní srovnání, aby bylo možné i) určit, zda bylo provedeno opatření týkající se adicionality; ii) vyhodnotit, zda lze toto opatření týkající se adicionality považovat za dodatečné ve srovnání s vývojem bez opatření.

B. Posouzení adicionality: Testy finanční atraktivity nebo analýzy překážek**1. Test finanční atraktivity**

Test finanční atraktivity musí prokázat, že investice potřebná pro opatření týkající se adicionality se stává finančně atraktivní pouze tehdy, pokud je výsledný dodatečný výnos certifikován jako nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy. Analýza se skládá z jednoduché finanční analýzy předpokládané investice do opatření s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

Test zahrnuje pouze ty náklady a výnosy, které přímo souvisejí s investicí do opatření týkajícího se adicionality. Běžné provozní náklady celého zemědělského podniku se proto do analýzy nezahrnují. Náklady a příjmy zahrnuté do testu souvisejí s přípravou, prováděním, udržováním a ukončením opatření týkajícího se adicionality a jinak by nevznikly.

Finanční atraktivita vychází z obchodního případu, v němž je čistá současná hodnota ⁽²⁾ investice kladná, což znamená, že investici může provést sám hospodářský subjekt. V důsledku toho projdou testem finanční adicionality pouze ta opatření, u nichž je analýza realizovatelnosti negativní (bez zahrnutí prémie), a jsou způsobilé k tomu, aby byla certifikována jako opatření s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Výsledky vyšší než nula (kladná čistá současná hodnota) mohou být stále způsobilé, pouze pokud projdou testem nefinančních překážek.

Vzorec pro výpočet čisté současné hodnoty investice:

$$NPV = \sum \frac{P - L}{(1 + i)^t}$$

Kde:

- P = očekávaný příjem z dodatečné biomasy (odhad dodatečné biomasy x prodejní cena suroviny bez nízké prémie nepřímé změny ve využívání půdy)
- L = náklady na opatření týkající se adicionality (CAPEX a OPEX)
- i = diskontní sazba
- t = období

Parametry použité při výpočtu čisté současné hodnoty musí být v souladu s údaji uvedenými v plánu řízení.

Do výpočtu čisté současné hodnoty se zahrnují tyto parametry:

- a) odhad objemu dodatečné biomasy;
- b) prodejní cena suroviny [měna/tuna]:
 - i) prodejní cena suroviny může být jediným číslem extrapolovaným po dobu trvání investice do dodatečného výnosu;
 - ii) toto jediné číslo může vycházet z průměru skutečných historických hodnot prodeje surovin dosažených hospodářským subjektem. Průměrná hodnota vychází z údajů za stejné tři roky, jako jsou údaje o historických výnosech, které byly použity pro stanovení dynamického výnosového základu;
 - iii) v případě zavedení nové plodiny, pro kterou hospodářský subjekt nemá k dispozici skutečné údaje o cenách, může tato hodnota vycházet z údajů o cenách z databáze FAOSTAT ⁽³⁾;
- c) diskontní sazba, která se použije: 3,5 % pro země s vysokými příjmy ⁽⁴⁾ a 5,5 % pro všechny ostatní země;
- d) po dobu životnosti investice:
 - i) v souladu s dobou platnosti certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy (základní platnost) se použije doba životnosti do deseti let;
 - ii) v některých případech může být maximální doba životnosti investice stanovena na 25 let na základě obvyklé životnosti trvalých kultur (tj. olejové palmy v případě přesazování olejové palmy);
- e) investiční náklady související s opatřením týkajícím se adicionality [CAPEX + OPEX].

⁽²⁾ Čistá současná hodnota je rozdíl mezi současnou hodnotou peněžních příjmů a současnou hodnotou peněžních výdajů zaurčité období. Používá se při sestavování kapitálového rozpočtu a plánování investic k analýze ziskovosti budoucí investice nebo projektu.
Zdroj: <https://www.investopedia.com/terms/n/npv.asp>.

⁽³⁾ Ceny výrobců z databáze FAOSTAT. Zdroj: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/PP>.

⁽⁴⁾ Země OECD.

2. Test nefinančních překážek

Analýza nefinančních překážek zahrnuje pouze nefinanční překážky projektu, které brání provedení opatření týkajícího se adicionality v případě, že není certifikováno nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy. Každá překážka, jejíž náklady lze odhadnout, se zahrne do analýzy finanční atraktivity, nikoli do analýzy nefinančních překážek.

Hospodářský subjekt, který plánuje opatření týkající se adicionality, je odpovědný za zdůvodnění existence nefinančních překážek. Odůvodnění musí obsahovat jasný a ověřitelný popis situace, která brání přijetí opatření týkajícího se adicionality. Hospodářský subjekt předloží všechny nezbytné ověřitelné důkazy na podporu svého tvrzení a prokáže, jak by certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy zajistila překonání nefinanční překážky.

Platnost nároku provozovatele se před vydáním certifikátu nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy posoudí a potvrdí auditem výchozího stavu.

C. Stanovení dynamického výnosového základu a výpočet skutečného objemu biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy

Dynamický výnosový základ se stanoví individuálně pro každý vymezený pozemek na základě plodiny a druhu nebo kombinace použitých opatření týkajících se adicionality. Pro výpočet výchozího bodu dynamického výnosového základu se použijí historické údaje o výnosu plodin specifické pro daný pozemek z období nejméně tří let předcházejících uplatnění opatření týkajícího se adicionality. To se kombinuje s celosvětovou trendovou přímkou pro očekávané výnosy specifickou pro danou plodinu na základě historických údajů o skutečných výnosech za poslední desetiletí nebo delší období, pokud jsou údaje k dispozici. U trvalých kultur zohledňuje dynamický výnosový základ také výnosovou křivku po celou dobu života plodiny.

1. Stanovení dynamického výnosového základu pro jednoleté plodiny

Pokud zemědělský podnik střídá plodiny na různých polích a plodina, jejíž výnos se má zvýšit („cílová plodina“), byla v předchozích letech vysazena na různých polích téhož zemědělského podniku, předpokládají se za účelem výpočtu dynamického výnosového základu dvě možnosti shromažďování historických údajů o výnosu:

Možnost 1: Hospodářský subjekt vypočítá průměr výnosů za poslední tři roky, kdy se cílová plodina pěstovala na konkrétním vymezeném pozemku před provedením opatření týkajícího se adicionality. Vzhledem k tomu, že se plodiny pěstují střídavě, to může znamenat použití údajů starších pěti let.

Možnost 2: Hospodářský subjekt vypočítá vážený průměr výnosů ze tří posledních let, kdy byla cílová plodina v zemědělském podniku pěstována před provedením opatření adicionality, a to i v případě, že tyto výnosy byly získány z různých pozemků různých velikostí ve stejném zemědělském podniku.

Pokud nejsou k dispozici historické údaje o výnosu plodin za poslední tři roky, ať už jsou nedostupné nebo nejsou podle úsudku auditora reprezentativní, nebo pokud jsou údaje o výnosu plodin nedostatečně kvalitní, lze získat dodatečné údaje za dřívější roky nebo údaje ze sousedního pole, kde se pěstuje stejná plodina podle stejného plánu řízení. Pokud jeden z tří let historických údajů představuje výjimečně dobrou nebo špatnou sklizeň (např. rozdíl 30 % nebo více ve srovnání s ostatními referenčními roky), nebude odlehlý výnos plodin zahrnut do výpočtu, aby nedošlo ke zkreslení tříletého průměru ^(*).

Auditor je odpovědný za určení odlehlého výnosu na základě svého odborného úsudku, zkušeností z terénu a znalosti dlouhodobých postupů hospodářského subjektu. Auditor je rovněž povinen posoudit, zda údaje o výnosu plodin jsou dostatečně kvalitní, aby mohly být zahrnuty do auditu výchozího stavu a ročního auditu, a poté rozhodnout, zda je třeba výnos plodiny vyloučit, či nikoli.

Sklon dynamického výnosového základu se stanoví jako sklon trendové přímky vývoje výnosu cílové plodiny za předchozích deset let nebo déle, pokud jsou údaje k dispozici. Vychází z celosvětových údajů a odvozuje se z údajů databáze FAOSTAT World+ pro příslušnou plodinu. To se provede na začátku certifikačního období a sklon je platný po dobu desetiletého základního období platnosti certifikace nízké úrovně nepřímé změny ve využívání půdy.

Tabulka 2 ukazuje sklon dynamického výnosového základu pro nejběžnější plodiny pro výrobu biopaliv. Tyto hodnoty byly získány na základě trendové přímky pro dvacet let celosvětových údajů o plodinách získaných z databáze FAOSTAT.

(*) V souladu s čl. 2 bodem 7 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 je třeba vyloučit výkyvy ve výnosech.

Tabulka 2

Sklon trendové přímky získané pro údaje o výnosu plodin z databáze FAOSTAT World+. Průměrné zlepšení výnosu (tuna/ha/rok) za rok.

Plodina	Ječmen	Kukuřice	Plody olejových palem	Řepka olejná	Sója	Cukrová řepa	Cukrová třtina	Slunečnicová semínka	Pšenice
Sklon 20	0,035	0,074	0,200	0,036	0,028	1,276	0,379	0,035	0,04

Sklon 20 vychází z let 2008–2017.

Pro jakoukoli plodinu v tabulce se dynamický výnosový základ určí tak, že se vezme výchozí bod (tříletý průměr historických výnosů před použitím opatření týkajícího se adicionality) a přičte se globální trendová přímka (sklon) z tabulky 2. Počínaje rokem provedení opatření týkajícího se adicionality se použije tento vzorec:

$$DYB_x = (\text{starting point DYB}) + (\text{slope}_{20})x$$

Kde:

DYB_x = dynamický výnosový základ v roce x po zavedení opatření týkajícího se adicionality

x = rok(y) po provedení opatření týkajícího se adicionality

Pokud je opatřením týkajícím se adicionality nahrazení stávající plodiny jinou (výnosnější) plodinou na vymezeném pozemku, je kontrafaktuální situací pěstování stávající plodiny. Dynamický výnosový základ se stanoví na základě historických údajů o výnosu a trendové přímky pro stávající plodinu.

Výchozím bodem základní úrovně je tříletý průměr výnosu plodiny získaný pro stávající plodinu s nižší výkonností. Trendová přímka vychází z celosvětových údajů databáze FAOSTAT o trendové čáře pro stávající plodinu (viz tabulka 2). Tento přístup se použije pouze v případě, že lze prokázat, že výkonnější plodina by mohla být zavedena v důsledku změn na trhu s biopalivem, jak bylo prokázáno v posouzení adicionality.

2. Stanovení dynamického výnosového základu pro trvalé kultury

V závislosti na kolísání výnosu pozorovaném v průběhu životnosti různých druhů trvalých kultur je možné použít různé metodické přístupy.

V případě olejových palem mohou hospodářské subjekty na plantážích olejové palmy při určování dynamického výnosového základu použít tyto údaje:

- historické výnosy plodin získané před provedením opatření týkajícího se adicionality;
- rok výsadby palem na vymezeném pozemku a/nebo profil jejich stárí;
- případné kultivary palem na vymezeném pozemku;
- plocha půdy, která se na plantáži každoročně znovu osází, pokud je to relevantní.

Tyto údaje se kombinují s růstovou křivkou s cílem určit dynamický výnosový základ. Klíčovou charakteristikou růstové křivky je tvar, nikoli velikost výnosu.

Růstová křivka udává tvar a je třeba ji kombinovat s historickými údaji o výnosu a stárí stromů, jak je uvedeno v písmenech a) a b), aby bylo možné přizpůsobit velikost křivky dynamického výnosového základu konkrétnímu pozemku.

Pro stanovení dynamického výnosového základu pro palmy existují následující tři možnosti.

Pro každou možnost musí údaje potřebné pro stanovení dynamických výnosových základů zahrnovat:

a) **Možnost 1a: Standardní růstová křivka**

- i) tři poslední roky historických výnosů palem pěstovaných na vymezeném pozemku;
- ii) stáří stromů na vymezeném pozemku/rok výsadby.

b) **Možnost 1b: Hospodářský subjekt poskytuje růstovou křivku ⁽⁶⁾**

- i) tři poslední roky historického výnosu palem pěstovaných na vymezeném pozemku;
- ii) stáří stromů na vymezeném pozemku/rok výsadby;
- iii) kultivary palem na vymezeném pozemku;
- iv) vlastní referenční růstová křivka hospodářského subjektu.

c) **Možnost 2: Přístup skupinové certifikace**

- i) za poslední tři roky celkové hektary a celkový výnos v trzích čerstvých plodů palem olejných (FFB) pěstovaných na vymezeném pozemku/vymezených plantážích, které produkují palmu jako součást skupiny.

Možnosti 1a a 1b se použijí v případě, že se opatření týkající se adicionality provádí na porostu stromů stejného stáří nebo pokud je profil stáří stromů na vymezeném pozemku znám a nezůstává rok od roku konstantní.

Možnost 2 lze použít, pokud je profil stáří stromů na vymezených pozemcích smíšený a zůstává rok od roku relativně konstantní, tj. při skupinové certifikaci, nebo pokud je každoročně dosazováno stejné procento plochy plantáže, což vede ke konstantnímu profilu stáří stromů.

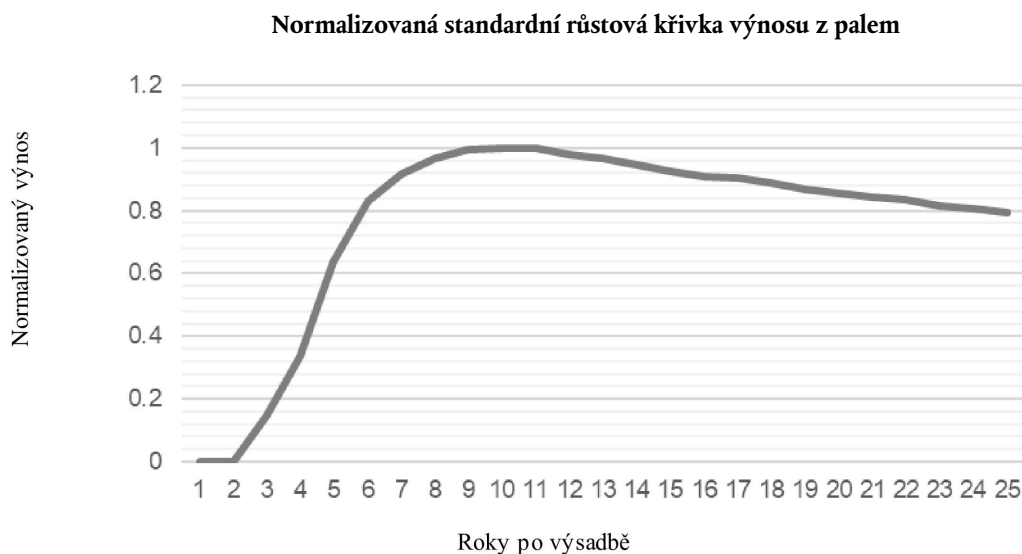
Možnost 2 se nepoužije, pokud více než 20 % objemu ve skupině pochází z téže plantáže nebo pokud se ve stejném roce znovu dosazuje více než 5 % celkové plochy ve skupině. V takovém případě se pro stanovení výchozího stavu použije možnost 1a nebo b.

Možnost 1a: Standardní růstová křivka

První možnost využívá tvar předem stanovené „standardní“ růstové křivky (založené na stávajících vědeckých poznatcích) k určení dynamického výnosového základu pro vymezený pozemek. Standardní křivka byla normalizována a je uvedena na obrázku 1 a v tabulce 3 níže.

Dynamický výnosový základ se stanoví na základě údajů o historických výnosech plodiny za poslední tři roky pro konkrétní pozemek a stáří palem v době, kdy byl tento výnos pozorován, a na základě roční procentuální změny výnosu ze standardní křivky se vytvoří výnosová křivka situace bez opatření pro konkrétní pozemek.

Obrázek 1

⁽⁶⁾ Pro využití této možnosti musí hospodářské subjekty prokázat, že korelace mezi standardní růstovou křivkou a jejich základní růstovou křivkou je menší než 0,8.

Tabulka 3

Normalizovaná standardní růstová křivka údajů o výnosu palem

Roky po výsadbě	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Normalizovaný výnos	0	0	0,147	0,336	0,641	0,833	0,916	0,968	0,996	1	0,999	0,980	0,965
Roky po výsadbě	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	≥ 26 (*)
Normalizovaný výnos	0,945	0,926	0,910	0,906	0,888	0,870	0,858	0,842	0,836	0,815	0,806	0,793	0,793

(*) Po 25 letech se očekává další pokles výnosu. Jelikož je však obvyklá životnost olejové palmy přibližně 25 let, chybí údaje, které by potvrdily rozsah poklesu po 25 letech. Proto se na základě konzervativního přístupu předpokládá, že by výnosová křivka zůstala na úrovni 25 let.

Varianta 1a zahrnuje tyto metodické kroky:

1. Pro stanovení průměrného historického výnosu plodin shromážděte tři poslední historické výnosy plodin zjištěné na vymezeném pozemku před provedením opatření týkajícího se adicionality a odpovídající stáří stromů, kdy byly tyto výnosy zjištěny.
2. Vypočítejte průměr (střední) tří historických výnosů plodin.
3. Na základě stáří stromů, odkdy pocházejí historické údaje o výnosu, určete, kde se tento průměrný historický výnos nachází na standardní růstové křivce (např. pokud údaje o výnosu pocházejí ze stromů ve věku sedmi, osmi a devíti let, měl by se za průměrný historický výnos považovat rok osm).
4. Chcete-li určit další bod dynamického výnosového základu, vynásobte průměrný historický výnos plodiny z kroku 2 příslušnou vypočtenou roční procentní změnou odvozenou ze standardní růstové křivky (tabulka 4 níže). Tento postup opakujte pro každý následující bod, abyste zakreslili dynamický výnosový základ.

Tabulka 4

Roční procentní změna výnosu odvozená ze standardní růstové křivky

Roky po výsadbě	1 až 3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Roční procentní změna	-	128,0 %	90,6 %	30,0 %	10,0 %	5,6 %	2,9 %	0,4 %	-0,1 %	-1,9 %	-1,6 %	-2,0 %
Roky po výsadbě	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	≥ 26 (*)
Roční procentní změna	-2,1 %	-1,7 %	-0,5 %	-1,9 %	-2,0 %	-1,4 %	-1,8 %	-0,8 %	-2,5 %	-1,1 %	-1,6 %	0 %

(*) Po 25 letech se očekává další pokles výnosu. Jelikož je však obvyklá životnost olejové palmy přibližně 25 let, chybí údaje, které by potvrdily rozsah poklesu po 25 letech. Proto se na základě konzervativního přístupu předpokládá, že by výnosová křivka zůstala na úrovni 25 let.

5. Pro zahrnutí celosvětového trendu výnosů do dynamického výnosového základu použijte složenou roční míru růstu (CAGR) vypočtenou z údajů databáze FAOSTAT World+ (tabulka 5 níže) na každý bod dynamického výnosového základu, abyste získali dynamický výnosový základ upravený o složenou roční míru růstu.

Tabulka 5

Složená roční míra růstu palmy (20 let)

Roční zvýšení výkonnosti – palmy – situace bez opatření	1,37 %
--	---------------

Na základě údajů z databáze FAOSTAT World+ 2008–2017

Možnost 1b: Hospodářský subjekt poskytuje růstovou křivku

Tuto možnost lze použít ve výjimečných případech, pokud hospodářský subjekt je schopen prokázat, že možnost 1a není pro jeho konkrétní případ vhodná. Pokud má hospodářský subjekt v takovém případě očekávanou růstovou křivku stanovenou na základě dostupných údajů o palmových sazenicích (které se vztahují k jeho scénáři bez opatření), lze tuto křivku použít jako základ pro dynamický výnosový základ namísto standardní růstové křivky. Provedou se všechny kroky popsané v možnosti 1a, přičemž se standardní růstová křivka nahradí vlastní křivkou hospodářského subjektu. Hospodářský subjekt proto vypočítá roční procentní změnu.

Růstová křivka pro konkrétní pozemek se ještě koriguje zohledněním celosvětového vývoje výnosu pomocí složené roční míry růstu (CAGR) vypočítané z údajů o výnosu z databáze FAOSTAT World+ (tabulka 5).

Možnost 2: Přístup skupinové certifikace

V případě skupinové certifikace nebo v případě, že jako certifikační jednotka slouží první sběrné místo nebo výrobná, lze dynamický výnosový základ stanovit pomocí podobného „přímkového“ přístupu k dynamickému výnosovému základu, jaký se používá u jednoletých plodin. Tento přístup lze použít, pokud správce skupiny, první sběrné místo nebo výrobná žádají o certifikaci skupiny, která používá stejné opatření týkající se adicionality, a pokud plantáž nebo oblast zásobující výrobnou obsahuje směs stromů různého stáří, což znamená, že roční výnos zásobující výrobnou zůstává relativně konstantní.

Pro stanovení dynamického výnosového základu musí správce skupiny zaznamenat celkovou plochu plantáží (ha) zásobující výrobnou a celkový výnos (trsy čerstvých plodů), který odpovídá této ploše v každém z posledních tří let. Na základě toho se stanoví roční výnos z hektaru za každý z posledních tří let (v tunách/ha). Tyto datové body se pak zprůměrují a použijí jako výchozí bod pro dynamický výnosový základ. Výchozí bod se kombinuje s celosvětovým sklonem trendové přímky pro olejovou palmu z údajů databáze FAOSTAT World+ (tabulka 2) s cílem určit dynamický výnosový základ.

Cukrová třtina se při stanovení dynamického výnosového základu považuje za jednoletou plodinu.

3. Stanovení dynamického výnosového základu pro následné pěstování

Pokud se používají postupy pěstování více plodin, jako je následné pěstování, mají hospodářské subjekty tři možnosti výpočtu dodatečné biomasy:

1. Prokázání, že druhá plodina nesnižuje výnos hlavní plodiny.
2. Pokud druhá plodina výnos hlavní plodiny snižuje:
 - a. Určení dynamického výnosového základu pro systém, v němž je hlavní plodina každý rok stejná.
 - b. Určení kompenzačního faktoru pro systém, ve kterém je hlavní plodina každý rok jiná.

Možnost 1. Prokázání, že druhá plodina nesnižuje výnos hlavní plodiny

Pokud hospodářský subjekt prokáže, že zavedení druhé plodiny nesnižuje výnos hlavní plodiny, lze celý výnos druhé plodiny nárokovat jako dodatečnou biomasu.

To lze prokázat například porovnáním zjištěného výnosu hlavní plodiny před zavedením druhé plodiny (třetí historický průměr) a po jejím zavedení.

Možnost 2a. Určení dynamického výnosového základu pro systém, v němž je hlavní plodina každý rok stejná

Dynamický výnosový základ vychází ze situace bez opatření pro vymezený pozemek. Pokud je hlavní plodina každý rok stejná, určí se výchozí stav stejně jako u jednoletých plodin na základě alespoň tříletého průměrného historického výnosu hlavní plodiny na daném pozemku v kombinaci s celosvětovou trendovou přímkou pro hlavní plodinu.

Tento přístup lze použít také v případě, že střídání plodin probíhá podle jasně definovaného vzorce střídání, který lze vypočítat z historických údajů, což umožňuje jasně určit situaci bez opatření. V tomto případě může být nutné použít k určení průměrného historického výnosu hlavní plodiny údaje starší než tři roky.

Po zavedení následného pěstování se čistá dodatečná biomasa vypočítá jako rozdíl mezi celkovým ročním výnosem z vymezeného pozemku (tj. výnos hlavní plodiny plus výnos druhé plodiny) a dynamickým výnosovým základem hlavní plodiny.

Pokud jsou hlavní a druhá plodina různé suroviny, které produkují různou kombinaci složek plodiny (například olej, proteinovou moučku, škrob, vlákninu), musí výpočet při sčítání výnosů hlavní a druhé plodiny vycházet z vhodných měrných jednotek, aby bylo možné vypočítat jediné reprezentativní číslo pro čistou vyprodukovanou dodatečnou biomasu. Metodika musí umožnit účinnou kompenzaci ztráty biomasy hlavní plodiny. Výpočet lze například provést na základě prosté hmotnosti (v tunách) nebo na základě energetického obsahu (např. pokud se celá druhá plodina využívá pro energii, např. pro bioplyn). Výběr metodiky musí hospodářský subjekt zdůvodnit a auditor jej musí potvrdit.

Možnost 2b. Určení kompenzačního faktoru pro systém, ve kterém je hlavní plodina každý rok jiná

Pokud se hlavní plodina v rámci střídání plodin každý rok liší a neřídí se pravidelným vzorcem, musí hospodářský subjekt posoudit případnou ztrátu výnosu hlavní plodiny způsobenou druhou plodinou a zohlednit ji v objemu nárokové dodatečné biomasy.

Hospodářský subjekt musí porovnat zjištěný výnos hlavní plodiny po zavedení druhé plodiny s historickým výnosem stejné (hlavní) plodiny. Toto srovnání lze provést na základě zjištěných výnosů na sousedních polích (např. pokud stejný zemědělský podnik střídá stejné plodiny, ale na různých polích) nebo na základě odůvodněné odborné literatury, která popisuje dopad následného pěstování těchto plodin v daném regionu.

Dopad na výnos hlavní plodiny se převede na kompenzační faktor, který se pro účely výpočtu dodatečné biomasy odečte od objemu druhé plodiny. Stejně jako u možnosti 2a může být faktor založen na hmotnosti nebo energetickém obsahu a musí umožnit účinnou kompenzaci ztráty biomasy hlavní plodiny. Výběr metodiky musí hospodářský subjekt zdůvodnit a auditor jej musí potvrdit.

4. Výpočet objemu dodatečné biomasy

Po provedení opatření týkajícího se adicionality určí hospodářský subjekt objem biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, který lze nárokovat, porovnáním skutečného výnosu plodiny dosaženého na vymezeném pozemku s dynamickým výnosovým základem. Auditor musí při ročním auditu ověřit, zda je dosažený objem dodatečné biomasy v souladu s odhady v plánu řízení, a v případě více než 20 % rozdílů oproti odhadům v plánu řízení požádat o zdůvodnění.

Pokud se žádá o certifikaci pro opatření týkající se adicionality uplatněné v minulosti, lze výnos dodatečné biomasy vypočítat a zaznamenat do plánu řízení. To sice umožňuje přesně vypočítat skutečný objem biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, ale takovou biomasu lze nárokovat až po udělení certifikace pro nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy. Na biomasu dodanou v minulosti nelze uplatňovat zpětné nároky.

Pro výpočet objemu dodatečné biomasy musí hospodářský subjekt zaznamenat celý výnos plodiny z vymezeného pozemku za každý rok od počátku provádění opatření týkajícího se adicionality. Hospodářský subjekt musí prokázat souvislost mezi konkrétním vymezeným pozemkem a dosaženým výnosem plodiny (tuna/ha).

Pokud se sklizený objem měří (váží) pouze v prvním sběrném místě, kam se dovážejí produkty z více zemědělských podniků nebo pozemků, lze jako důkaz sklizeného objemu (výnosu) pro dotčené zemědělské podniky a pozemky použít dokumentaci z prvního sběrného místa.

Jako důkaz lze použít záznam o obchodní transakci mezi hospodářským subjektem a prvním sběrným místem, pokud lze prokázat vazbu na konkrétní vymezený pozemek. V tomto případě je první sběrné místo odpovědné za sběr a záznam údajů o výnosu plodiny. Zaznamenává výnosy biomasy shromážděné v zemědělském podniku (a v případě potřeby na určitý vymezený pozemek v zemědělském podniku) na základě šablony, kterou vydá nepovinný režim.

V případě skupinového auditu, kdy první sběrné místo plní funkci vedoucího skupiny, odpovídá za zaznamenání údajů o výnosu pro všechny vymezené pozemky.

Pro výpočet objemu dodatečné biomasy se údaje o výnosu plodin získané pro daný rok porovnají s dynamickým výnosovým základem. Výnos dodatečné biomasy se rovná rozdílu mezi zjištěným výnosem plodiny a výnosem předpokládaným podle dynamického výnosového základu pro stejný rok, vynásobenému plochou A (ha) daného vymezeného pozemku. Tento dodatečný objem lze pak nárokovat jako biomasu s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

$$\text{Dodatečná biomasa} = (Y_x - DYB_x) \times A$$

Kde:

Y_x = zjištěný výnos v roce x (v tunách/ha/rok)

DYB_x = dynamický výnosový základ v roce x (v tunách/ha/rok)

A = plocha vymezeného pozemku (ha)

D. Minimální obsah certifikátu pro nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy

Certifikáty pro nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy musí obsahovat všechny tyto informace:

- a) kontaktní údaje hlavního certifikovaného subjektu (název a adresa společnosti, údaje o určeném kontaktním místě);
- b) rozsah certifikace (druh opatření týkajícího se adicionality a použitý test adicionality, jakož i druh hospodářského subjektu (pokud se jedná o drobné zemědělce));
- c) souřadnice zeměpisné délky a šířky (u zemědělských podniků a plantáží certifikovaných jako jednotlivé subjekty);
- d) seznam míst, na která se vztahuje certifikace (název a adresa);
- e) celkový objem biomasy certifikované jako nízké riziko nepřímé změny ve využívání půdy;
- f) kontaktní údaje certifikačního orgánu (název a adresa) a logo;
- g) (jedinečné) číslo nebo kód certifikátu;
- h) místo a datum vydání;
- i) datum platnosti certifikátu od/do (a případně datum certifikace);
- j) razítko a/nebo podpis vydávající strany.

STANDARDNÍ HODNOTY EMISNÍCH FAKTORŮ

parametr:			Koeficient emisí skleníkových plynů					Vstup fosilní energie
jednotka:			g CO _{2eq} /g	g CO ₂ /kg	g CH ₄ /kg	g N ₂ O/kg	g CO _{2eq} /kg	MJ _{fossil} /kg
<i>Potenciál globálního oteplování</i>								
	CO ₂		1					
	CH ₄		28					
	N ₂ O		265					
<i>Zemědělské vstupy:</i>								
Dusíkové hnojivo (kg N)								
	Dusičnan amonný			2 671	6,9	2,1	3 469	
	Síran amonný			2 560	6,5	0,0	2 724	
	Směs síranu amonného a dusičnanu amonného			2 561	8,9	1,3	3 162	
	Amoniak (čpavek) bezvodý			2 662	6,8	0,0	2 832	
	Dusičnan amonno-vápenatý			2 863	7,3	2,1	3 670	
	Dusičnan vápenatý			2 653	7,0	5,1	4 348	
	Močovina			1 703	9,3	0,0	1 935	
	Roztok močoviny a dusičnanu amonného			2 182	7,5	1,1	2 693	
Hnojivo P ₂ O ₅ (kg P ₂ O ₅)								
	Trojité superfosfát			517	0,9	0,0	544	
	Fosforit 21 % P ₂ O ₅ 23 % SO ₃			95	0,0	0,0	95	
	Monoammonium fosfát 11 % N 52 % P ₂ O ₅			967	2,5	0,0	1 029	
	Hydrogenfosforečnan amonný 18 % N 46 % P ₂ O ₅			1 459	3,7	0,0	1 552	

	parametr:		Koeficient emisí skleníkových plynů				Vstup fosilní energie
	jednotka:	g CO _{2eq} /g	g CO ₂ /kg	g CH ₄ /kg	g N ₂ O/kg	g CO _{2eq} /kg	MJ _{fossil} /kg
Hnojivo K ₂ O (kg K ₂ O)							
	Muriat z potaše 60 % K ₂ O		409	0,17	0,0	413	
Jiná hnojiva							
	NPK 15-15-15		4 261	10,0	1,7	5 013	
	MgO (kg MgO)		769	0,0	0,0	769	
	Sodíková (Na) hnojiva (kg Na)		1 620	0,0	0,0	1 620	
	Osivo – ječmen		189,5	0,08	0,4001	310,6	3,23
	Osivo – eukalyptové řízky		0,0	0,00	0,0000	0,0	
	Osivo – kukuřice		189,5	0,08	0,4001	310,6	3,23
	Osivo – topolové řízky		0,0	0,00	0,0000	0,0	
	Osivo – řepka		451,0	0,27	1,0024	756,5	8,33
	Osivo – žito		191,0	0,08	0,4001	312,1	3,23
	Osivo – sójové boby		0,0	0,00	0,0000	0,0	
	Osivo – cukrová řepa		2 363,0	1,37	4,2096	3 651,7	38,44
	Osivo – cukrová třtina		4,97	0,00	0,0000	5,0	0,06
	Osivo – slunečnice		451,0	0,27	1,0024	756,5	8,33
	Osivo – tritikale		180,0	0,04	0,4000	300,2	3,00
	Osivo – pšenice		163,7	0,04	0,4000	283,9	2,76

	parametr:		Koeficient emisí skleníkových plynů				Vstup fosilní energie
	jednotka:	g CO _{2eq} /g	g CO ₂ /kg	g CH ₄ /kg	g N ₂ O/kg	g CO _{2eq} /kg	MJ _{fossil} /kg
<i>Zbytky (surovina nebo vstup):</i>							
	Digestát z bioplynu		0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00
	Kompost z drcených větví palmy olejné (palmový olej)		0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00
	Koláč z filtračního bahna		0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00

	parametr:	Koeficient emisí skleníkových plynů				Vstup fosilní energie		Hustota	Spodní výhřevnost MJ/kg
	jednotka:	g CO ₂ /MJ	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ	MJ _{fossil} /kg	MJ _{fossil} /MJ	kg/m ³	(v sušině)
<i>Paliva – plyny</i>									
	Zemní plyn (směs EU)	66,00	0,0000	–	66,00		1,2000		49,2
	LPG	66,30	0,0000	0,0000	66,31		1,2000		46,0
	Metan								50,0
<i>Paliva – kapaliny (také vstupy pro konverzi)</i>									
	Motorová nafta	95,1	–	–	95,10		1,2300	832	43,1
	Benzin	93,3	–	–	93,30		1,2000	745	43,2
	Těžký topný olej	94,2	–	–	94,20		1,1600	970	40,5
	Etanol							794	26,81
	Metanol	97,08	0,0001	0,0000	97,09		1,7639	793	19,95
	DME							670	28,4
	FAME							890	37,2
	HVO								44,0
	PVO							920	37,0

	parametr:	Koeficient emisí skleníkových plynů				Vstup fosilní energie		Hustota	Spodní výhřevnost MJ/kg
	jednotka:	g CO ₂ /MJ	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ	MJ _{fossil} /kg	MJ _{fossil} /MJ	kg/m ³	(v sušině)
	Syntetická nafta (BtL)							780	44,0
	Palmový olej							920	37,0
	Řepkový olej							920	37,0
	Sójový olej							920	37,0
	Slunečnicový olej							920	37,0

	parametr:	Koeficient emisí skleníkových plynů				Vstup fosilní energie	Hustota	Spodní výhřevnost MJ/kg
	jednotka:	g CO ₂ /MJ	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ	MJ _{fossil} /MJ	kg/m ³	(v sušině)
<i>Paliva – pevné látky (také vstupy pro konverzi)</i>								
	Černé uhlí	102,62	0,3854	0,0003	112,32	1,0909		26,5
	Lignit	116,68	0,0014	0,0001	116,73	1,0149		9,2
	Dřevěné štěpky						155	19,0
	Dřevěné pelety					0,0080	650	19,0

	parametr:	Hustota	Spodní výhřevnost MJ/kg
	jednotka:	kg/m ³	(v sušině)
<i>Paliva/suroviny/vedlejší produkty/zbytky/odpady</i>			
	Balíky zemědělských zbytků		18,0
	Živočišný tuk (lůj)		38,8
	Bagasa		17,0
	Výstupní výroba na bagasu (v suchém stavu)	120	17,0

	parametr:	Hustota	Spodní výhřevnost MJ/kg
	jednotka:	kg/m ³	(v sušině)
<i>Paliva/suroviny/vedlejší produkty/zbytky/odpady</i>			
	Balíky bagasy (v suchém stavu)	165	17,0
	Pelety z bagasy (v suchém stavu)	650	17,0
	Ječmen		17,0
	Biobenzin		44,0
	Biologický odpad		20,7
	DDGS (ječmen)		17,8
	DDGS (kukuřice)		19,2
	DDGS (žito)		17,8
	DDGS (tritikale)		18,0
	DDGS (pšenice)		18,1
	Eukalyptus (výmladkové plantáže)		19,0
	Mastné kyseliny		37,0
	FFB (trsy plodů palmy olejné)		24,0
	Lesnické zbytky		19,0
	Glycerol		16,0
	Zbytky z průmyslu (dřevo)		19,0
	Hněj		12,0
	Kukuřice (pouze zrno)		17,3
	Kukuřice celá plodina		16,9
	Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka)	570	18,5
	Olej z palmových jader		37,0

	parametr:	Hustota	Spodní výhřevnost MJ/kg
	jednotka:	kg/m ³	(v sušině)
<i>Paliva/suroviny/vedlejší produkty/zbytky/odpady</i>			
	Topol (výmladkové plantáže)		19,0
	Řepka olejná		27,0
	Řepkové pokrutiny		18,4
	Žito		17,1
	Piliny		19,0
	Sójové boby		23,0
	Sójové pokrutiny		19,1
	Kmenovina (borovice)		19,0
	Sláma		17,2
	Balíky slámy	125	17,2
	Nasekaná sláma	50	17,2
	Slámové pelety	600	17,2
	Cukrová řepa		16,3
	Cukrovkové řízky		16,1
	Cukrová třtina		19,6
	Slunečnicová semínka		27,2
	Slunečnicové pokrutiny		18,2
	Tritikale		16,9
	Vináza		14,0
	Použitý kuchyňský olej		37,0
	Pšenice		17,0
	Pšeničná sláma		17,2

parametr:		Koeficient emisí skleníkových plynů							Vstup fosilní energie		Spodní výhřevnost MJ/kg	
jednotka:		g CO ₂ /kg	g CH ₄ /kg	(při 0 % vody)	g CO _{2eq} /kg	g CO ₂ /MJ	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ	MJ _{fossil} /kg	MJ _{fossil} /MJ	(v sušině)
Vstupy pro konverzi												
	Amoniak	2 350,6	0,00	0,0022	2 351,3					42,50		
	Síran amonný ((NH ₄) ₂ SO ₄)	420,9	1,29	0,0002	453,2					7,56		
	Přípravek proti pěnění (předpokládá se, že jde o propylenglykol)	3 119,5	4,96	0,105	3 274,8					34,97		
	Alfa-amyláza	1 000,0	0,00	0,0000	1 000,0					15,00		
	Glukoamyláza	7 500,0	0,00	0,0000	7 500,0					97,00		
	Chlorid vápenatý (CaCl ₂)	38,6	0,002	0,001	38,8					0,50		
	Cyklohexan	723,0	0,00	0,0000	723,0					9,90		
	Fosforečnan diamonný	653,2	0,81	0,004	674,4					10,23		
	Valchařská hlinka	197,0	0,04	0,0063	199,8					2,54		
	n-hexan					80,08	0,0146	0,0003	80,53		0,3204	45,1
	Kyselina chlorovodíková (HCl)	977,1	2,91	0,0376	1 061,1					14,84		
	Maziva	947,0	0,00	0,0000	947,0					53,28		
	Síran hořečnatý (MgSO ₄)	191,4	0,04	– 0,002	191,8					– 3,24		
	Fosforečnan draselný (KH ₂ PO ₄)	238,7	0,91	0,012	264,9					4,43		
	Dusík	52,6	0,12	0,0024	56,4					1,08		
	Kyselina fosforečná (H ₃ PO ₄)	2 808,9	11,36	0,1067	3 124,7					28,61		
	Hydroxid draselný (KOH)	403,0	0,40	0,0208	419,1					11,47		
	Čistý CaO pro procesy	1 188,5	0,10	0,0080	1 193,2					7,87		
	Uhličitan sodný (Na ₂ CO ₃)	1 133,5	4,39	0,0060	1 245,1					14,92		
	Chlorid sodný (NaCl)	12,7	0,02	0,001	13,3					0,23		

parametr:		Koeficient emisí skleníkových plynů								Vstup fosilní energie		Spodní výhřevnost MJ/kg
jednotka:		g CO ₂ /kg	g CH ₄ /kg	(při 0 % vody)	g CO _{2eq} /kg	g CO ₂ /MJ	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ	MJ _{fossil} /kg	MJ _{fossil} /MJ	(v sušině)
Vstupy pro konverzi												
	Hydroxid sodný (NaOH)	485,5	1,45	0,0271	529,7					10,16		
	Methoxid sodný (Na(CH ₃ O))	2 207,7	7,56	0,0965	2 425,5					45,64		
	SO ₂	52,0	0,03	0,001	53,3					0,78		
	Kyselina sírová (H ₂ SO ₄)	210,2	0,24	0,0046	217,5					4,02		
	Močovina	1 790,9	1,92	0,027	1 846,6					31,71		

parametr:		Palivová účinnost	Emise výfukových plynů z dopravy	
jednotka:		MJ/t.km	g CH ₄ /t.km	g N ₂ O/t.km
Efektivita dopravy – nákladní automobily				
	Nákladní automobil (40 tun) pro suchý produkt (motorová nafta)	0,81	0,003	0,0015
	Nákladní automobil (40 tun) pro štěpky (a podobně velké suché produkty) (motorová nafta)	0,84	0,004	0,0016
	Nákladní automobil (40 tun) pro kapaliny a pelety (motorová nafta)	0,87	0,004	0,0016
	Nákladní automobil (40 tun) na statkové hnojivo (motorová nafta)	0,88	0,004	0,0016
	Nákladní automobil (40 tun) na bioodpad (motorová nafta)	0,84	0,004	0,0016
	Nákladní automobil (40 tun) pro přepravu cukrové třtiny	1,37	0,001	0,0039
	Nákladní automobil (12 tun) pro přepravu trsů plodů palmy olejné (motorová nafta)	2,24	0,002	0,0015
	Sklápěcí vůz MB2213 pro přepravu filtračního bahna	3,60	0,000	0,0000
	Cisternový vůz MB2318 pro přepravu vinázy	2,16	0,000	0,0000
	Cisterna MB2318 pro přepravu třtinového osiva	2,61	0,000	0,0000
	Cisterna s vodními děly pro přepravu vinázy	0,94		
Efektivita dopravy – lodě				

		parametr:	Palivová účinnost	Emise výfukových plynů z dopravy	
		jednotka:	MJ/t.km	g CH ₄ /t.km	g N ₂ O/t.km
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Handymax“ (topný olej) – obilí		0,10		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Handysize“ (topný olej) – dřevní štěpka o objemové hmotnosti 221 kg/m ³		0,26		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Supramax“ (topný olej) – dřevní štěpka o objemové hmotnosti 221 kg/m ³		0,16		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Handysize“ (topný olej) – pelety o objemové hmotnosti 650 kg/m ³		0,10		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Supramax“ (topný olej) – pelety o objemové hmotnosti 650 kg/m ³		0,07		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Handysize“ (topný olej) – zemědělské zbytky s nízkou objemovou hmotností (125 kg/m ³)		0,43		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Supramax“ (topný olej) – zemědělské zbytky s nízkou objemovou hmotností (125 kg/m ³)		0,27		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Handysize“ (topný olej) – zemědělské zbytky s vysokou objemovou hmotností (300 kg/m ³)		0,20		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Supramax“ (topný olej) – zemědělské zbytky s vysokou objemovou hmotností (300 kg/m ³)		0,13		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Handysize“ (topný olej) – PKM		0,13		
	Loď pro přepravu volně loženého nákladu „Supramax“ (topný olej) – PKM		0,07		
	Tanker na chemické látky/produkty, 12,617 kt (topný olej)		0,12		
	Tanker na chemické látky/produkty, 15 kt (topný olej) pro přepravu etanolu		0,17		
	Tanker na chemické látky/produkty, 15 kt (topný olej) pro přepravu FAME a HVO		0,16		
	Tanker na chemické látky/produkty, 22,56 kt (topný olej)		0,10		
	Vnitrozemská loď na přepravu volně loženého nákladu, 8,8 kt (motorová nafta)		0,32	0,093	0,0004
	Vnitrozemská loď pro přepravu ropy, 1,2 kt (motorová nafta)		0,50	0,030	
Efektivita dopravy – potrubí a železnice					
	Místní (10 km) potrubí		0,00	0,000	0,0000
	Nákladní vlak USA (motorová nafta)		0,25	0,005	0,0010
	Železnice (elektrická, vn)		0,21		

Uhlíková náročnost elektřiny vyrobené a spotřebované v EU v roce 2019 [g CO_{2eq}/kWh]

S emisemi z výroby, bez emisí ze stavby

	Uhlíková náročnost čisté výroby elektřiny	Uhlíková náročnost použité elektřiny vvn	Uhlíková náročnost použité elektřiny vn	Uhlíková náročnost použité elektřiny nn
Rakousko	153	238	240	245
Belgie	204	214	215	219
Bulharsko	493	504	510	532
Kypr	757	768	772	787
Česko	518	526	531	549
Německo	389	386	388	398
Dánsko	100	135	136	139
Estonsko	654	468	471	485
Řecko	577	585	590	610
Španělsko	245	248	251	263
Finsko	105	127	128	130
Francie	74	81	82	86
Chorvatsko	208	329	333	349
Maďarsko	277	307	310	322
Irsko	349	357	360	374
Itálie	352	331	333	343
Lotyšsko	203	312	315	325
Litva	79	291	294	305
Lucembursko	93	311	312	316
Malta	455	437	441	454
Nizozemsko	430	415	417	426
Polsko	742	715	720	741
Portugalsko	268	282	285	299

Rumunsko	388	421	427	454
Slovensko	168	316	319	329
Slovinsko	269	281	283	291
Švédsko	20	25	25	26
EU27	288	295	298	308
Island	7	7	7	7
Norsko	12	20	20	21
Švýcarsko	32	107	108	112
Spojené království	271	277	280	292
Albánie	0	302	308	332
Bosna a Hercegovina	799	766	776	818
Kosovo	1 099	1 067	1 097	1 224
Moldavsko	246	446	453	476
Černá Hora	472	588	599	646
Severní Makedonie	794	760	774	831
Srbsko	807	819	833	892
Turecko	487	508	516	546
Bělorusko	449	458	462	479
Rusko	459	474	479	496
Ukrajina	407	419	423	439

	parametr:	Koeficient emisí skleníkových plynů		
	jednotka:	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ
Emise z provozu strojů včetně štěpkování (na MJ motorové nafty)				
	Emise CH ₄ a N ₂ O z používání motorové nafty (doprava)	0,0008	0,0032	0,97
	Emise CH ₄ a N ₂ O z používání motorové nafty (lesnictví)	0,0008	0,0032	0,97
	Emise CH ₄ a N ₂ O z používání motorové nafty (zemědělství)	0,0013	0,0032	0,97

	parametr:	Koeficient emisí skleníkových plynů		
	jednotka:	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ
Emise z kotle nebo kogenerace (na MJ suroviny)				
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotlů na zemědělské zbytky	0,0017	0,0007	0,24
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na zemědělské zbytky	0,0017	0,0007	0,24
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle na bagasu	0,0025	0,0012	0,43
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na bagasu	0,0025	0,0012	0,43
	Emise CH ₄ a N ₂ O z plynového motoru kogenerační jednotky na bioplyn	0,3400	0,0014	8,92
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle na bioplyn	0,0025	0,0010	0,36
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na černé uhlí	0,0018	0,0050	1,53
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na hnědé uhlí	0,0007	0,0028	0,86
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle na zemní plyn	0,0025	0,0010	0,36
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na zemní plyn	0,0042	0,0008	0,36
	Emise CH ₄ a N ₂ O z plynového motoru na zemní plyn	0,0030	0,0001	0,10
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle na palmové skořápky a vlákna	0,0030	0,0040	1,27
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na palmové skořápky a vlákna	0,0030	0,0040	1,27
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle PKM	0,0017	0,0007	0,24
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky PKM	0,0017	0,0007	0,24
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle na piliny	0,0049	0,0010	0,41
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotlů na slámové pelety	0,0017	0,0007	0,24
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na slámové pelety	0,0017	0,0007	0,24
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle na dřevěnou štěpku	0,0049	0,0010	0,41
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na dřevěnou štěpku	0,0049	0,0010	0,41
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotlů na dřevěné pelety	0,0030	0,0006	0,25
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kogenerační jednotky na dřevěné pelety	0,0030	0,0006	0,25

	parametr:	Koeficient emisí skleníkových plynů		
	jednotka:	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ
	Emise CH ₄ a N ₂ O z kotle na kapalná paliva	0,0009	0,0004	0,14
	Emise CH ₄ a N ₂ O ze spalování dřevěných pelet (uhelná elektrárna s fluidním spalováním)	0,0010	0,0610	18,20
	Emise CH ₄ a N ₂ O ze spalování dřevěných pelet (elektrárna spalující uhlerný prach)	0,0009	0,0014	0,44
<i>Emise ze skladování digestátu (na MJ bioplynu)</i>				
	Emise CH ₄ a N ₂ O z otevřeného skladování digestátu z bioodpadu	0,4930	0,0319	21,82
	Emise CH ₄ a N ₂ O z otevřeného skladování digestátu z kukuřice	0,4422	0,0082	13,51
	Emise CH ₄ a N ₂ O z otevřeného skladování digestátu ze statkových hnojiv	1,9917	0,0663	69,56

		Koeficient emisí skleníkových plynů							
		g CO ₂ /kg	g CH ₄ /kg	g N ₂ O/kg	g CO _{2eq} /kg	g CO ₂ /MJ	g CH ₄ /MJ	g N ₂ O/MJ	g CO _{2eq} /MJ
<i>Metanové kredity ze statkových hnojiv (na MJ bioplynu)</i>									
	Kredity na emise CH ₄ a N ₂ O pro statková hnojiva						1,4700	0,0279	45,05
	Žádné emise	0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00	0,0000	0,0000	0,00

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/997

ze dne 7. dubna 2022

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na desátém zasedání konference smluvních stran Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách, pokud jde o návrh změny přílohy A uvedené úmluvy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Stockholmská úmluva o perzistentních organických znečišťujících látkách (dále jen „úmluva“) vstoupila v platnost dne 17. května 2004 a byla uzavřena jménem Unie rozhodnutím Rady 2006/507/ES ⁽¹⁾.
- (2) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ⁽²⁾ byla Stockholmská úmluva provedena v Unii.
- (3) Podle článku 8 úmluvy může konference smluvních stran úmluvy zařadit chemické látky do příloh A, B nebo C úmluvy a stanovit kontrolní opatření týkající se těchto chemických látek.
- (4) Očekává se, že na desátém zasedání konference smluvních stran úmluvy bude přijato rozhodnutí o zařazení dalších chemických látek do přílohy A úmluvy.
- (5) Za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí před dalšími úniky perfluorhexansulfonové kyseliny (PFHxS), jejích solí a sloučenin příbuzných PFHxS je nezbytné omezit nebo ukončit výrobu a používání těchto chemických látek na celosvětové úrovni a podpořit jejich zařazení do relevantních příloh úmluvy.
- (6) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie na desáté konferenci smluvních stran, pokud jde o změny přílohy A úmluvy, neboť tyto změny budou pro Unii závazné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být zaujat jménem Unie na desátém zasedání konference smluvních stran Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách, je podpořit zařazení perfluorhexansulfonové kyseliny (PFHxS), jejích solí a sloučenin příbuzných PFHxS do přílohy A úmluvy bez zvláštních výjimek, přičemž se náležitě zohlední příslušné doporučení Výboru pro hodnocení perzistentních organických znečišťujících látek.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2006/507/ES ze dne 14. října 2004 o uzavření Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 209, 31.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 45).

Článek 2

Zástupci Unie v konzultaci s členskými státy se s ohledem na vývoj jednání během desáté konference smluvních stran úmluvy mohou během koordinačních schůzek na místě dohodnout na drobných úpravách postoje uvedeného v článku 1 bez dalšího rozhodnutí Rady.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 7. dubna 2022.

Za Radu
předseda
J. DENORMANDIE

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/998

ze dne 17. června 2022

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru EPA zřízeném na základě Prozatímní dohody o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, pokud jde o přijetí jednacího řádu pro řešení sporů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie a její členské státy podepsaly Prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“) v Bruselu dne 28. července 2016. Dohoda se mezi Unií a Ghanou prozatímně provádí ode dne 15. prosince 2016.
- (2) Podle čl. 73 odst. 3 dohody odpovídá Výbor EPA za správu všech oblastí, jichž se týká dohoda, a za realizaci všech úkolů uvedených v dohodě.
- (3) Podle čl. 59 odst. 1 dohody se postupy řešení sporů řídí jednacím řádem, který má přijmout Výbor EPA do tří měsíců po svém zřízení.
- (4) Kodex chování uvedený v čl. 64 odst. 2 dohody stanoví hlavní zásady, práva a povinnosti, které mají rozhodci dodržovat. Je vhodné, aby se kodex chování vztahující se na rozhodce vztahoval obdobně na mediátory.
- (5) Výbor EPA má přijmout rozhodnutí týkající se přijetí jednacího řádu pro řešení sporů ve druhé polovině roku 2022.
- (6) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Výboru EPA, pokud jde o přijetí jednacího řádu pro řešení sporů, neboť připravované rozhodnutí Výboru EPA stanoví právně závazná pravidla pro řešení sporů, která se budou vztahovat na Unii.
- (7) Postoj Unie ve Výboru EPA by proto měl vycházet z připojeného návrhu rozhodnutí Výboru EPA,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Výboru EPA zřízeném na základě Prozatímní dohody o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, pokud jde o přijetí jednacího řádu pro řešení sporů, vychází z návrhu rozhodnutí Výboru EPA připojeného k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 21.10.2016, s. 3.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 17. června 2022.

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

NÁVRH**ROZHODNUTÍ Výboru dohody o hospodářském partnerství zřízeného Prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé č. .../2022****ze dne ...****o přijetí jednacího řádu pro řešení sporů**

VÝBOR DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ,

s ohledem na Prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“), podepsanou v Bruselu dne 28. července 2016, a zejména na článek 59 této dohody,

vzhledem k tomu, že čl. 59 odst. 1 dohody stanoví, že postupy pro řešení sporů se řídí jednacím řádem, který má přijmout Výbor dohody o hospodářském partnerství (dále jen „Výbor EPA“) do tří měsíců po svém zřízení, přičemž podle čl. 64 odst. 2 dohody má být k jednacímu řádu připojen kodex chování,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přijímá se jednací řád pro řešení sporů uvedený v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 287, 21.10.2016, s. 3.

PŘÍLOHA

JEDNACÍ ŘÁD PRO ŘEŠENÍ SPORŮ**A. DEFINICE**

1. V kapitole 3 (Postupy pro řešení sporů) dohody a podle tohoto jednacího řádu se použijí tyto definice:
 - a) „administrativními pracovníky“, pokud jde o rozhodce, se rozumí osoby pod vedením a kontrolou rozhodce, s výjimkou asistentů;
 - b) „poradcem“ se rozumí osoba, kterou si strana najala, aby jí radila nebo pomáhala v souvislosti s rozhodčím řízením;
 - c) „asistentem“ se rozumí osoba, která za podmínek jmenování a pod vedením a kontrolou rozhodce vykonává asistenční práci, poskytuje pomoc nebo provádí rešerše pro rozhodce;
 - d) „žalující stranou“ se rozumí kterákoli strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 49 (Zahájení rozhodčího řízení) dohody;
 - e) „dnem“ se rozumí kalendářní den;
 - f) „rozhodčím tribunálem“ se rozumí tribunál ustavený podle článku 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) dohody;
 - g) „rozhodcem“ se rozumí člen rozhodčího tribunálu;
 - h) „žalovanou stranou“ se rozumí strana, která údajně porušila zahrnutá ustanovení;
 - i) „zástupcem strany“ se rozumí zaměstnanec nebo jiná osoba jmenovaná ústředním veřejným orgánem, agenturou nebo libovolným jiným veřejným subjektem strany, která stranu zastupuje ve sporu podle dohody.

B. OZNÁMENÍ:

2. Jakákoliv žádost, oznámení, písemné podání nebo jiný dokument:
 - a) rozhodčího tribunálu musí být současně zaslán oběma stranám;
 - b) strany, určený rozhodčímu tribunálu, se současně zašle v kopii druhé straně a
 - c) strany, určený druhé straně, se případně současně zašle v kopii rozhodčímu tribunálu.
3. Jakékoli oznámení uvedené v bodě 2 se zašle e-mailem nebo případně jinými telekomunikačními prostředky, které umožňují prokázat jeho zaslání. Není-li prokázáno jinak, takové oznámení se považuje za doručené v den odeslání.
4. Veškerá oznámení se zasílají Generálnímu ředitelství pro obchod Evropské komise a generálnímu řediteli Ministerstva obchodu a průmyslu Ghany.
5. Drobné chyby – překlepy v žádostech, oznámeních, písemných podáních nebo jiných dokumentech vztahujících se k řízení rozhodčího tribunálu – mohou být opraveny doručením nového dokumentu s jasně vyznačenými změnami.
6. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Evropské unie nebo vlády Ghany, končí lhůta pro doručení dokumentu v první následující pracovní den.

C. JMENOVÁNÍ ČLENŮ ROZHODČÍHO TRIBUNÁLU

7. Pokud je člen rozhodčího tribunálu vybrán losem podle čl. 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) odst. 3 dohody, spolupředseda Výboru EPA žalující strany neprodleně informuje spolupředsedu žalované strany o datu, čase a místě losování. Spolupředseda Výboru EPA ze žalující strany nebo jeho zástupce je požádán o provedení losování a provede je, jak je stanoveno v čl. 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) odst. 3 a 4 dohody. Výběrem rozhodce losem může spolupředseda Výboru EPA ze žalující strany pověřit jinou osobu.
8. Spolupředseda Výboru EPA ze žalující strany vybere losem rozhodce nebo předsedu do pěti dnů od uplynutí lhůty uvedené v čl. 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) odst. 2, pokud některý z dílčích seznamů uvedených v čl. 64 (Seznam rozhodců) odst. 1:
- a) není sestaven, z osob, které byly formálně navrženy jednou nebo oběma stranami pro sestavení tohoto konkrétního dílčího seznamu, nebo
 - b) již neobsahuje alespoň pět osob, z řad osob, které zůstávají na tomto konkrétním dílčím seznamu.
- Výběrem rozhodce losem může spolupředseda Výboru EPA ze žalující strany pověřit jinou osobu.
9. Spolupředseda Výboru EPA ze žalované strany písemně informuje každou osobu, jež byla do funkce rozhodce vybrána, o jejím jmenování. Každá osoba oběma stranám do pěti dnů následujících po dni, kdy byla o svém jmenování informována, potvrdí, že je schopna funkci rozhodce vykonávat. Pro účely stanovení dne ustavení tribunálu podle čl. 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) odst. 5 dohody se za den, kdy jsou vybráni rozhodci, považuje den, kdy poslední ze tří vybraných rozhodců oznámil přijetí jmenování.

D. MANDÁT

10. Pokud se strany nedohodnou jinak do pěti dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu, je rozhodčí tribunál zmocněn:
- „s ohledem na příslušná ustanovení dohody uvedená stranami přezkoumat záležitosti uvedené v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu, učinit zjištění o souladu sporného opatření s ustanoveními dohody uvedenými v článku 46 (Oblast působnosti) a předložit zprávu v souladu s články 51 (Průběžná zpráva tribunálu) a 52 (Rozhodnutí rozhodčího tribunálu).“*
11. Pokud se strany dohodnou na jiném mandátu, oznámí rozhodčímu tribunálu dohodnutý mandát ve lhůtě uvedené v bodě 10.

E. FUNKCE ROZHODČÍHO TRIBUNÁLU

12. Rozhodčí tribunál:
- a) objektivně posoudí předloženou záležitost včetně objektivního posouzení skutkových okolností daného případu a toho, zda jsou zahrnutá ustanovení použitelná a zda jsou slučitelná;
 - b) ve svých rozhodnutích a zprávách uvede zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní odůvodnění všech zjištění a závěrů a
 - c) měl by pravidelně vést se stranami konzultace a poskytovat jim vhodné příležitosti, aby mohly dosáhnout vzájemně přijatelného řešení.
13. Rozhodčí tribunál vezme také v úvahu příslušné výklady uvedené ve zprávách panelů Světové obchodní organizace (WTO) a Odvolacího orgánu přijatých Orgánem pro řešení sporů WTO.

F. ORGANIZAČNÍ SCHŮZE

14. Nedohodnou-li se smluvní strany jinak, svolají schůzi s rozhodčím tribunálem do sedmi dnů od jeho zřízení, aby rozhodly o otázkách, které smluvní strany nebo rozhodčí tribunál považují na vhodné, včetně:
- a) odměn a výdajů, které mají být vyplaceny rozhodcům, není-li to dohodnuto dříve. Odměna musí být v souladu s normami WTO;
 - b) odměn, které mají být vyplaceny asistentům, není-li to dohodnuto dříve. Celková výše odměny asistenta nebo asistentů každého rozhodce nepřesáhne 50 % odměny tohoto rozhodce;
 - c) harmonogramu řízení a
 - d) *ad hoc* postupů na ochranu důvěrných informací.
15. Rozhodci a zástupci stran se tohoto jednání mohou zúčastnit prostřednictvím telefonu nebo videokonference.

G. PÍSEMNÁ PODÁNÍ

16. Žalující strana předloží své písemné podání do 20 dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu. Žalovaná strana předloží své písemné podání do 20 dnů ode dne doručení písemného podání žalující strany.

H. FUNGOVÁNÍ ROZHODČÍHO TRIBUNÁLU

17. Předseda rozhodčího tribunálu předsedá všem jeho jednáním. Rozhodčí tribunál může předsedu zmocnit k provádění správních a procesních rozhodnutí.
18. Pokud není v kapitole 3 (Postupy pro řešení sporů) dohody ani v tomto jednacím řádu stanoveno jinak, rozhodčí soud může provádět své činnosti libovolnými prostředky, jako například telefonem, faxem nebo spojením prostřednictvím počítače.
19. Porad rozhodčího tribunálu se smí účastnit pouze rozhodci, rozhodčí tribunál však může povolit svým asistentům, aby byli na těchto poradách přítomni.
20. Návrhy rozhodnutí a zpráv může vypracovávat pouze rozhodčí tribunál, který tuto svou pravomoc nesmí delegovat.
21. Pokud vyvstane procesní problém, který neřeší kapitola 3 (Postupy pro řešení sporů) dohody, může rozhodčí tribunál po konzultaci stran přijmout odpovídající postup, který je s těmito ustanoveními v souladu.
22. Pokud se rozhodčí soud domnívá, že je nezbytné změnit jakoukoli lhůtu týkající se řízení, kromě lhůt stanovených v kapitole 3 (Postupy pro řešení sporů) dohody, nebo učinit jakoukoli jinou procesní nebo správní úpravu, nejprve konzultuje se stranami a poté je písemně informuje o důvodech změny nebo úpravy a o lhůtách nebo nutných úpravách.

I. NAHRAZENÍ

23. Pokud se některá ze stran domnívá, že rozhodce nesplňuje požadavky Kodexu chování pro rozhodce a prostředníky (příloha tohoto jednacího řádu), a měl by být proto nahrazen, dotčená strana to oznámí druhé straně do patnácti dnů ode dne, kdy získala dostatečné důkazy o údajném porušení požadavků stanovených v uvedeném Kodexu chování rozhodcem.

24. Strany se konzultují do patnácti dnů od oznámení uvedeného v bodě 23. Informují rozhodce o jeho údajném neplnění povinností a mohou jej požádat, aby přijal opatření k nápravě selhání. Vzájemnou dohodou mohou strany rovněž rozhodce odvolat a vybrat nového postupem stanoveným v článku 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) dohody.

25. Pokud se strany neshodnou na tom, že je nutné rozhodce, jiného než je předseda rozhodčího tribunálu, nahradit, může kterákoli strana požádat, aby byla záležitost postoupena předsedovi rozhodčího tribunálu, jehož rozhodnutí je konečné.

Pokud předseda rozhodčího tribunálu shledá, že rozhodce neplní požadavky stanovené v Kodexu chování pro rozhodce a prostředníky, je vybrán nový rozhodce postupem stanoveným v článku 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) dohody.

26. Pokud se strany nedohodnou na nutnosti nahradit předsedu, může kterákoli strana požádat, aby byla záležitost postoupena jedné ze zbývajících osob, které jsou uvedeny na seznamu osob a jež mohou zastávat funkci předsedy podle článku 64 (Seznam rozhodců) dohody. Jeho jméno vylosuje spolupředseda Výboru EPA dožadující strany nebo zástupce předsedy. Rozhodnutí vybrané osoby o potřebě nahradit předsedu je konečné.

Pokud tato osoba shledá, že předseda neplní požadavky stanovené v Kodexu chování pro rozhodce a prostředníky, je vybrán nový předseda postupem stanoveným v článku 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) dohody.

27. Lhůta pro vydání zprávy nebo rozhodnutí se prodlouží o dobu nezbytnou pro jmenování nového rozhodce.

J. POZASTAVENÍ A UKONČENÍ ČINNOSTI

28. Na společnou žádost smluvních stran rozhodčí tribunál kdykoli pozastaví svou činnost na dobu, na které se smluvní strany dohodnou a která nepřesáhne dvanáct po sobě následujících měsíců. Rozhodčí tribunál obnoví svou činnost před koncem doby pozastavení na písemnou žádost obou stran nebo na konci doby pozastavení na písemnou žádost kterékoli ze stran. Žadající strana zašle druhé straně odpovídajícím způsobem oznámení. Pokud po uplynutí doby přerušení žádná smluvní strana nepožádá o obnovení činnosti rozhodčího tribunálu, pravomoc rozhodčího tribunálu zanikne a postup řešení sporu se ukončí. V případě pozastavení činnosti rozhodčího tribunálu se příslušné lhůty podle tohoto oddílu prodlouží o stejnou dobu, na kterou byla činnost rozhodčího tribunálu pozastavena.

K. SLYŠENÍ

29. Na základě harmonogramu určeného podle bodu 14 a po konzultacích se stranami a dalšími rozhodci oznámí předseda rozhodčího tribunálu stranám datum, čas a místo konání slyšení. Tyto informace strana, na jejímž území se slyšení koná, zveřejní, nejedná-li se o neveřejné slyšení.

30. Nedohodnou-li se strany jinak, koná se slyšení v Bruselu, je-li žalující stranou Ghana, a v Akkře, je-li žalující stranou Evropská unie. Žalovaná strana nese náklady na logistické zabezpečení slyšení.

31. Pokud s tím strany souhlasí, může rozhodčí tribunál svolat dodatečná slyšení.

32. Všichni rozhodci jsou přítomni po celou dobu slyšení.

33. Nedohodnou-li se strany jinak, mohou se slyšení bez ohledu na to, zda je přístupné veřejnosti, zúčastnit tyto osoby:

a) zástupci strany;

- b) poradci;
 - c) asistenti a administrativní pracovníci;
 - d) tlumočníci, překladatelé a soudní zapisovatelé rozhodčího tribunálu a
 - e) odborníci podle rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 60 (Obecné a technické informace) dohody.
34. Nejpozději pět dnů před datem slyšení doručí každá strana rozhodčímu tribunálu a druhé straně jmenný seznam osob, které jejím jménem přednesou při slyšení argumenty nebo prezentace, a dalších zástupců nebo poradců, kteří se zúčastní slyšení.
35. Rozhodčí tribunál vede slyšení níže uvedeným způsobem a přitom zajistí, aby žalující i žalovaná strana dostaly pro argumentaci i protiargumentaci stejné množství času:
- Argumentace:*
- a) argumentace žalující strany;
 - b) argumentace žalované strany.
- Protiargumentace:*
- a) replika žalující strany;
 - b) duplika žalované strany.
36. Rozhodčí tribunál může kdykoli během slyšení klást otázky kterékoli straně.
37. Rozhodčí tribunál zajistí vypracování přepisu slyšení a jeho doručení stranám co nejdříve po slyšení. Strany mohou k přepisu předložit připomínky a rozhodčí tribunál je zvaží.
38. Každá strana může do deseti dnů od data slyšení předložit dodatečné písemné podání ohledně libovolné záležitosti, která během slyšení vyvstane.

L. PÍSEMNÉ DOTAZY

39. Rozhodčí tribunál může kdykoli během řízení adresovat písemné dotazy jedné nebo oběma stranám. Kopie každého dotazu položeného jedné straně se zašle straně druhé.
40. Každá strana rovněž poskytne druhé straně kopii své odpovědi na dotazy vznesené rozhodčím tribunálem. Druhá strana má možnost předložit písemné připomínky k odpovědi první strany do pěti dnů od doručení kopie odpovědi.
41. Rozhodčí tribunál může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Na jakoukoli žádost rozhodčího tribunálu o takové informace odpoví strany bezodkladně a v plném rozsahu.

M. DŮVĚRNOST

42. Každá strana zachází se všemi informacemi, které druhá strana předložila rozhodčímu tribunálu a označila za důvěrné, jako s důvěrnými informacemi. V případě, že strana předloží rozhodčímu tribunálu písemné podání, které obsahuje důvěrné informace, poskytne do patnácti dnů rovněž podání, které důvěrné informace neobsahuje a které se zveřejní.
43. Žádné ustanovení tohoto jednacího řádu nebrání straně zveřejnit prohlášení o svých vlastních postojích, pokud při odkazování na informace podané druhou stranou nezveřejní žádné informace, které druhá strana označila za důvěrné.

44. Obsahují-li podání a argumenty některé strany důvěrné informace, rozhodčí tribunál projedná příslušné části na neveřejném zasedání. Strany jsou povinny zachovat důvěrnost slyšení rozhodčího tribunálu, probíhá-li slyšení na uzavřeném zasedání.

N. JEDNOSTRANNÉ KONTAKTY

45. Rozhodčí tribunál se nesmí sejit s jednou ze stran ani s ní komunikovat bez přítomnosti druhé strany.
46. Rozhodce nesmí hovořit o žádných aspektech záležitosti, která je předmětem řízení, s jednou ze stran nebo s oběma stranami v nepřítomnosti ostatních rozhodců.

O. PODÁNÍ AMICI CURIAE

47. Pokud se strany do pěti dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, může rozhodčí tribunál obdržet nevyžádaná písemná podání od fyzických nebo právnických osob usazených na území některé ze stran sporu a nezávislých na vládách stran sporu za předpokladu, že:
- a) jsou rozhodčím soudem obdržena do deseti dnů od jeho ustavení;
 - b) jsou stručná a v žádném případě ne delší než patnáct stran, včetně případných příloh, s řádkováním 2;
 - c) přímo souvisejí se skutkovými nebo právními otázkami, kterými se rozhodčí tribunál zabývá;
 - d) obsahují popis osoby, která podání činí, v případě fyzické osoby i její státní příslušnost a v případě právnické osoby místo, kde sídlí, povahu jejích činností, právní status, obecné cíle a zdroj jejího financování;
 - e) specifikují povahu zájmu, který tato osoba má na rozhodčím řízení, a
 - f) jsou v jazycích vybraných stranami v souladu s body 54 a 55 tohoto jednacího řádu.
48. Podání poskytne rozhodčí tribunál smluvním stranám k vyjádření. Smluvní strany mohou rozhodčímu tribunálu předložit své připomínky do deseti dnů od doručení podání.
49. Rozhodčí tribunál ve své zprávě uvede seznam všech podání, která obdržel podle bodu 47. Rozhodčí tribunál není povinen se ve své zprávě vypořádat s argumenty v těchto podáních, pokud tak však bude činit, zohlední rovněž veškeré připomínky učiněné stranami podle bodu 48.

P. NALÉHAVÉ PŘÍPADY

50. V naléhavých případech podle čl. 52 (Rozhodnutí rozhodčího tribunálu) odst. 2 dohody rozhodčí tribunál po konzultaci se stranami případně upraví lhůty uvedené v tomto jednacím řádu, s výjimkou lhůt uvedených v bodě 10. Rozhodčí tribunál oznámí tyto úpravy stranám.
51. Pokud o to strana požádá, rozhodčí tribunál rozhodne do deseti dnů od svého ustavení, zda se jedná o naléhavé záležitosti.

Q. NÁKLADY

52. Každá strana nese vlastní náklady spojené s účastí na rozhodčím řízení.
53. Aniž je dotčen bod 30, sdílejí strany společně a rovným dílem organizační výdaje, a to i na odměny a výdaje rozhodců a jejich asistentů.

R. PŘEKLADY A TLUMOČENÍ

54. Během konzultací podle článku 47 (Konzultace) dohody nebo během zprostředkování podle článku 48 (Zprostředkování) dohody a nejpozději na zasedání uvedeném v bodě 14 tohoto jednacím řádu usilují strany o dohodu ohledně společného pracovního jazyka pro řízení rozhodčího tribunálu.
55. Nejsou-li strany schopny dohodnout se na společném pracovním jazyce, provádí každá strana svá písemná podání ve vybraném jazyce. Každá strana poskytne současně překlad do jazyka, který si vybere druhá strana, nejsou-li taková podání napsána některým z pracovních jazyků WTO. Žalovaná strana zajistí tlumočení ústních podání do jazyků, které si strany zvolí.
56. Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu se vydají v jazyce nebo jazycích, které si strany sporu zvolily. Pokud se smluvní strany nedohodly na společném pracovním jazyce, předloží se průběžná a závěrečná zpráva rozhodčího tribunálu v jednom z pracovních jazyků WTO.
57. Kterákoli strana může předložit připomínky k přesnosti překladu jakéhokoli přeloženého dokumentu, který byl vypracován podle těchto pravidel.
58. Každá strana nese náklady na překlad svých písemných podání. Veškeré náklady na překlad rozhodnutí rozhodčího soudu ponesou obě strany rovným dílem.

S. OSTATNÍ POSTUPY

59. Lhůty stanovené v tomto jednacím řádu se upraví v souladu se zvláštními lhůtami stanovenými pro přijetí zprávy nebo rozhodnutí rozhodčím tribunálem v řízení podle článku 54 (Přiměřená lhůta pro splnění požadavků rozhodnutí), článku 55 (Přezkum opatření přijatých za účelem splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu), článku 56 (Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků rozhodnutí) a článku 57 (Přezkum opatření přijatých za účelem splnění požadavků po přijetí odpovídajících opatření) dohody.
-

PŘÍLOHA

KODEX CHOVÁNÍ

I. DEFINICE

1. V tomto kodexu chování se rozumí:

- a) „administrativními pracovníky“, pokud jde o rozhodce, osoby pod vedením a kontrolou rozhodce, s výjimkou asistentů;
- b) „asistentem“ osoba, která za podmínek jmenování rozhodce vykonává pro tohoto rozhodce asistenční práci, poskytuje pomoc nebo provádí rešerše;
- c) „kandidátem“ osoba, jejíž jméno je na seznamu rozhodců uvedeném v článku 64 (Seznam rozhodců) dohody a o které se uvažuje v souvislosti se jmenováním rozhodce podle článku 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) dohody;
- d) „prostředníkem“ osoba, která byla zvolena prostředníkem v souladu s článkem 48 (Zprostředkování) dohody;
- e) „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu.

II. HLAVNÍ ZÁSADY

2. Za účelem zachování nedotknutelnosti a nestrannosti mechanismu pro řešení sporů každý kandidát a rozhodce:

- a) obeznámí se s tímto kodexem chování;
- b) je nezávislý a nestranný;
- c) vyvaruje se přímého i nepřímého střetu zájmů;
- d) vyvaruje se nevhodného chování i vyvolávání dojmu nevhodného chování;
- e) dodržuje přísné normy chování a
- f) nenechá se ovlivnit vlastními zájmy, vnějším tlakem, politickými zřeteli, voláním veřejnosti a loajalitou vůči některé straně ani obavami z kritiky.

3. Rozhodce nesmí přímo ani nepřímo přijmout jakýkoli závazek nebo výhodu, které by jakkoli narušily řádný výkon jeho povinností nebo by působily takovým dojmem.

4. Rozhodce nevyužije svého postavení u rozhodčího tribunálu k prosazování jakýchkoli osobních nebo soukromých zájmů. Rozhodce se vyvaruje jednání, které by mohlo vytvořit dojem, že jiní lidé jsou ve zvláštním postavení, ve kterém ho mohou ovlivnit.

5. Rozhodce nesmí umožnit, aby jeho jednání nebo úsudek ovlivňovaly dřívější či současné finanční, obchodní, profesní, osobní nebo společenské vztahy nebo odpovědnost.

6. Rozhodce se musí vyvarovat toho, aby vstupoval do jakýchkoli vztahů nebo aby mu vznikl jakýkoli finanční zájem, u něhož je pravděpodobné, že by ovlivňoval jeho nestrannost, nebo který by mohl důvodně vyvolávat dojem nevhodného jednání nebo podjatosti.

III. OZNAMOVACÍ POVINNOSTI

7. Před přijetím svého jmenování rozhodcem podle článku 50 (Ustavení rozhodčího tribunálu) dohody, zveřejní kandidát, který má vystupovat jako rozhodce, jakýkoli zájem, vztah nebo záležitost, které by mohly ovlivňovat jeho nezávislost nebo nestrannost nebo které by mohly důvodně vytvořit zdání nevhodného jednání nebo podjatosti během řízení. Kandidát proto vynaloží veškeré rozumné úsilí, aby si byl všech takových zájmů, vztahů nebo záležitostí, jako například finančních, profesních, pracovních či rodinných zájmů, vědom.

8. Oznamovací povinnost podle odstavce 7 je trvalou povinností, která vyžaduje, aby rozhodce poskytoval informace o všech takových zájmech, vztazích nebo záležitostech, které mohou vzniknout v průběhu kterékoli fáze řízení.
9. Kandidát nebo rozhodce sdělí záležitosti týkající se skutečného nebo potenciálního porušení tohoto kodexu chování Výboru EPA, aby je mohl tento výbor zvážit, a to co nejdříve poté, co se o nich dozví.

IV. POVINNOSTI ROZHODCŮ

10. Rozhodce je po potvrzení svého jmenování k dispozici pro výkon svých povinností a vykonává je v průběhu řízení řádně a včas, spravedlivě a poctivě.
11. Rozhodce zvažuje pouze ty otázky, které byly vzneseny v rámci řízení a jsou nezbytné pro rozhodnutí, a tuto povinnost nesmí delegovat na žádnou jinou osobu.
12. Rozhodce podnikne všechny vhodné kroky k tomu, aby zajistil, že jeho asistenti a administrativní pracovníci jsou si vědomi povinností plynoucích rozhodci podle částí II, III, IV a VI tohoto kodexu chování a dodržují je.

V. POVINNOSTI BÝVALÝCH ROZHODCŮ

13. Všichni bývalí rozhodci se vyvarují jednání, které by mohlo vyvolat dojem, že byli podjatí při plnění svých povinností, nebo které by jim mohlo přinášet výhody z rozhodnutí rozhodčího tribunálu.
14. Každý bývalý rozhodce musí dodržovat povinnosti stanovené v části VI tohoto kodexu chování.

VI. OCHRANA DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

15. Rozhodce nikdy nezpřístupní neveřejné informace týkající se řízení nebo zjištěné v průběhu řízení, pro něž byl jmenován rozhodcem. Rozhodce v žádném případě nezpřístupní ani nevyužije takové informace k získání osobních výhod nebo výhod pro jiné osoby ani k nepříznivému ovlivnění zájmů jiných osob.
16. Rozhodce nezpřístupní rozhodnutí rozhodčího tribunálu nebo jeho části před jejich zveřejněním v souladu s kapitolou 3 (Postupy řešení sporů) dohody.
17. Rozhodce nikdy nezpřístupní informace o jednání rozhodčího tribunálu ani o jakýchkoli jeho stanoviscích, ani neučiní žádná prohlášení o řízení, pro něž byl jmenován rozhodcem, nebo o sporných otázkách v řízení.

VII. VÝDAJE

18. Každý rozhodce si vede záznamy a předloží konečnou zprávu o tom, kolik času řízení věnoval, a o svých výdajích, jakož i o vynaloženém čase a výdajích svých asistentů a administrativních pracovníků.

VIII. PROSTŘEDNÍCI

19. Tento kodex chování se na prostředníky použije obdobně.
-

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/999

ze dne 21. června 2022

o jmenování jedné náhradnice Výboru regionů, navržené Lotyšskou republikou

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady (EU) 2019/852 ze dne 21. května 2019, kterým se stanoví složení Výboru regionů ⁽¹⁾,

s ohledem na návrh lotyšské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 300 odst. 3 Smlouvy se má Výbor regionů skládat ze zástupců regionálních a místních samosprávných celků, kteří buď mají volební mandát v některém regionálním nebo místním samosprávném celku, nebo jsou politicky odpovědní volenému shromáždění.
- (2) Dne 10. prosince 2019 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2019/2157 ⁽²⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2020 do 25. ledna 2025.
- (3) Po skončení vnitrostátního mandátu, na jehož základě byla paní Olga VEIDIŅOVÁ navržena na jmenování, se uvolnilo jedno místo náhradníka Výboru regionů.
- (4) Lotyšská vláda navrhla paní Justīne PANTELĒJEVOVOU, zástupkyni místního samosprávného celku, která má volební mandát, (*Deputāte, Rīgas dome*) (radní, rada města Rigy), jako náhradnici Výboru regionů na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2025,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Paní Justīne PANTELĒJEVOVÁ, zástupkyně místního samosprávného celku, která má volební mandát, (*Deputāte, Rīgas dome*) (radní, rada města Rigy), je jmenována jako náhradnice do Výboru regionů na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2025.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 21. června 2022.

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 27.5.2019, s. 13.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/2157 ze dne 10. prosince 2019 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2020 do 25. ledna 2025 (Úř. věst. L 327, 17.12.2019, s. 78).

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/1000**ze dne 21. června 2022****o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Rakouskou republikou**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady (EU) 2019/852 ze dne 21. května 2019, kterým se stanoví složení Výboru regionů ⁽¹⁾,

s ohledem na návrh rakouské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 300 odst. 3 Smlouvy se má Výbor regionů skládat ze zástupců regionálních a místních samosprávných celků, kteří buď mají volební mandát v některém regionálním nebo místním samosprávném celku, nebo jsou politicky odpovědní volenému shromáždění.
- (2) Dne 9. listopadu 2021 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2021/1955 ⁽²⁾ o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Rakouskou republikou.
- (3) Po skončení vnitrostátního mandátu, na jehož základě byl pan Bernhard BAIER navržen na jmenování, se uvolnilo jedno místo člena Výboru regionů.
- (4) Rakouská vláda navrhla pana Hannese WENINGERA, který je zástupcem místního samosprávného celku a má volební mandát v místním samosprávném celku, *Gemeinderat, Gemeinde Gießhübl* (člen místního zastupitelstva, obec Gießhübl), jako člena Výboru regionů na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2025,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pan Hans Weininger, zástupce místního samosprávného celku, který má volební mandát, *Gemeinderat, Gemeinde Gießhübl* (člen místního zastupitelstva, obec Gießhübl), je jmenován jako člen do Výboru regionů na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2025.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 21. června 2022.

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 27.5.2019, s. 13.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2021/1955 ze dne 9. listopadu 2021 o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Rakouskou republikou (Úř. věst. L 398, 11.11.2021, s. 28).

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/1001

ze dne 21. června 2022

o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Nizozemským královstvím

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady (EU) 2019/852 ze dne 21. května 2019, kterým se stanoví složení Výboru regionů ⁽¹⁾,

s ohledem na návrh nizozemské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 300 odst. 3 Smlouvy se má Výbor regionů skládat ze zástupců regionálních a místních samosprávných celků, kteří buď mají volební mandát v některém regionálním nebo místním samosprávném celku, nebo jsou politicky odpovědní volenému shromáždění.
- (2) Dne 20. prosince 2021 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2021/2294 ⁽²⁾ o jmenování jednoho člena a jednoho náhradníka Výboru regionů, navržených Nizozemským královstvím.
- (3) Po odstoupení pana Henka STAGHOUWERA se uvolnilo jedno místo člena Výboru regionů.
- (4) Nizozemská vláda navrhla pana Johana HAMSTERA, zástupce regionálního samosprávného celku, který je politicky odpovědný volenému shromáždění, (*Lid van de Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen („Gedeputeerde“)*) (člen rady regionu Groningen, regionální ministr), jako člena Výboru regionů do 15. března 2023,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pan Johan HAMSTER, zástupce regionálního samosprávného celku, který je politicky odpovědný volenému shromáždění, (*Lid van de Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen („Gedeputeerde“)*) (člen rady regionu Groningen, regionální ministr), je jmenován členem Výboru regionů do 15. března 2023.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 21. června 2022.

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 27.5.2019, s. 13.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2021/2294 ze dne 20. prosince 2021 o jmenování jednoho člena a jednoho náhradníka Výboru regionů, navržených Nizozemským královstvím (Úř. věst. L 458, 22.12.2021, s. 517).

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/1002**ze dne 21. června 2022****o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na mimořádném zasedání konference podle Smlouvy o energetické chartě dne 24. června 2022**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 194 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o energetické chartě byla Unií uzavřena rozhodnutím Rady a Komise 98/181/ES, ESUO, Euratom ⁽¹⁾ a vstoupila v platnost dne 16. dubna 1998.
- (2) Podle článku 34 Smlouvy o energetické chartě zajišťuje dosahování cílů ve smlouvě stanovených Konference energetické charty. Konference charty v souladu s uvedenou smlouvou a jejími protokoly usnadňuje koordinaci vhodných obecných opatření pro provádění zásad energetické charty.
- (3) Konference energetické charty má na svém mimořádném zasedání dne 24. června 2022 přijmout: a) změnu jednacího řádu Konference energetické charty, b) odnětí statusu pozorovatele, který má Ruská federace v rámci Konference energetické charty a c) pozastavení prozatímního provádění Smlouvy o energetické chartě ve vztahu k Bělorusku a pozastavení statusu pozorovatele, který má Bělorusko v rámci Smlouvy o energetické chartě.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být jménem Unie zaujat na mimořádném zasedání Konference energetické charty v rámci Smlouvy o energetické chartě dne 24. června 2022 v Bruselu je:

- a) potvrdit navrženou změnu pravidla 7 jednacího řádu,
- b) na základě uvedené změny pravidla 7 schválit, aby byl Ruské federaci odňat status pozorovatele, a to na základě obou důvodů stanovených jednacím řádem (porušení zásad a neplnění finančních závazků),
- c) schválit pozastavení prozatímního provádění Smlouvy o energetické chartě ve vztahu k Bělorusku a pozastavení pozorovatelského statusu Běloruska.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 21. června 2022.

Za Radu
předseda
C. BEAUNE

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady a Komise 98/181/ES, ESUO, Euratom ze dne 23. září 1997 o uzavření Smlouvy o energetické chartě a Protokolu k energetické chartě o energetické účinnosti a souvisejících ekologických hlediscích Evropskými společenstvími (Úř. věst. L 69, 9.3.1998, s. 1).

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/1003**ze dne 17. června 2022,****kterým se Polské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylovající se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 5. srpna 2021, Polsko požádalo o povolení zvláštního opatření s cílem odchýlit se od článků 218, 226 a 232 směrnice 2006/112/ES a zavést povinné elektronické fakturace pro všechna plnění uskutečněná osobami povinnými k dani, která vyžadují vystavení faktury (dále jen „zvláštní opatření“). Povolení uplatňovat toto zvláštní opatření se požaduje na období od 1. ledna 2024 do 31. prosince 2026.
- (2) V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice 2006/112/ES Komise uvědomila o žádosti Polska ostatní členské státy dopisem ze dne 21. října 2021. Dopisem ze dne 22. října 2021 oznámila Komise Polsku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.
- (3) Dopisem ze dne 8. února 2022 Polsko informovalo Komisi, že odchylka od článku 226 směrnice 2006/112/ES není nutná a že oblast působnosti požadovaného zvláštního opatření bude omezena na osoby povinné k dani usazené na území Polska.
- (4) Polsko tvrdí, že zvláštní opatření by přineslo výhody v boji proti podvodům a daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH). Toto zvláštní opatření by spolu s předáváním dalších údajů o plněních výrazně zlepšilo analytické schopnosti polské daňové správy, neboť jí umožní automaticky ověřovat soulad mezi přiznanou a odvedenou DPH a zvýší přesnost ověřování žádostí o vrácení DPH podaných plátců daně. Dále by uvedené zvláštní opatření doplnilo další opatření, jejich cílem je boj proti podvodům a daňovým únikům v oblasti DPH a modernizace systému DPH, jako je jednotný kontrolní soubor pro účely DPH, mechanismus oddělených plateb, systém elektronické analýzy finančních toků a online systém registrační pokladny pro sledování maloobchodního sektoru.
- (5) Polsko se domnívá, že zvláštní opatření by umožnilo řadu zjednodušení s cílem usnadnit osobám povinným k dani dodržování jejich povinností, jako je předvyplňování přiznání k DPH a souhrnných hlášení nebo zrychlené vrácení DPH. Zvláštní opatření by osobám povinným k dani poskytlo výhody, jako je služba ukládání a archivace faktur poskytovaná daňovou správou a automatizace účetních procesů. Podle Polska se neočekává, že by náklady, které by osoby povinné k dani musely vynaložit na přizpůsobení svých systémů zvláštnímu opatření, byly významné, zejména ve srovnání s výhodami, které by jim skýtalo zvláštní opatření. Aby Polsko těmto přizpůsobením napomohlo, zavedlo před uplatněním zvláštního opatření dobrovolnou elektronickou fakturaci. Navíc budou bezplatně poskytnuty nástroje pro splnění zvláštního opatření a bude provedena rozsáhlá informační kampaň s cílem seznámit plátkce daně s novými pravidly pro DPH, jež se týkají zvláštního opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

- (6) Vzhledem k široké oblasti působnosti zvláštního opatření a jeho novosti je důležité vyhodnotit jeho dopad na boj proti podvodům a daňovým únikům v oblasti DPH a na osoby povinné k dani. Proto pokud se Polsko bude domnívat, že je nezbytné prodloužit platnost opatření, mělo by Komisi společně s žádostí o prodloužení předložit zprávu, včetně posouzení dopadů zvláštního opatření, pokud jde o jeho účinnost při potírání podvodů a daňových úniků v oblasti DPH a při zjednodušení výběru DPH.
- (7) Tímto zvláštním opatřením by nemělo být dotčeno právo zákazníků obdržet papírové faktury v případě pořízení uvnitř Společenství.
- (8) Zvláštní opatření by mělo být časově omezeno, aby bylo možné posoudit, zda je s ohledem na své cíle přiměřené a účinné.
- (9) Toto zvláštní opatření je přiměřené sledovaným cílům, neboť je omezené časově i svou působností. Zvláštní opatření navíc nevede ke vzniku rizika, že by se podvodná činnost přesunula do jiného odvětví nebo jiného členského státu.
- (10) Zvláštní opatření nebude mít negativní vliv na celkovou výši daňových příjmů vybranou ve fázi konečné spotřeby a nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odchylně od článku 218 směrnice 2006/112/ES se Polsku povoluje přijímat pouze faktury vystavené osobami povinnými k dani usazenými na polském území ve formě dokladů nebo zpráv v elektronické podobě.

Článek 2

Odchylně od článku 232 směrnice 2006/112/ES se Polsku povoluje stanovit, že používání elektronických faktur vystavených na polském území není podmíněno souhlasem příjemce.

Článek 3

Polsko oznámí Komisi vnitrostátní opatření, kterými se provádí zvláštní opatření stanovené v člácích 1 a 2.

Článek 4

1. Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.
2. Použije se ode dne 1. ledna 2024 do dne 31. prosince 2026.
3. Bude-li se Polsko domnívat, že je nezbytné prodloužit zvláštní opatření stanovené v člácích 1 a 2, předloží Komisi spolu s žádostí o prodloužení zprávu s vyhodnocením účinnosti opatření podle článku 3 v boji proti podvodům a daňovým únikům v oblasti DPH a pro zjednodušení výběru DPH. Zpráva rovněž vyhodnotí dopad opatření na osoby povinné k dani, a zejména to, zda pro ně opatření zvyšuje administrativní zátěž a náklady.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Lucemburku dne 17. června 2022.

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/1004**ze dne 17. června 2022,****kterým se Finsku v souladu s článkem 19 směrnice 2003/96/ES povoluje uplatňovat sníženou sazbu daně na elektřinu dodávanou některým tepelným čerpadlům, elektrickým kotlům pro ústřední topení a oběhovým vodním čerpadlům**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny ⁽¹⁾, a zejména na článek 19 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dopisem ze dne 6. srpna 2021 požádalo Finsko v souladu s postupem stanoveným v článku 19 směrnice 2003/96/ES o povolení uplatňovat sníženou sazbu daně na elektřinu dodávanou tepelným čerpadlům a elektrickým kotlům pro ústřední topení, které vyrábějí teplo pro síť dálkového vytápění, tepelným čerpadlům o jmenovitém tepelném výkonu alespoň 0,5 MW, jež nejsou připojena k síti dálkového vytápění, a oběhovým vodním čerpadlům v geotermálních teplárnách. Finské orgány poskytly doplňující informace a vysvětlení na podporu žádosti dne 4. listopadu 2021, 26. ledna 2022 a 16. února 2022.
- (2) Prostřednictvím požadované snížené sazby se Finsko snaží zvýšit elektrifikaci koncového uživatelského odvětví vytápění a podpořit výrobu tepla bez spalování za účelem snížení emisí. Očekává se, že zvýšené používání elektrických topných zařízení bude přínosné pro životní prostředí a klima.
- (3) Povolením Finsku uplatňovat sníženou sazbu daně na elektřinu dodávanou tepelným čerpadlům a elektrickým kotlům pro ústřední topení, které vyrábějí teplo pro síť dálkového vytápění, tepelným čerpadlům o jmenovitém tepelném výkonu alespoň 0,5 MW, jež nejsou připojena k síti dálkového vytápění, a oběhovým vodním čerpadlům v geotermálních teplárnách se nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro zvýšení elektrifikace koncového uživatelského odvětví vytápění. Tato topná zařízení podporují ekologickou transformaci a snižují využívání výroby tepla na bázi spalování paliv. Tato zařízení zatím nejsou na trhu konkurenceschopná a toto uplatnění snížené sazby daně na elektřinu, jak je požadováno Finskem, by omezilo administrativní zátěž. Opatření proto během doby své platnosti pravděpodobně nepovede k významnému narušení hospodářské soutěže, a nebude mít tudíž nepříznivý dopad na řádné fungování vnitřního trhu.
- (4) V souladu s čl. 19 odst. 2 směrnice 2003/96/ES musí být každé povolení udělené podle čl. 19 odst. 1 uvedené směrnice striktně časově omezeno. Pro zajištění dostatečně dlouhé platnosti povolení tak, aby příslušné hospodářské subjekty nebyly odrazovány od uskutečnění potřebných investic, je vhodné udělit požadované povolení od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2027. Aby však nebyl narušen budoucí vývoj stávajícího právního rámce, je vhodné stanovit, že pokud by Rada na základě článku 113 nebo jiných příslušných ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie zavedla pozměněný obecný systém zdanění energetických produktů a elektřiny, jemuž by toto povolení nebylo přizpůsobeno, mělo by toto povolení pozbyt platnosti dnem, kdy se začne uvedený pozměněný obecný systém uplatňovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

- (5) S cílem umožnit provozovatelům zařízení pokračovat v podpoře tepelných čerpadel a elektrických kotlů pro ústřední topení, které vyrábějí teplo pro síť dálkového vytápění, tepelných čerpadel o jmenovitém tepelném výkonu alespoň 0,5 MW, jež nejsou připojena k síti dálkového vytápění, a oběhových vodních čerpadel v geotermálních teplárnách by mělo být zajištěno, aby Finsko mohlo uplatňovat požadované snížení daně s účinností od 1. ledna 2022. Tím, že se stanoví použitelnost rozhodnutí od data předcházejícího vstupu tohoto povolení v platnost, jsou respektována legitimní očekávání hospodářských subjektů, neboť povolení nezasahuje do jejich práv a povinností.
- (6) Tímto rozhodnutím není dotčeno uplatňování pravidel Unie týkajících se státní podpory,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Za předpokladu, že je dodržena minimální úroveň zdanění uvedená v článku 10 směrnice 2003/96/ES, jak je stanovena pro obchodní účely v tabulce C přílohy I uvedené směrnice, je Finsko oprávněno uplatňovat sníženou sazbu daně na elektřinu dodávanou kterémukoli z těchto zařízení:

- a) tepelná čerpadla a elektrické kotle pro ústřední topení, které vyrábějí teplo pro síť dálkového vytápění;
- b) tepelná čerpadla o jmenovitém tepelném výkonu alespoň 0,5 MW, jež nejsou připojena k síti dálkového vytápění;
- c) oběhová vodní čerpadla v geotermálních teplárnách.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2022 do 31. prosince 2027.

Pokud by však Rada na základě článku 113 nebo jiných příslušných ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie zavedla pozměněný obecný systém zdanění energetických produktů a elektřiny, jemuž by povolení udělené v článku 1 tohoto rozhodnutí nebylo přizpůsobeno, pozbývá toto rozhodnutí účinku ode dne, kdy se začne uvedený pozměněný obecný systém uplatňovat.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Finské republice.

V Lucemburku dne 17. června 2022.

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/1005**ze dne 23. června 2022****o nevyřešených námitkách týkajících se podmínek povolení kategorie biocidních přípravků Alphachloralose Grain předložených Francií a Švédskem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012***(oznámeno pod číslem C(2022)4193)***(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 36 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. března 2013 byly biocidní přípravky Black Pearl Grain a Souricide Foudroyant povoleny ve Francii a Švédsku v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ⁽²⁾. Dne 26. března 2018 byla kategorie biocidních přípravků Alphachloralose Grain, která zahrnuje přípravek Black Pearl Grain a přípravek Souricide Foudroyant, povolena ve Francii a Švédsku. Kategorie biocidních přípravků Alphachloralose Grain zahrnuje přípravky, které jsou rodenticidy, spadají pod typ přípravku 14 v souladu s přílohou V nařízení (EU) č. 528/2012, mají být používány k regulaci myši ve vnitřních prostorách v krabicích pro návnady odolných proti manipulaci nebo v krytých deratizačních staničkách vyškolenými profesionálními pracovníky a v krabicích pro návnady odolných proti manipulaci neprofesionály a obsahují jako účinnou látku α -chloralosu (dále jen „daná kategorie biocidních přípravků“). Držitelem povolení pro danou kategorii biocidních přípravků je společnost LODI S.A.S.
- (2) V roce 2019 informovaly Nizozemsko a Finsko Francii, že v roce 2018 nahlásila toxikologická střediska, majitelé zvířat v zájmovém chovu a veterinární kliniky významný nárůst případů primárních a sekundárních otrav koček a psů s příznaky otravy α -chloralosou. Ve Francii rovněž hlásila veterinární toxikologická střediska v letech 2017 až 2018 nárůst otrav α -chloralosou u zvířat v zájmovém chovu, zejména primárních otrav psů.
- (3) V roce 2019 obdrželo Švédsko od veterinárních klinik informace o tom, že rodenticidy obsahující α -chloralosu způsobují sekundární otravy koček. Veterinární klinika pro malá zvířata Univerzity zemědělských věd uvedla, že ve veterinárním odvětví ve Švédsku a v několika dalších zemích byl v posledních letech hlášen nárůst případů podezření na otravu α -chloralosou u koček.
- (4) Francie dne 30. října a Švédsko dne 17. prosince 2019 změnily povolení pro kategorii biocidních přípravků Alphachloralose Grain v souladu s čl. 48 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 528/2012 s cílem řešit případy primárních otrav psů a sekundárních otrav koček.
- (5) Francie změnila povolení tak, aby vyžadovalo dodatečné označení přípravků, jež bude jasně uvádět riziko pro člověka a necílové organismy a uvádět na obalu povinnost používat danou kategorii biocidních přípravků pouze v krabicích pro návnady.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1).

- (6) Na základě informací předaných švédské Agentuře pro chemické látky změnilo Švédsko povolení dotčeného přípravku tak, aby bylo jeho použití omezeno na vyškolené profesionální pracovníky, a doplnilo podmínky spočívající v tom, že dotčený biocidní přípravek nesmí být používán v prostředí, kde se předpokládá přítomnost koček, a že mrtvé myši musí být po použití dotčeného biocidního přípravku sebrány. Držitel povolení se proti změnám provedeným Švédskem odvolal a švédský soud pro pozemkové záležitosti a životní prostředí dospěl k závěru, že rozhodnutí švédské Agentury pro chemické látky změnit povolení přípravků obsahujících α -chloralosu a vydat omezení pro tyto přípravky je opodstatněné, a odvolání zamítnul.
- (7) V souladu s čl. 48 odst. 3 nařízení (EU) č. 528/2012 předložily Německo a Dánsko dne 15. dubna 2020 koordinační skupině námitky proti změnám povolení dané kategorie biocidních přípravků, které přijaly Francie a Švédsko.
- (8) Námitka Německa se týkala opatření zavedených Francií, která podle jeho názoru nebyla dostatečná. Německo se domnívalo, že v zájmu řešení případů sekundárních otrav by použití dané kategorie biocidních přípravků mělo být omezeno na vyškolené profesionální pracovníky.
- (9) Námitka Dánska se týkala omezení použití dané kategorie biocidních přípravků na „vyškolené profesionální pracovníky“ zavedeného Švédskem. Podle Dánska není omezení použití na vyškolené profesionální pracovníky na jeho území odůvodněné. Dánsko uvedlo, že si není vědomo, že by v Dánsku docházelo k sekundárním otravám, a že v jeho vnitrostátních právních předpisech neexistuje žádná definice „vyškolených profesionálních pracovníků“, pokud jde o regulaci myší chemickými prostředky.
- (10) Dne 6. června 2020 vyzval sekretariát koordinační skupiny ostatní dotčené členské státy a držitele povolení, aby k námitkám předložili písemné připomínky. Držitel povolení předložil písemné připomínky ve dnech 30. června 2020, 6. července 2020 a 23. července 2020. Námitky byly projednány v koordinační skupině ve dnech 6. a 23. července 2020 za účasti držitele povolení.
- (11) Vzhledem k tomu, že v rámci koordinační skupiny nebylo dosaženo dohody, Francie dne 21. října 2020 a Švédsko dne 7. srpna 2020 předložily nevyřešené námitky Komisi podle čl. 36 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 a poskytly Komisi podrobné vyjádření k bodům, ve kterých členské státy nebyly schopny dosáhnout dohody, a důvody jejich neshody.
- (12) Po předložení námitek podle čl. 36 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 Francií a Švédskem si finská Agentura pro bezpečnost a chemické látky (Tukes) v květnu 2021 vyžádala stanovisko finského Úřadu pro potraviny a finského Veterinárního sdružení ohledně účinků přípravků obsahujících α -chloralosu na zvířata v zájmovém chovu a ohledně potřeby omezit používání přípravků obsahujících α -chloralosu. V uvedeném stanovisku, které Finsko zaslalo Komisi, se uvádí, že biocidní přípravky obsahující α -chloralosu způsobují značnou újmu a utrpení jak zvířatům v zájmovém chovu, tak i volně žijícím zvířatům, že počet otrav zvířat v zájmovém chovu nahlášený agentuře Tukes a finskému Úřadu pro potraviny je významný a že odchylky od povolení provedené v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. a) a c) nařízení (EU) č. 528/2012 v roce 2019, které spočívají v omezení uvádění na trh a použití biocidních přípravků pro neprofesionály pouze na přednaplněné krabice pro návnady, které již Finsko zavedlo, nevedly k dostatečnému snížení počtu případů. Finský Úřad pro potraviny proto doporučil, aby použití a dostupnost přípravků obsahujících α -chloralosu byly omezeny na vyškolené profesionální pracovníky. Dne 8. prosince 2021 Finsko změnilo povolení rodenticidů obsahujících α -chloralosu, aby omezilo dotčené přípravky na profesionální použití v souladu s čl. 48 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012.
- (13) Kromě toho švédská Agentura pro chemické látky získala od Fakultní veterinární kliniky ve švédské Uppsale další informace v podobě analýz krevních vzorků, které potvrdily přítomnost α -chloralosu v krvi otrávených zvířat.
- (14) Podle čl. 19 odst. 1 písm. b) bodu iii) nařízení (EU) č. 528/2012 je podmínkou pro udělení povolení, aby biocidní přípravek sám o sobě ani v důsledku svých reziduí neměl žádné bezprostřední ani opožděné nepříjemné účinky na zdraví zvířat, ať už přímo či prostřednictvím pitné vody, potravin, krmiv či ovzduší nebo prostřednictvím jiných nepřímých účinků.

- (15) V čl. 19 odst. 5 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 528/2012 se stanoví, že biocidní přípravek může být povolen, pokud nejsou zcela splněny podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) bodě iii) uvedeného nařízení, a to v případech, kdy by nepovolení biocidního přípravku mělo nepřiměřené negativní dopady pro společnost v porovnání s rizikem, které používání tohoto biocidního přípravku za podmínek stanovených v povolení představuje pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí. V čl. 19 odst. 5 druhém pododstavci se navíc stanoví, že na použití jakýchkoli biocidních přípravků povolených podle uvedeného ustanovení se vztahují vhodná opatření ke zmírnění rizik, jež zajišťují, aby byla minimalizována expozice lidí a životního prostředí biocidním přípravkům. Použití jakéhokoli biocidního přípravku povoleného podle uvedeného odstavce bude omezeno na členské státy, v nichž jsou splněny podmínky prvního pododstavce.
- (16) Po pečlivém přezkoumání informací předložených členskými státy a držitelem povolení pro danou kategorii biocidních přípravků se Komise domnívá, že daná kategorie biocidních přípravků nesplňuje v plném rozsahu podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) bodě iii) nařízení (EU) č. 528/2012, a to s přihlédnutím ke stanovisku finského Úřadu pro potraviny a finského Veterinárního sdružení, jakož i ke zprávám Fakultní veterinární kliniky ve švédské Uppsale a švédského Veterinárního sdružení, v nichž bylo uvedeno, že daná kategorie biocidních přípravků má nepříjemné účinky na zdraví zvířat, a které na základě analytických zkoušek provedených u otrávených zvířat potvrdily, že došlo ke značnému počtu případů otrav α -chloralosou u koček.
- (17) Proto v souladu s čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 528/2012 může být daná kategorie biocidních přípravků povolena pouze v členských státech, které se domnívají, že její nepovolení by mělo nepřiměřené negativní dopady pro společnost v porovnání s rizikem, které používání daného biocidního přípravku za podmínek stanovených v povolení představuje pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí.
- (18) V souladu s čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 528/2012 se na použití biocidního přípravku vztahují vhodná opatření ke zmírnění rizik, jež zajišťují, aby byla minimalizována expozice lidí a životního prostředí uvedenému biocidnímu přípravku.
- (19) Účinná látka α -chloralosa byla zařazena do přílohy I směrnice 98/8/ES pro použití v biocidních přípravcích typu 14, a podle článku 86 nařízení (EU) č. 528/2012 se proto považuje za schválenou podle uvedeného nařízení s výhradou specifikací a podmínek stanovených v příloze I uvedené směrnice.
- (20) Dne 24. prosince 2019 byla podle čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 agentuře předložena žádost o obnovení schválení účinné látky α -chloralosa. Hodnotící příslušný orgán Polska informoval dne 15. října 2020 Komisi o svém rozhodnutí podle čl. 14 odst. 1 uvedeného nařízení, že je nutné provést úplné hodnocení žádosti o obnovení.
- (21) Z důvodů, které nemohl žadatel ovlivnit, tedy platnost schválení α -chloralosy pro použití v biocidních přípravcích typu 14 měla skončit dne 30. června 2021, tedy dříve, než by bylo přijato rozhodnutí o jeho obnovení. Datum skončení platnosti schválení α -chloralosy bylo proto prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2021/333 ^(*) odloženo na 31. prosince 2023, aby bylo možné žádost posoudit.
- (22) Riziko sekundárních otrav zvířat v důsledku používání biocidních přípravků obsahujících α -chloralosu a nezbytná opatření ke zmírnění rizik, která mají být použita za účelem snížení uvedeného rizika na přijatelnou úroveň, by měly být posuzovány v souvislosti s hodnocením žádosti o obnovení schválení α -chloralosy a členské státy by je měly následně při povolování biocidních přípravků obsahujících α -chloralosu řádně zohlednit.

(*) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/333 ze dne 24. února 2021, kterým se odkládá datum skončení platnosti schválení α -chloralosy pro použití v biocidních přípravcích typu 14 (Úř. věst. L 65, 25.2.2021, s. 58).

- (23) S ohledem na výše uvedené skutečnosti se Komise domnívá, že opatření ke zmírnění rizik, která mají řešit riziko případů primárních a sekundárních otrav v důsledku používání přípravků obsahujících α -chloralosu, by měla výjimečně, dokud nebude dokončeno hodnocení α -chloralosu, záviset na konkrétních okolnostech a dostupných důkazech o výskytu případů sekundárních otrav v jednotlivých členských státech. Některé členské státy by například mohly považovat za nezbytné omezit použití na vyškolené profesionální pracovníky, zatímco jiné členské státy by mohly za dostatečné považovat dodatečné požadavky na označování.
- (24) Dne 14. února 2022 poskytla Komise držiteli povolení možnost podat písemné připomínky v souladu s čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) č. 528/2012. Držitel povolení předložil připomínky, které Komise následně zohlednila.
- (25) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kategorie biocidních přípravků označená v registru biocidních přípravků číslem FR-0019764-0000 nesplňuje v plném rozsahu podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) bodě iii) nařízení (EU) č. 528/2012.

Kategorie biocidních přípravků označená v registru biocidních přípravků číslem FR-0019764-0000 smí být povolena pouze v členských státech, které se domnívají, že její nepovolnění by mělo nepřiměřené negativní dopady pro společnost v porovnání s rizikem, které používání daného biocidního přípravku za podmínek stanovených v povolení představuje pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí.

Na použití daného biocidního přípravku se vztahují vhodná opatření ke zmírnění rizik uvedená v čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 528/2012, která se v každém členském státě přijmou na základě konkrétních okolností a dostupných důkazů o výskytu případů sekundárních otrav v daném členském státě.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 23. června 2022.

Za Komisi
Stella KYRIAKIDES
členka Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/1006**ze dne 24. června 2022****o nevyřešených námitkách týkajících se podmínek povolení kategorie biocidních přípravků Alphachloralose Pasta předložených Francií a Švédskem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012***(oznámeno pod číslem C(2022)4226)***(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 36 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 19. března 2013 byly biocidní přípravek Black Pearl Pasta a dne 27. srpna 2013 biocidní přípravek Le Foudroyant Souris Pate Rouge povoleny ve Francii a Švédsku v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ⁽²⁾. Dne 9. října 2013 Švédsko v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 uznalo biocidní přípravek Black Pearl Pasta postupem vzájemného uznávání. Dne 21. října 2019 a 5. března 2018 byla kategorie biocidních přípravků Alphachloralose Pasta, která zahrnuje přípravek Black Pearl Pasta a přípravek Le Foudroyant Souris Pate Rouge, povolena ve Francii a Švédsku (dále jen „kategorie biocidních přípravků“). Kategorie biocidních přípravků zahrnuje biocidní přípravky, které jsou rodenticidy a spadají pod typ přípravku 14 v souladu s přílohou V nařízení (EU) č. 528/2012. Biocidní přípravky jsou uváděny na trh v opětovně plnitelných krytých krabicích pro návnady pro použití vyškolenými profesionálními pracovníky a v předem plněných krabicích pro návnady odolných proti manipulaci pro použití neprofesionály. Biocidní přípravky obsahují schválenou účinnou látku α -chloralosa. Držitelem povolení pro daný biocidní přípravek je společnost LODI S.A.S.
- (2) V roce 2019 informovaly Nizozemsko a Finsko Francii, že v roce 2018 nahlásila toxikologická střediska, majitelé zvířat v zájmovém chovu a veterinární kliniky významný nárůst případů primárních a sekundárních otrav koček a psů s příznaky otravy α -chloralosou. Ve Francii rovněž hlásila veterinární toxikologická střediska v letech 2017 až 2018 nárůst otrav α -chloralosou u zvířat v zájmovém chovu, zejména primárních otrav psů.
- (3) V roce 2019 obdrželo Švédsko od veterinárních klinik informace o tom, že rodenticidy obsahující α -chloralosu způsobují sekundární otravy koček. Švédská univerzita zemědělských věd, veterinární klinika pro malá zvířata, uvedla, že v posledních letech se zvýšil počet hlášených případů podezření na otravu α -chloralosou u koček.
- (4) Francie dne 30. října a Švédsko dne 17. prosince 2019 změnily povolení pro kategorii biocidních přípravků Alphachloralose Pasta v souladu s čl. 48 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 528/2012 s cílem řešit případy primární otravy u psů a sekundární otravy u koček.
- (5) Francie změnila povolení tak, aby vyžadovalo dodatečné označení kategorie biocidních přípravků, jež bude jasně uvádět riziko pro člověka a necílové organismy a uvádět na obalu povinnost používat danou kategorii biocidních přípravků pouze v krabicích pro návnady.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1).

- (6) Na základě informací poskytnutých švédskou Agenturou pro chemické látky změnilo Švédsko povolení daného přípravku tak, aby bylo použití omezeno na vyškolené profesionální pracovníky, a doplnilo podmínky spočívající v tom, že dotčený biocidní přípravek nesmí být používán v prostředí, kde se předpokládá přítomnost koček, a že mrtvé myši musí být po použití dotčeného biocidního přípravku sebrány. Držitel povolení se odvolal proti změně provedené Švédskem a švédský soud pro půdu a životní prostředí dospěl k závěru, že rozhodnutí švédské Agentury pro chemické látky změnit povolení přípravků obsahujících α -chlordalosu a stanovit omezení pro uvedené přípravky je opodstatněné, a odvolání bylo zamítnuto.
- (7) V souladu s čl. 48 odst. 3 nařízení (EU) č. 528/2012 předložily Německo a Dánsko dne 15. dubna 2020 koordinační skupině námitky proti změnám povolení dané kategorie biocidních přípravků, které přijaly Francie a Švédsko.
- (8) Námitka Německa se týkala opatření zavedených Francií, která podle jeho názoru nebyla dostatečná. Německo se domnívalo, že v zájmu řešení případů sekundárních otrav by použití dané kategorie biocidních přípravků mělo být omezeno na vyškolené profesionální pracovníky.
- (9) Námitka Dánska se týká omezení použití dané kategorie biocidních přípravků na „vyškolené profesionální pracovníky“ zavedeného Švédskem. Podle Dánska není omezení použití na vyškolené profesionální pracovníky na jeho území odůvodněné. Dánsko uvedlo, že si není vědomo, že by v Dánsku docházelo k sekundárním otravám, a že v jeho vnitrostátních právních předpisech neexistuje žádná definice „vyškolených profesionálních pracovníků“, pokud jde o regulaci myší chemickými prostředky.
- (10) Dne 6. června 2020 vyzval sekretariát koordinační skupiny ostatní dotčené členské státy a držitele povolení, aby k námitkám předložili písemné připomínky. Držitel povolení předložil písemné připomínky ve dnech 30. června 2020, 6. července 2020 a 23. července 2020. Námitky byly projednány v koordinační skupině ve dnech 6. a 23. července 2020 za účasti držitele povolení.
- (11) Vzhledem k tomu, že v rámci koordinační skupiny nebylo dosaženo dohody, Francie dne 21. října 2020 a Švédsko dne 7. srpna 2020 předložily nevyřešené námitky Komisi podle čl. 36 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 a poskytly Komisi podrobné vyjádření k bodům, ve kterých členské státy nebyly schopny dosáhnout dohody, a důvody jejich neshody.
- (12) Po předložení námitek podle čl. 36 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 Francií a Švédskem si finská Agentura pro bezpečnost a chemické látky (Tukes) v květnu 2021 vyžádala stanovisko finského Úřadu pro potraviny a finského Veterinárního sdružení ohledně účinků přípravků obsahujících α -chlordalosu na zvířata v zájmovém chovu a ohledně potřeby omezit používání přípravků obsahujících α -chlordalosu. V uvedeném stanovisku, které Finsko zaslalo Komisi, se uvádí, že biocidní přípravky obsahující α -chlordalosu způsobují značnou újmu a utrpení jak zvířatům v zájmovém chovu, tak i volně žijícím zvířatům, že počet otrav zvířat v zájmovém chovu nahlášený agentuře Tukes a finskému Úřadu pro potraviny je významný a že v důsledku odchylek provedených v povolení v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. a) a c) nařízení (EU) č. 528/2012 v roce 2019, které spočívají v omezení uvádění na trh a používání biocidních přípravků pro neprofesionály pouze na předem plněné krabice pro návnady, které Finsko již zavedlo, se počet případů dostatečně nesnížil. Finský Úřad pro potraviny proto doporučil, aby použití a dostupnost přípravků obsahujících α -chlordalosu byly omezeny na vyškolené profesionální pracovníky. Dne 8. prosince 2021 Finsko v souladu s čl. 48 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 změnilo povolení rodenticidů obsahujících α -chlordalosu tak, aby přípravky byly omezeny na profesionální použití.
- (13) Kromě toho švédská Agentura pro chemické látky získala od Fakultní veterinární kliniky ve švédské Uppsale další informace v podobě analýz krevních vzorků, které potvrdily přítomnost α -chlordalosu v krvi otrávených zvířat.

- (14) Podle čl. 19 odst. 1 písm. b) bodu iii) nařízení (EU) č. 528/2012 je podmínkou pro udělení povolení, aby biocidní přípravek sám o sobě ani v důsledku svých reziduí neměl žádné bezprostřední ani opožděné nepříjemné účinky na zdraví zvířat, ať už přímo či prostřednictvím pitné vody, potravin, krmiv či ovzduší nebo prostřednictvím jiných nepřímých účinků.
- (15) V čl. 19 odst. 5 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 528/2012 se stanoví, že biocidní přípravek může být povolen, pokud nejsou zcela splněny podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) bodě iii) uvedeného nařízení, a to v případech, kdy by nepovolení biocidního přípravku mělo nepřiměřené negativní dopady pro společnost v porovnání s rizikem, které používání tohoto biocidního přípravku za podmínek stanovených v povolení představuje pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí. V čl. 19 odst. 5 druhém pododstavci se navíc stanoví, že na použití jakýchkoli biocidních přípravků povolených podle uvedeného ustanovení se vztahují vhodná opatření ke zmírnění rizik, jež zajišťují, aby byla minimalizována expozice lidí a životního prostředí biocidním přípravkům. Použití jakéhokoli biocidního přípravku povoleného podle uvedeného odstavce bude omezeno na členské státy, v nichž jsou splněny podmínky prvního pododstavce.
- (16) Po pečlivém přezkoumání informací předložených členskými státy a držitelem povolení pro danou kategorii biocidních přípravků se Komise domnívá, že daná kategorie biocidních přípravků nesplňuje v plném rozsahu podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) bodě iii) nařízení (EU) č. 528/2012, a to s přihlédnutím ke stanovisku finského Úřadu pro potraviny a finského Veterinárního sdružení, jakož i ke zprávám Fakultní veterinární kliniky ve švédské Uppsale a švédského Veterinárního sdružení, v nichž bylo uvedeno, že daná kategorie biocidních přípravků má nepříjemné účinky na zdraví zvířat, a které na základě analytických zkoušek provedených u otrávených zvířat potvrdily, že došlo ke značnému počtu případů otrav α -chloralosem u koček.
- (17) Proto v souladu s čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 528/2012 může být daná kategorie biocidních přípravků povolena pouze v členských státech, které se domnívají, že její nepovolení by mělo nepřiměřené negativní dopady pro společnost v porovnání s rizikem, které používání daného biocidního přípravku za podmínek stanovených v povolení představuje pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí.
- (18) V souladu s čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 528/2012 se na použití biocidního přípravku vztahují vhodná opatření ke zmírnění rizik, jež zajišťují, aby byla minimalizována expozice zvířat a životního prostředí uvedenému biocidnímu přípravku.
- (19) Účinná látka α -chloralosa byla zařazena do přílohy I směrnice 98/8/ES pro použití v biocidních přípravcích typu 14, a podle článku 86 nařízení (EU) č. 528/2012 se proto považuje za schválenou podle uvedeného nařízení s výhradou specifikací a podmínek stanovených v příloze I uvedené směrnice.
- (20) Dne 24. prosince 2019 byla podle čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 agentuře předložena žádost o obnovení schválení účinné látky α -chloralosa. Hodnotící příslušný orgán Polska informoval dne 15. října 2020 Komisi o svém rozhodnutí podle čl. 14 odst. 1 uvedeného nařízení, že je nutné provést úplné hodnocení žádosti o obnovení.
- (21) Z důvodů, které nemohl žadatel ovlivnit, tedy platnost schválení α -chloralose pro použití v biocidních přípravcích typu 14 měla skončit dne 30. června 2021, tedy dříve, než by bylo přijato rozhodnutí o jeho obnovení. Datum skončení platnosti schválení α -chloralose bylo proto prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2021/333 ^(*) odloženo na 31. prosince 2023, aby bylo možné žádost posoudit.
- (22) Riziko sekundárních otrav zvířat v důsledku používání biocidních přípravků obsahujících α -chloralosu a nezbytná opatření ke zmírnění rizik, která mají být použita za účelem snížení uvedeného rizika na přijatelnou úroveň, by měly být posuzovány v souvislosti s hodnocením žádosti o obnovení schválení α -chloralose a měly by být následně řádně zohledněny členskými státy v povolení biocidních přípravků obsahujících α -chloralosu.

(*) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/333 ze dne 24. února 2021, kterým se odkládá datum skončení platnosti schválení α -chloralose pro použití v biocidních přípravcích typu 14 (Úř. věst. L 65, 25.2.2021, s. 58).

- (23) S ohledem na výše uvedené skutečnosti se Komise domnívá, že opatření ke zmírnění rizik, která mají řešit riziko případů primárních a sekundárních otrav v důsledku používání přípravků obsahujících α -chloralosu, by měla výjimečně, dokud nebude dokončeno hodnocení α -chloralosu, záviset na konkrétních okolnostech a dostupných důkazech o výskytu případů sekundárních otrav v jednotlivých členských státech. Některé členské státy by například mohly považovat za nezbytné omezit použití na vyškolené profesionální pracovníky, zatímco jiné členské státy by mohly za dostatečné považovat dodatečné požadavky na označování.
- (24) Dne 14. února 2022 poskytla Komise držiteli povolení možnost podat písemné připomínky v souladu s čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) č. 528/2012. Držitel povolení předložil připomínky, které Komise následně zohlednila.
- (25) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kategorie biocidních přípravků označená v registru biocidních přípravků číslem FR-0018427-0000 nesplňuje v plném rozsahu podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) bodě iii) nařízení (EU) č. 528/2012.

Kategorie biocidních přípravků označená v registru biocidních přípravků číslem FR-0018427-0000 smí být povolena pouze v členských státech, které se domnívají, že její nepovolnění by mělo nepřiměřené negativní dopady pro společnost v porovnání s rizikem, které používání daného biocidního přípravku za podmínek stanovených v povolení představuje pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí.

Na použití daného biocidního přípravku se vztahují vhodná opatření ke zmírnění rizik uvedená v čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 528/2012, která se v každém členském státě přijmou na základě konkrétních okolností a dostupných důkazů o výskytu případů sekundárních otrav v daném členském státě.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 24. června 2022.

Za Komisi
Stella KYRIAKIDES
členka Komise

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS